

Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu İşgalin 2. Yıldönümünde Dolmabahçe Önündeydi

**Tüm emperyalistleri ve
işbirlikçilerini birgün buradan
denize dökeceğiz!**

Ekmek ve Adalet

www.ekmekveadalet.net

info@ekmekveadalet.net

Ekmek ve Adalet

Haftalık Dergi / Sayı: 151 / Tarih: 27 Mart 2005 / EYAT (KDV Dahil): 750 000 / 75 YKr
www.ekmekveadalet.net Mail: info@ekmekveadalet.net

**ölüm orucu sürüyor
Kızıldere'den bu
yana feda ruhuyla
direniyoruz**

**30 Mart
17 Nisanlarla
Umudu
Büyütüyoruz**

Kızıldere sana biz de geliriz

Kuşatılmışlardı kerpiç bir evde. Kuşatılmışlar hücrelerinde. "Teslim olun" diyordu düşman; "Ya teslim olacaksınız, ya öleceksiniz!"

"Biz buraya dönmeye değil, ölmeye geldik" diyor kerpiç evdeki. "Düşüncelerimizle yaşayacağız, düşüncelerimizle yaşamak için gerekirse öleceğiz" diyor dört duvar arasındaki.

"Teslim olmuyoruz" diyor kerpiç evin damına çıkan mahir yürekli adam. Siper yoldaşlarının idamını engellemek için, devrimin prestiji için Kızıldere'deydiler. Orada namluların önüne çıkmakta da bir an bile tereddüt etmiyorlar. Yoldaşlarına müdahaleyi engellemek için öne çıkıyor dört duvar arasındaki. "Yoldaşlarımızın kılına zarar veremezsiniz, saldırıyı durdurun" diyor öne çıkan tutsak. Ve saldırı altında tutuşturuyor bedenini.

"Gün doğdu hep uyandık, si-perlere dayandık" marşını söy-

lüyor kerpiç evdeki-ler. Feda savaşçıları ve tutsaklar, "Bize ölüm yok"u söylüyor demirparmaklıkların önünde.

Kızıldere Köyü'nde kerpiç evde kuşatılmışlar. F tiplerinin hücrelerinde tecrit edilmişler. Dayatma aynı dayatma; devrim iddiasından vazgeçin, vazgeçin sosyalizmi savunmaktan.

Ne kerpiç evdekiler, ne hücrelerdeki vazgeçmiyorlar devrim ve sosyalizmden.

Ölüyor ama yaşıyor kerpiç evdekiler. Ölüyorlar ama devrim iddiasını ve düşüncesini yaşıyorlar... Ölüyor hücredeki, ölüyor ve devrim, sosyalizm düşüncesini yaşıyor. Devrim ve sosyalizm düşüncesinin yenilmezliğini kanıtlıyor.

Kızıldere'deki o "ev"de yakılan meşale Büyük Direnişte elden ele taşınıyor.

Kuşatma altında, tecrit altında boyun eğmek, ıstık olmaktan, kurtuluşun ışığını taşımaktan vazgeçmektir.

Kuşatma altındaki Kızıldere'dir şimdi her hücre. Tecritin kuralları, dayatmaları, Kızıldere'ye yağın bombalar, havanlardır. Ve şimdi her hücredeki devrimci tutsak birer Mahir'dir.

**Bizler halkımızın özgürlük ışığını
Tükenmeyen Mahirlerin kanıyız
Hey Mahirlerin kanıyız**

**Mahir, Hüseyin, Ulaş'ı
bir daha anmak için
Birleşelim yoldaşlar
faşizmi yenmek için
Hey faşizmi yenmek için**

**Devrim bayrağını
göklere yükseltelim
Bugün zafer günüdür
savaşmanın günüdür
Hey savaşmanın günüdür**

**Gazetede yalan radyoda yalan
Oligarşik dikta zehirli yılan
En önde savaşır önderimiz Çayan
Kızıldere sana biz de geliriz
Mahir yoldaş sana biz de geliriz**

lardır. Ve şimdi her hücredeki devrimci tutsak birer Mahir'dir.

"Bizler halkımızın özgürlük ışığını" diye söyledik yıllar yılı. Bizler, yani devrimciler, o ışığı kendi elleriyle söndürebilir mi? O ışık gittiğinde devrimciden geriye ne kalır?

"Kızıldere sana biz de geliriz" dedik yıllar yılı. Ve yıllar yılı, tam 35 yıldır, Kızıldere'ye gitme-miz gerektiğinde bir an bile tereddüt etmedik, ödeyeceğimiz bedelden korkup teoriler yapmadık. En önde savaşan önderimiz Mahir Çayan gibi yürüdük ölümün üzerine. Savunduğunu yapan, yaptığını savunan gelecek böyle oluştu.

Ölüm orucu direnişçilerinin alınlarındaki kızıl bantlar, Kızıldere'de yakılan meşaleden alınmış bir avuç kordur. Özgür tutsaklar, düşüncelerini yaşatmak, halkı aydınlatmak, zulmün kalelerini kor alevlerle tutuşturmak için 5 yıldır onurla, gururla taşıyorlar o meşaleyi.

"...Burjuvazi, tüm ulusları yok olma olasılığıyla karşı karşıya bırakarak, kendisinin 'uygarlık' dediği şeyi, eş deyişle burjuva üretimi bicipimini kabule zorlar..."
(Marx-Engels)

Onların gökyüzünde uygarlığın havai fişekleri
Ki her şey havaiğin zirvesinde bu çağda
Ve akıllı katil füzeler hep kime düşer
Ki onların havaiği dertlerimiz sebeb
Ve en puşt sesler "tarih bitti" dediler...

Yazan, yaratan, yapan ki halktır
O deryanın elinde kalemdir karanfil
Damarlardan zamana akan bir mürekkep
Ve tarih yazıldı, yazılıyor, yazılacak
O puşt sesler çıktığı yere tıklatacağı...

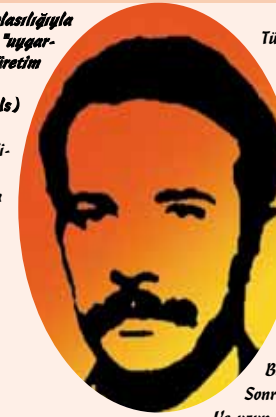
Kim yandı aşk ile asırlar boyunca
Pervaneler gibi özgürlük ateşinin peşinde
Evvel zaman içinde bizdik küll olan
Ve şimdiki zaman içinde yarın yanıyor yine...

Dünden süzülüp gelmişiz, yarını hatırlarız
Atı zaman köprüsüne can döşemişiz
O hayalin yarın oluşudur ömrümüz
Bitti denilen yerde al şarkılar söylemişiz...
Kim kahreder Zeus'u çalmakla ateşi
Vay ki vay şu terörist Promete'dir
Zeus öyle dese de bizim ilk azizimiz
Çiğersiz olmaksansa, varsın deşilsin ciğerimiz...

Yalan salyalarından ve salyaların yaygarasından
Manşet düziyor "Roma Romalılarıdır" yazan
Ki Roma'da Trakyalı bir Kürtür Spartaküs
Ayağının prangası, bahtının zincirini kıran...

Yalan zalimin piçi, hakikat halkın oğludur
Nerede görülmüş yalannın hakikati yendiği
Boğulan şu fani Bedreddinin boynudur
Uurulup boğulur, lakin eğilmez boynumuz...

Pir Sultan'ım yaren ceminde der diyeceğine
Bir yanında Hallac bir yanında Bruno
Bir güzel anlatırlar hakikati biçare Galile'ye
Dünya haksızlıktan hakka nasıl döner üstad...

Tüfek icat olunca bozulmuştu ya mertlik
Ki füze, yollayan namertoğlu namerttir
O füzeler denizi dalgalandırır sadece
Ve Köroğlu halkın yüreği ve kılıcıdır hala...

İşgal tutmadı Anadolu'da yenemediniz bizi
Malumdur, ser verip şereften geçmeyişimiz
Siz mi bitireceksiniz bu tarihi şimdi
Velhasıl aynısınız ve biz yine aynı halkız...

Çar'dınız yenilmezsiniz ve saltanat baki
Sorduk kendi kendimize "Ne Yapmalı?"
Salladık o tahtları ve sarstık, yıkıldınız
17 Ekim depremini biz yarattık, şaştınız...

Buraya Çinliler ve köpekler giremezdi eskiden
Sonrası malum bir Uzun Yürüyüş şarkısıdır
Ve uzun yürüyüşün sonunda mutlak vuslat vardır
Tarih dediğin yürüyerek yazılıyor işte...

Dayanınca Moskova'nın önüne faşist sürüler
Yine dediler ki "Tarih bitti beyler"
Sonrası Stalin, kırmızı sancak ve Berlin
Tarih böyledir, bitti denilen yerde yazılır...

Hoş geldin Ernesto, sefalar getirdin
Sen var oldukça, baş eğmeyecek halklar
Dünden çok yarınımızda ve omuz başımızdasın
Gidelim Ernesto, sen daima haklısın...

Nasıl da kaçırdınız kuşruğunuzu kıstırıp Vietnam'dan
Envai bombayı denediniz ama yine yenildiniz
Unutturmaya çalıştığınız Ho Anca, Dersim'de gezer
Ve tarih iki, üç daha fazla Vietnamlara gebedir...

Ferman padişahınsa feryad ve fiğan kime düşer
Kim düşer dağlara Dadal'ın oğlundan başka
Ve hangi güzelin peşinden seyrir Karacaoğlan
Bilesin; kavgada Dadal, sevdada Karacayız
Biz bu tarihin ve toprağın evladız
Kime sorsan tanır bizi, evlad-ı Kerbelayız
"Biz buraya dönmeye değil, ölmeye geldik"
Görülmüş duyulmuş şey değildi teslimiyetimiz
Kerbela'da Hüseyin Kızıldere'de Mahiriz...

Ümit İlter, (Umut Yağmuru, Boran Yayınları)

Ekmeke
Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

Ekmeke ve Adalet Dergisi
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Pembe Özlem OLGUN
Genel Yayın Yönetmeni: Gülizar KESİCİ
Adresi: İnebey Mahallesi Küçük Langa Caddesi No:29 C-26
Akşahin Pasajı Aksaray-Fatih-İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Baskı: ASPAŞ Pazarlama
ISSN: 1304 687X

Fiyat: 750 000 TL/75 YKR
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro
Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro
İngiltere: £ 2.5
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yayıncı: Verlog Florast. 77 50733 Köln
Tel: 0049 221 280 87 74 - 0049 221 280 87 75
Faks: 0049 221 280 90 84
E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de

Adana: Ziya Paşa Bulvarı Tapanyığı İşmerkezi Kat:2 No:152
Tel-faks: 0 322 363 32 09

Ankara: Gök Bulvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Közay
Tel-faks: 0 312 419 27 38

Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Kanatlı Apt.
Kat: 4 D: 6 Tel-faks: 0 326 223 87 18

Bursa: Sakarya mah. Uluölü cad. Aydın İşhanı-2 No: 24 Kat: 2
Daire: 2 Osmangazi Tel-faks: 0 224 224 93 97

Hopa: Hopa İş Merkezi Zemin Kat: 1 HOPA
Tel-faks: 0 466 351 42 08

İzmir: Milli Kütüphane Cad. No: 17/104 Tepeköyü İş Merkezi
Konak Tel-faks: 0 232 482 29 54

Kocaeli: Hüriyet Caddesi Gökko Kervan Saray İşhanı Kat:7
No:79 Tel-faks: 0 262 331 66 51

Malatya: Dabakane Mah. Bakırcılar Çarşısı Sarıbeyoğlu İşhanı
Kat:1 No:43 Tel: 0 422 323 24 77

Mersin: Çankaya Mah. Türkkan İşhanı No: 106/9
Tel-faks: 0 312 419 27 38

Samsun: 19 Mayıs Mah. Talimhane Cad. Albayrak İşhanı
No:24 Kat:2 Daire:9 Tel-faks: 0 362 435 25 80

T Trabzon: Düzenli Ulusoy İş merkezi Çömlekevi
Yokuşu No: 42 Tel-faks: 0 462 321 14 80

- 3... *Kızıldere'de Ölmek!*
5... *30 Mart- 17 Nisan*
7... *Provokatör oligarşidir*
10... *Tarihimiz, vatani satanların
oyuncağı değildir!*
12... *TAYAD'lı Aileler, yeni
kampanyasını başlattı*
14... *İşgalin yıldönümünde
emperyalizme büyük öfke*
17... *Newroz'u Nevruzlaştırma
kutlamaları ve inkar
politikası*
18... *Ankara HÖC, Sandra
Bakutz'un duruşmasına
çağrı yaptı*
19... *Hukuksuzluluk oligarşinin
tüm kurumlarında*
20... *Hukuksuzluk devam etti*
22... *Newroz isyandır...*
26... *Kızıldere şehitleri*
28... *Hiç sönmeyen bir meşale*
31... *Tecrit belgelidir!*
33... *2 Bin BES üyesine
soruşturma!*
34... *Tüccar iktidarın halkın
taleplerine cevabı*
36... *Polis-idare işbirliğine,
soruşturmalara son*
39... *Sendikaların, reformizmin
19 Mart dayatması*
41... *Kırgızistan'da iktidar
kavgası*
43... *Avrupa Parlaentosu önünde
80 Bin kişi...*
45... *75. Yıl Mahallesi'nde yeni
dernek*
46... *Küba, emperyalizmin 'insan
hakları' sahtekarlığını
yargılıyor*
48... *Kahramanlar Ölmez*
50... *DEV-GENÇ'lilerin sıkılı
yumrukları Gökçe Şahin'in
öfkesidir*

Kızıldere'de Ölmek!

35 yıldır *"biz buraya dönmeye değil ölmeye geldik"* diyen sesi yankılanıyor Mahir'in. 35 yıldır konuşuluyor Kızıldere. 35 yıldır anıyoruz ve 35 yıldır Kızıldere'nin yolundan yürüyoruz. Türkiye sınıflar mücadelesi tarihinde bu kadar derin izler bırakan başka bir eylem ve direniş yoktur. Türkiye devrimci hareketinin bütün köşe taşlarını bu tarihsel direniş şekillendirmiştir.

On önder devrimcinin Kızıldere'de ölümü göze alması, o günden bu yana üzerinde en çok tartışılan noktalardan biridir. Bu noktadan hareketle Kızıldere eylemini bir *"intihar eylemi"* olarak gördü solun bir kısmı. Bazıları için ise *"maceracı çizginin"* doğal sonucuydu. Bugünü düne taşımak mümkün olsaydı, hiç kuşku yok ki, bugün ölüm orucu direnişçilerine söylendiği gibi, o gün de koro halinde Mahirler'e *"yaşayın!"* çağrıları yapılacak, *"yaşamın kutsallığı"* anlatılacaktı. Kızıldere'yi Kızıldere yapan ise, tam da bu noktada bu anlayışlara dönüp bakmamasıydı. Devrim ve iktidar iddiasının olduğu yerde ölmek-öldürmek de vardır. Bu tarihin yalın bir gerçeğidir. Her koşulda *"yaşamayı"* savunanların unuttuğu veya unutturmak istediği şey bu yalın gerçektir. Tarihte emperyalizme ve faşizme karşı kan dökülmeyen bir devrim yoktur ve olmayacaktır. Böyle olduğu içindir ki ölümü göze almak, her devrimin temel yasalarından biridir. Kızıldere, bunu göze alarak devrim inancının ve iktidar iddiasının kanıtlanışdır.

Kızıldere Manifestosu, devrim ve iktidar iddiasıdır. Mahirler Kızıldere eylemine karar verirken sadece o anın ve günün koşullarını değil, devrimin geleceğini düşünerek hareket etmişlerdir. Kızıldere'de kuşatıldıklarında da o anı, kendilerini, hatta örgütlerini değil, devrimin geleceğini düşünmüşlerdir. Onları tüm reformistlerden, revizyonistlerden, statükoculardan, döneklere ayırdeden de budur. Mahir, henüz 12 Mart cuntasının terörüyle karşılaşılmadan şunları söylüyordu: *"Kemalizm kisvesi altında bir cunta gelecek, ama bu Kemalist değil, faşist cunta olacak. Esas hedefi de o dönemin devrimcilerini nötralle etmek olacak. Karşı devrimin saldırılarına Türkiye'de silahlı direniş hiç olmamıştır; bunu biz başlatmalıyız. Bir direniş geleneği yaratmalıyız. Bu direnişte bizim çoğumuz, belki de hepimiz ölebiliriz, ama gelecek kuşaklara bir direniş geleneği bırakırız..."* (Mahir, Turhan Feyizoğlu, s. 258) Kızıldere'de ölmek işte budur. Emperyalizmin ve faşizmin terörü karşısında böyle düşünmeyenler, böyle davranmayanlar, ne önderlikte, ne devrim hedefinde iddia sahibi olamazlar.

Kızıldere'de ölmek, ölümsüzlüktür. Kızıldere'de ölmek, düşüncelerini, umutlarını, iddianı yaşatabilmektir. Eğer devrimin önderleri, Kızıldere'de ölmesini bilmeselerdi, bugün ne onların devrimimizin önderleri olduğundan bahsediyor olacaktık, ne de düşünceleri yaşıyor olacaktı. O halde şairin sorusunu sormanın tam sırasıdır: *"Ölen kim gerçekte, yaşayan kim?"* Kızıldere'nin anlamını aradan geçen 35 yıla rağmen anlayamayanlar, yıllardır infazlara, katliamlara rağmen mücadelenin sürdürülüşünü, legalizme savrulmadan *"tek yol devrim"*de ısrar edilmesini ve devrim iddiasını savunmak için 118 ölümü de anlamıyorlar.

Yukarıda yaptığımızı tersini yapıp, dünü bugüne taşısaydık ne olurdu? Bugün kendilerini devrimci, sosyalist, komünist diye adlandıran çeşitli örgütlerin önder kadroları, yöneticileri böyle bir kuşatmayla ve tercih-

le karşı karşıya olsaydı ne olurdu, kim ne yapardı? Bu sorunun cevabını kafanızda şöyle bir canlandırın, Türkiye solunun tablosunu da aşağı yukarı çıkarırsınız. **Kızıldere'nin tersi nedir?** Kuşatıldığın her noktada teslim olmak! Her koşulda yaşamayı savunmak!.. Kızıldere'yi "mahkum" edenler, yaşadıklarını sanıyorlar, ama siyasi olarak ya ölmüşler, ya hergün biraz daha ölmektedirler. Çünkü devrim iddialarını, inançlarını, kararlılıklarını toptan veya azar azar terk ederek yaşıyorlar. Dolayısıyla, kendileri olarak değil, yola çıkışlarında savundukları stratejilerle, inanç ve düşüncelerle değil, **düzenin kabul ettiği** siyasi kimliklerle yaşıyorlar. İşte biz buna yaşamak demiyoruz. Bu siyasi ölümdür. Kızıldere'de ölmek, siyasi olarak yaşamaktı. Bunun tersi ise, siyasi ölümdür. (Siyasi ölümler, Türkiye devrimci hareketinin geçmişini "sahiplenirken" de siyasi ölü kimliklerine uygun davranırlar. Mahirler'i, İbolar'ı, Denizler'i bütün olarak sahiplenip savunamazlar örneğin. Denizler'i Halk Kurtuluş Ordusu'nun önderleri, silahlı savaşçıları olarak sahiplenemezler. Onları da ancak **düzenin kabul edebileceği** bir kimlik içine sokup -hiç kimseyi öldürmediler vb.- ancak ondan sonra sahiplenme cüreti gösterirler. Siyasi ölümlerden daha fazla cüret de beklenemez elbette.)

İktidar perspektifi ve iddiası, bir örgütün, önderliğin niteliğini de belirler. Bu perspektif ve iddiaya sahip olanlarla, olmayanların başvuracakları mücadele ve örgüt biçimleri, taşıyacakları kültür de farklı olacaktır. Kızıldere, en zor koşullarda savaşa devam kararıyla, Kızıldere eylemi için sağlanan görkemli siper yoldaşlarıyla, örgütler ve yoldaşlar arasındaki dayanışmasıyla, kuşatma altında teslim olmamasıyla devrimin kültürünü de şekillendirmiştir. Kızıldere kendini ve hatta örgütünü halka ve devrime sunmanın pürüzsüz bir örneğidir. Grupçu-

bakımından da Türkiye devrimci hareketinin geçmişini inkar yolunda yürümektedir. Türkiye solunun tarihinde kişisel statükoların, grupçu düşüncelerin, rekabetçiliğin politikaları bu kadar belirlediği, devrimin genel değer ve çıkarlarının bu kadar pervasızca çiğnendiği bir dönem yaşanmamıştır. Bunun sonucunda solun bu kesimleri direnişlere adeta düşmanlaşmıştır. Kızıldere geleneğini günümüzde sürdürenlere karşı tahammülsüzdür. Kızıldere'de ölmek nasıl ki devrim yolunu açan bir işlev gördü ve bu yoldan hemen birkaç yıl sonra yüzbinler, milyonlar yürüdüyse, bugün F tiplerinde ölmek de aynı iddia ve kararlılığın sürdürülmesidir. Bu büyük direnişin sosyalizm mücadelesine kitleleri çeken bir meşale olacağından kimsenin kuşkusuz olmasın.

Ölmek ya da yaşamak, yenilgi ya da zafer, tartışılan olgunun devrime ne kadar hizmet ettiğiyle belirlenir. Kızıldere'de boşu boşuna yenilgi arayanlar, sınıflar mücadelesinin sonraki aşamalarında da, hemen tüm büyük direnişlerde bir "yenilgi" aramışlardır. Ve hayat, her zaman onların "yenilgi" dediğinin nasıl bir siyasi zafer olduğunu, her seferinde tekrar tekrar kanıtlamıştır. Onların görmedikleri, ideolojik sağlamlık ve kararlılıktır. Devrimci iradenin gücüdür. Tüm örgütsel, fiziki yenilgileri, zafere çeviren bu ideolojik yenilmezlik, kararlılık ve sarsılmaz iradedir. Bunu görmeyenler, Rus Devrimi'nin 1905 yenilgisinin, Çin Devrimi'ndeki yenilgi üzerine girilen Uzun Yürüyüşün, Küba'daki Moncada Kışlası Baskını yenilgisinin, Nikaragua'da Pancasan yenilgisinin nasıl zafere götüren bir basamak olduğunu anlayamazlar. Kızıldere tarihimizde aynı rolü oynamıştır. Kızıldere öncesi ve sonrası devrimci hareketin kitleselliğindeki büyük fark, Kızıldere öncesi ve sonrası iktidar bilinci ve iddiasındaki büyük sıçrama, mücadele ve örgüt biçimlerindeki gelişme, Kızıldere'nin açtığı yoldan mümkün olmuştur.

Kızıldere'de ölmek, zafere yürümektir. Devrime yürüme sorunu olmayanların Kızıldere'yi anlamaları mümkün olmadığı gibi, bütün tarihleri boyunca asla bir Kızıldere yaratmaları da mümkün olmamıştır ve olmaz. Türkiye devrimci hareketi, Kızıldere'nin açtığı yoldan devrime, zafere yürümeye devam ediyor. Tarihi boyunca defalarca karşı karşıya kaldığı katliam politikalarını, "sol" destekli kuşatmaları yine Kızıldere'deki gibi ölmesini bilerek aşılıyor ve yoluna devam ediyor. Kızıldere zaferin yoludur; selam olsun bu yolda düşenlere, selam olsun bu yolda yürüyenlere.

Kızıldere'nin tersi nedir? Kuşatıldığın her noktada teslim olmak! Her koşulda yaşamayı savunmak!.. Kızıldere'yi "mahkum" edenler, yaşadıklarını sanıyorlar, ama siyasi olarak ya ölmüşler, ya hergün biraz daha ölmektedirler... Biz buna yaşamak demiyoruz. Bu siyasi ölümdür. Kızıldere'de ölmek, siyasi olarak yaşamaktı. Bunun tersi ise, siyasi ölümdür...

30 Mart - 17 Nisan

1972'den 2005'e destanlar yaratarak yürüyoruz

30 Mart - 17 Nisan; Türkiye devrim tarihinin ve devrimci hareketin gelişiminin dönüm noktalarını ifade eder. Devrim iddiasının ve halkın iktidarı kararlılığının en üst boyutta ilan edildiği bu tarihler, yarattığı geleneklerle, Marksizm-Leninizm inancının mayalanmasıyla, feda ruhuyla, bugün 5. yılında bulunan Büyük Direnişe damgasını vurmuştur. 30 Mart - 17 Nisan olmasaydı bu tarihin

içinde; inancın, kararlılığın, feda ruhunun böylesine en üst boyutta ifade edildiği bir direniş bugün tarihin onurlu sayfalarına kaydediliyor olmayacaktı.

30 Mart - 17 Nisan; Devrim Şehitlerimizi Anma ve 30 Mart 1972'de fiziken yokolan ama bu süre içinde devrimci hareketin kavgasında, ideolojisinde hiç sönmeyen bir meşale gibi yönümüzü aydınlatan, umudumuzun yeniden kuruluşunu kutlama günleridir.

30 Mart 1972'de; Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi'nin (THKP-C) önderi Mahir Çayan ve yoldaşları, Kızıldere'de devrimin manifestosunu ilan ederek ölümsüzleştiler. İhtilalin yolu, bir daha asla karartılamayacak biçimde aydınlatıldı Kızıldere'de. Bugün bu yolda yürümeye devam ediyoruz.

Kızıldere'nin gösterdiği ihtilal yolunda yürüyenler, o gün fiziken yokolan partiyi ve cepheyi **30 Mart 1994'te** yeniden yarattılar. Artık, halkın kurtuluş savaşı parti ve cepheyle sürecekti.

17 Nisan 1992 tarihi; tüm dünyada yılğınlığın, yorgunluğun kol gezdiği, sosyalizme inancın dumura uğradığı, bayraklardan orak çekiçlerin çıkarıldığı bir süreçte, İstanbul'un ortasında, Çiftelavuzlar'da sosyalizmin orak çekiçli bayrağının dalgalandırılarak, Kızıldere manifestosunun yolunda yürüyenlerin, bu yoldan asla dönmeyeceğinin ilan edildiği gündür. O gün, devrimci hareketin önder ve üye kadroları bir orduya saatlerce direnerek canlarını feda ettiler. Nasıl ki, Kızıldere'de Mahirler, 'kurtuluş bayrağının bu yolu tırmanan gerillaların birbirine iletmesi ile oligarşinin burcuna dikileceğine' inanıyor ve "her engebede düşen gerillaların gövdesinin bir devrim fırtınası yaratacağını, kanlarının devrim yolunu kızılaştırıp aydınlatacağını" söylüyorsa; Sabolar, Sinanlar da buna inandılar,

yoldaşlarına güvendiler. Haklılıkları, 1972'den bu yana kanıtlandı. Bayrakları hiç yere düşmedi. Yürüyüşleri hiç kesintiye uğramadı. Bugün dost düşman herkes biliyor ki, bu tarih şehitlerimizin kanıyla yazıldı, yazılıyor. 30 Mart-17 Nisan günlerinin, şehitlerimizi andığımız, umudumuzun kuruluşunu kutladığımız günler olarak tarihimizde yerini alması da, bu sarsılmaz gerçekten kaynağını alıyor.

Daha yürüyecek yolumuzun çok uzun olduğunu biliyoruz. Kararlılığı korumanın, bağımsız, demokratik ve sosyalist bir Türkiye'yi yaratmanın daha verilecek canlarımızla mümkün olduğunu biliyoruz. Tarihi yazmaya devam edeceğiz, her tarihsel dönemde tek başımıza da kalsak bu "engebeli, dolambaçlı, sarp yolda" yürüyüşümüzü sürdüreceğiz.

30 Mart - 17 Nisan günlerini 118 şehit verdiği-miz Büyük Direnişin coşkusu ve kararlılığıyla karşıyoruz. Kızıldere'yi kuşatanlar, devrim umudunu yokedeceklerini düşünmüş, bomba kurşun yağdırırken, bu hayalleri kurmuşlardı. Yalnız değildiler bu kuşatmada. Reformizm ve her türden sapma oportünist akım, Kızıldere'nin tarihsel mirasını çarpıtarak devrimin yolunu karartmak istediler. Başaramadılar. Bugün de Büyük Direnişte somutlanan bir kuşatma altında aynı kararlılık ve inancımızı koruyoruz. Bu gücü bize veren Kızıldere'de ilan edilen devrim yoluna bağlılığımız, Marksizm-Leninizm'e sarsılmaz inancımız ve şehitlerimizin yolundan yürüme kararlılığımızdır. Bu yüzden "bu kuşatmayı da yaracağımızı" büyük bir güvenle söylüyoruz.

Kızıldere için birçok şey söylendi. Ama her şeyden önce Kızıldere; sosyalizmin evrensel ilkelere cüretli bir savunulmasıdır. THKP-C'nin revizyonizme ve reformizme karşı mücadele içinde kuruluşu süreci üzerine oturmuştur Kızıldere. THKP-C, Marksist-Leninist ideolojinin Türkiye koşullarında hayat bulmasının adıdır.

Emperyalizmin sadece fiili değil, ideolojik olarak da ağır bir tahakkümünün sürdüğü bir dünya koşullarında yaşıyoruz. Öte yandan sol adına, sol-la ilişkisi olmayan her türlü sapkın düşünce sınıflar mücadelesini yolundan saptırmak, düzeniçine

30 MART

17 NİSAN

GÜNLERİ;

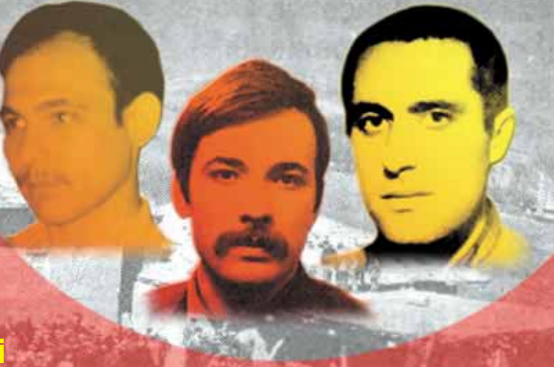
ONLARI

UTANDIRMAMA

GÜNLERİDİR!

**Ve ON'lar ki
buğdayın sarısından
insanın arısından
kavganın yarısından
dönmediler,**

**Ve ON'lar ki
yolumuza
çam kokulu omuzlarıyla
güneşi serdiler
Yola çık
acılara dalma
alnını
dağ serinliğine
yasla
unutma
bütün sokaklar
kent alanlarına
çık
bütün ırmaklar
denize akar
ve makinalar,
tarlalar,
insanlar
senden yana
ON'ları UTANDIRMA**

hapsetmek için piyasaya sürülüyor. Bugün, Marksizm-Leninizm'i cüretle savunmak, açık ki, düne göre çok daha zor ve bedel istemektedir. Halkların kurtuluş yolunu gösterebilecek tek çizgi olarak yine Marksizm-Leninizm'e inandığımız için bu bedelleri ödemeyi seve seve göze alıyoruz. Bugün sadece ülkemizin değil, Amerikan imparatorluğunun tehdidi altındaki tüm dünya halklarının kurtuluş yolu Marksizm-Leninizm'in yoludur, anti-emperyalist, anti-oligarşik devrimlerdir.

Bu gerçeği anlamayan kimi sol kesimler, düzene kabul edilebilmelerinin karşılığı olarak bu çizgiden kopuşlarını her geçen gün derinleştirmektedirler. Devrimci hareket 35 yıldır dayatılan, katliamlar, infazlar, kayıplar, tecritler de bu çizgiyi terk etmemiz içindi. Marksizm-Leninizm'i kararlılıkla savunmak ve pratiğe uygulamaktan vazgeçmek, Kızıldere'nin gösterdiği yoldan vazgeçmekti, devrimden çark etmek, düzeniçi bir güç haline gelmekti. Büyük bedeller ödeyerek reddettik. Emperyalizme ve oligarşiyile her türlü uzlaşma bizden hep uzak oldu. Dünyayı Marksizm-Leninizm'in doğruları ile yorumlamaya, politikalarımızı bu doğruların ışığında belirlemeye devam ettik. Uğruna ölünecek ideallerimizi bu güçle savunduk. Oligarşinin 35 yıldır yoketmek istediği; emperyalizme karşı bağımsızlık, faşizme karşı demokrasi, kapitalizme karşı sosyalizm kavgamızın bitirilememesinin "sırını" da buradadır. "Yokedildiğimizi, beynimizin dağıtıldığını" ilan edenler hep yanıldıklarını gördüler. Sevinçlerini kursaklarında bırakmanın onuru, şehitlerimize aittir.

Çürüdükçe saldırganlaşan, yaşayabilmek için devrimcileri yoketmeyi tek çare olarak gören oligarşik düzen, emperyalizmin büyük desteğine rağmen, devrim ırmağının akışını durduramadıkça nefes almakta zorlanmaktadır. Bu yüzden bizi yok etmek istiyorlar, nefes borularında her geçen büyüyen bir gücü yok ederek sömürü ve zulüm düzeninin ömrünü uzatmak istiyorlar. Halkı çaresiz, alternatifsiz bırakmayacağımızı 35 yıldır ortaya koyduk.

Bugün 30 Mart - 17 Nisan günlerinde şehitlerimizin karşısına alınımız ak, başımız dik çıkıyoruz yine. 1970'de Mahir Çayan'ın önderliğinde THKP-C'nin kuruluşuyla birlikte başlatılmıştı anti-emperyalist, anti-oligarşik savaş. Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizmi hedefleyen kesintisiz devrim anlayışıyla süren bu savaşın bayrağı şehitlerimizin kanıyla kızılılaşarak bugüne kadar hiç yere düşürülmeden taşındı. Şehitlerimizin bıraktığı mirası büyütecek ve ideallerini gerçekleştireceğiz.

Şehitlerimizi, ortak ruh, amaç ve mücadelede simgeleştiren 30 Mart, DEVRİM ŞEHİTLERİNİ ANMANIN TARİHSEL SORUMLULUĞUNUN GÜNÜDÜR. 17 NİSAN, Bu sorumluluğu en üst boyutta duyan devrimci kadroların, sosyalizm bayrağını en yükseklerde dalgalandırdıkları gündür. Bu tarihsel sorumlulukla ölen ama yenilmeyen kahramanlarımızı anıyoruz. Onlara sözümüzdür ki; uğruna canlarını feda ettikleri bayraklarını oligarşinin burçlarına dikeceğiz

Oligarşi kullanıyor, ulusal duyguları istismar ediyor, halkı birbirine karşı kışkırtıyor...

Provokatör Oligarşidir

21 Mart Newroz gösterileri sırasında Mersin'de 12-13 yaşlarındaki iki çocuğun Türkiye Cumhuriyeti bayrağını yerde sürüklemesi ve polislerin üzerlerine gelmesiyle yere atması, iki günlük bir gecikmeyle şovenist bir kampanyanın bahanesi yapıldı.

Şovenist kampanya Genelkurmay'ın Kürt halkına karşı tehdit ve dışlama dolu açıklamasıyla başladı.

Eğer polis, MiT, JİTEM tarafından gerçekleştirilmiş bir komplo değilse, en fazla birkaç çocuğun davranışı olarak görülecek olay, bir anda tüm Kürt halkına ve DEHAP'a maledilerek tehditten bizzat DEHAP binalarını basıp tahrip etmeye uzanan saldırıya bahane yapıldı.

DEHAP, bayrak olayıyla ilgilerinin olmadığını, bayrağa saygılı olduklarını belirterek, olayı provokasyon olarak nitelendirdi. Bu arada çeşitli demokratik kurumlar da şovenist kışkırtmaya son verilmesini isteyen açıklamalar yaptılar. Ancak şovenist kampanya bu açıklamaları dikkate bile almadı.

TEHDİT

Genelkurmay açıklamasında şöyle deniyordu: *"TSK'in sabrını yanlış yorumlayanlara, yanlış hesap peşinde koşanlara, TSK'nin vatan ve bayrak sevgisini denemeye kalkışanlara, tarihin sayfalarına bakmalarını öneririz."*

Peki bakalım; ne var bu tarihin sayfalarında; 1930'lardan bu yana oluk oluk akıtılan Kürt halkının kanı vardır. Kasaplar Deresi'nden 33 Kurşun'a katliamlar, toplu mezarlar var. Kayıplar, infazlar, kaybetmeler, kontrgerilla örgütlenmeleri, Susurluklar vardır. Kızıldeleler, 19 Aralık katliamları, Liceler, Şırnaklar, Akkieseler... var... Genelkurmay açıkça yine katlederiz, asar keseriz diyor kısacası.

SÖZDE VATANDAŞ

Genelkurmay'ın açıklamasının dikkat çeken bir kavramı da, "sözde vatandaşlık"tı. Açıklamada *"Türk milleti, hiçbir zaman kendi vatanında, kendi sözde vatandaşları tarafından yapılan böyle bir alçaklıkla karşılaşmamıştır"* deniyordu.

Hani "hepimizin ortak vatani"ydi bu topraklar? Hani siz *"Kürt realitesini"* tanıyordunuz? Genelkurmay diyor ki, bu vatan sadece "Türkler'in" vatanıdır. Diyor ki, diğerleri "sözde vatandaş"tır. "Türk olmayan" herkesi kovun o zaman! İrkçi kafa, imkanı olsa bunu da yapacaktır ama, buna imkanı yok.

Aynı gün Oktay Ekşi, DEHAP'lıların *"bu bayrak sadece Türkler'in değil, Kürtler'in de, bizim de bayragımızdır"* sözlerini bile beğenmeyip aynen şöyle yazdı: **"Türk ulusunu 'Türk halkı', 'Kürt halkı' diye ne zaman ayırdık?"** Kafaya bakın. Yüzde yüz ırkçı.

Kürtlüğün kelime olarak ifade edilmesini bile tahammülsüz. Düzenin tüm kurumlarının kah AB ilişkileri, kah halkın tepkilerini nötralize etmek için taktıkları "demokratlık" maskesi ilk fırsatta dökülüyor, "Kürt realitesi" demagogileri rafa kalkıyor ve geriye sadece İRKÇİ kafa kalıyor.

REZİL MEDYA!

6 Mart'ta gözlerinin önündeki vahşete sessiz kalmışlar, ne zaman ki AB "düğmeye basmış" o zaman demokratlıklarını hatırlamışlardı. Şimdi de öyle oldu, bu kez de Genelkurmay düğmeye basınca "milliyetçiliklerini" hatırladılar. Hep bir yerlerden düğmeye basılmasına, bir yerlerden "andıçlanmaya" alışmışlar. Kendi düşünceleri, iradeleri yokolmuş. Birileri yaz diyorlar yazıyor, kampanya yap diyor, yapıyorlar. Demokratlıkları da, milliyetçilikleri de sahte. Her kılığa girerler, yeter ki ucunda çıkarları olsun.

Ertuğrul Özkök, kendi manşetleriyle yarattıkları şovenist histeri içinde, Mersin'de iki çocuğun bayrağı yere atmasını, Kızıltepe'de 12 yaşındaki Uğur Kaymaz'ın infaz edilmesini haklı göstermeye kalkıştı. Çıkarları için en demokrat da, en Susurlukçu da onlardır. Çıkarları için her şey olur, herkesin emrine girer, her şeyi satarlar.

SAHTE MİLLİYETÇİLER

Düzenin hiçbir kurumu, şovenist dalganın dışında kalmadı. Zaten başka bir şey bilmezler. CHP'den TOBB'a, ASO'dan RTÜK'e ve tabii MHP'den Kamu-Sen'e kadar faşistler seferberdi.

CHP, açıklamasında *"Yere düşen Yunan bayrağı Atatürk'ün talimatıyla yerden kaldırıldı"* diyordu. Ne ilgisi var diyeceksiniz. Beyinlerindeki ortaya koyuyorlar. Newroz kutlamalarına baktığında "düşman, ezilmesi, susturulması gereken bir halk" görüyor karşısında ve buna göre konuşuyor.

Amaç, Kürt halkı ve tüm halk üzerinde baskı oluşturma, hak ve özgürlük taleplerini boğmaktır. Bayrak bunun bahanesidir. Zira, işbirlikçilerin bayrağa saygıları sahtedir, bağımsızlık sözleri yalandır. Amerikan emirleri karşısında el pençe divan dururken, AB'nin, IMF'nin direktiflerini yüksünmeden yerine getirirken, başlarına çuval geçirilmesini sindirirken bayraklarını, bağımsızlıklarını hatırlamayanlar, hangi **bağımsızlık simgesinden** söz ediyorlar? Başına çuval geçirildiğinde sesi çıkmayan Genelkurmay'ın ve yandaşlarının vatanseverlikten, bayraktan, ihanetten söz etmesi sadece sahtekarlıktır. **Esas provokasyon**, iki halkın birbirine düşman edilip çatıştırılmasıdır ve bunu yapmaya çalışan da oligarşidir.

Haklar ve Özgürlükler Cephesi:

Irkçıların ve işbirlikçilerin yönetme tarzı, ezmek ve yoketmektir!

HÖC, oligarşinin bayrak olayını kullanarak geliştirdiği şovenist kışkırtmaya karşı, 25 Mart'ta aşağıdaki açıklamayı yaptı:

Mersin'de iki çocuğun Türkiye Cumhuriyeti bayrağını yere atması üzerine oligarşik devlet yeni bir şovenist kampanya başlattı. İlk iki gün hükümetin, hiçbir düzen partisinin, hiçbir burjuva basın yayın organının bu tepkiyi göstermediği olay, Genelkurmay'ın talimatıyla ülke çapında bir şovenist kampanyanın bahanesine dönüştürüldü.

Tabloya bakın; iki cahil çocuk bir harekette bulunuyor; hükümet, Genelkurmay, ırkçı partiler, sendikalar, polis mahkemeler iki çocuğa karşı! Sıradan, çocuk işi, belki de kendilerinin tertiplemediği bir olay bahane edilerek, Kürt halkının hak ve özgürlük taleplerini sindirmek için seferber olunmuştur.

Bastır, sindir, ez, yoket!

Oligarşinin hükümetleri, onyıllardır halkın hak ve özgürlük talepleri karşısında bu politikaya başvuruyorlar. Açık terör, zulüm yetmezse, komplolara, provokasyonlara başvuruyorlar.

Bugün de yapılan budur. AKP iktidarı işbaşına geldiğinden bu yana, önceki iktidarlar gibi, açlık, yoksulluk, işsizlik üretmiş; Kürt, Türk, Arap, Laz, Çerkes, Boşnak, hiçbir halkın sorununu çözmemiş, haklarını vermemiştir. Haklarını almak için mücadele edenleri bastırmak, ezmek ise, asıl işi olmuştur.

Kürt halkının hak ve özgürlükleri de bu politikaya uygun olarak "sorunu yok sayarsanız yok olur!" mantığıyla duymazlıktan gelinmiş, Kürt halkı taleplerini duyurmak için sesini yükselttiğinde ise, terörle karşılaşmıştır.

Oligarşik devlet, bağımlılık, ırkçılık, açlık, yoksulluk ve zulüm üretir

Oligarşik devlet, ABD'den hergün tokat yeyip önünde el pençe duruyor; Avrupa Birliği'nden günlük talimatlar alıp, önünde yine el pençe duruyor. Kafalarına çuval geçirilir, susarlar. Emperyalizm karşısında hiçbir ulusal onuru, gururu kalmamış, ulusal sınırları, kurumları, değerleri çiğnenmiş bir işbirlikçi iktidar yönetiyor ülkemizi. İşbirlikçiliklerini, emperyalizme boyun

eğişlerini perdelemek için hiçbir kıymeti olmayan demeçler veriyor, "Çanakkale zaferi" şovlarını yapıyor, şovenizmi kışkırtıyorlar.

Emperyalizm karşısında her türlü aşağılanmaya uşakça boyun eğen bu işbirlikçilik, halka karşı ise "aslan" kesiliyor. Bağımsızlık isteyenlere, demokrasi isteyenlere, dilini, inanç özgürlüğü isteyenlere terör uyguluyor. Demokrasinin lafını edip, demokrasiyle ilgisi olmadan yönetmek istiyorlar. Şiddetsiz, terörsüz iktidar olmayı bilmiyorlar. Halkın her kesiminin her hak arayışı karşısında akıllarına gelen ilk "çare" de şiddet oluyor.

Oligarşik devlet, bağımlılık, ırkçılık, açlık, yoksulluk ve zulüm üretir. Halkı birbirine karşı kışkırtır, ulusal, dini farklılıkları kullanır, gerek duyarlarsa birbirine kırdırırlar. İktidarlarını güçlendirmek, halkı bölmek, zayıflatmak için bunu da denerler. Ki daha önce defalarca yapmışlardır.

Bayrak şovenizmi bunun sonucudur. Bu olayda eğer bir provokatör aranacaksa, **provokatör oligarşidir**. Oligarşinin denetiminde, merkezi olarak, Genelkurmay eliyle kışkırtılan bir provokasyon sözkonusudur.

Emperyalistler ve işbirlikçi iktidarlar, egemenliklerini pekiştirmek için halkı birbirine karşı kışkırtmak ve kırdırmakta gözlerini kırpmazlar. Bu tehlikeli bir oyundur ve halka, halktan yana olan tüm güçlere, devrimci, demokrat örgütlere düşen görev, bu oyuna izin vermemektir.

Faşistler, emperyalizm karşısındaki zavallılıklarını, teslimiyetçiliklerini gizlemek için şovenizme sarılıyor

Türk Halkı! Şovenizm kışkırtıcılığına kapılmayın. "Bayrağını kapıp" milliyetçilik şovu yapan güçlere iyi bakın. MHP'li, DYP'li faşistler, Kamu-Sen gibi gerici faşist sendikalar... Bunların ulusal onur ve gurur için emperyalistlere karşı bir kez olsun yürüyüş yapmadıklarını hatırlayın. ABD ve AB emperyalizmine tepki duyarak, hatta tepki duymamanın ötesine geçip savaşmak, her vatanseverin görevidir. Emperyalistler, sadece kendi tekellerinin çıkarları için ülkemizde faaliyet halindedirler. Yaptıkları her işte, politik, ekonomik, attıkları her adımda, sadece ken-

di çıkar hesapları vardır. Ülkemize ABD'yi, AB'yi sokanlar, "bayrak" kampanyası yapan AKP'den, Genelkurmay'dan, MHP, DYP gibilerinden başkası değildir. Ulusal değerlerimizi korumak için bir yere yürüyeceksek, bu işbirlikçilerin üzerine yürümeliyiz.

Şovenizm, halkın ulusal duygularını, emperyalistlere ve işbirlikçilere karşı değil de, başka halklara karşı yönlendirmeye çalışıyor. Bu oyuna gelmeyelim. Bu topraklarda yaşayan herkes bilir ki, Türk halkı dışındaki tüm ulusların, azınlıkların dili, kültürü, ulusal hakları 80 yıldır yasaklanmıştır. Bunları talep etmeleri en doğal haklarıdır. En basitinden Kürt'ün Kürtçe konuşması, Türk'ün Türkçe konuşması kadar doğal ve haktır. Kürt ve Türk halkını birbirine düşman edenler, bu sömürü düzeninin sürmesini isteyenlerdir. Emperyalizmin işbirlikçileridir. İki çocuğun belki de kontrgerillanın provokasyonu olan, ama öyle olmasa bile cahilce olduğu açık olan hareketinden dolayı, Kürt halkına düşmanlık geliştirmek, Susurlukçular'ın isteğidir. Biz, bu topraklarda yaşayan tüm halkların düşmanlığını değil, kardeşliğini geliştirelim. Faşistlerin, Susurlukçular'ın oyununa gelmeyelim.

**Tüm milliyetlerden halkımız;
birlikte yaşamak; birlikte mücadele
etmek, birlikte yönetmektir!
Birleşelim! Şovenist kışkırtmaları,
oyunları boşa çıkartalım!**

Ülkemizin bağımsızlığı ve demokrasisi yalandır. Halkımız aç, işsiz, yoksuldur. Ülkemiz işgal altındadır. Halkın hak ve özgürlükleri, polis devletin keyfiliği ve sultanı altındadır. İşkenceler, F tipleri, coplar, panzerler, yasaklar zulmün sürekli araçları olarak hiç gündemden çıkmamaktadır. İşçiler, memurlar, tüm emekçiler IMF programlarının durdurulmasını, aydınlar, çeşitli inançlara sahip kesimler, düşünce ve inanç özgürlüğü Kürt halkı ulusal hak ve özgürlüklerini istemektedir.

Oligarşik devletse bütün bu talepler karşısında halka karşı şiddete, demagojilere ve böl-parçala-yönet politikalarına başvurmaktadır.

Bunun karşısında yapmamız gereken tek şey, birleşmektir.

Bütün halkların kurtuluşunun yolu, birlikte mücadele etmek, birlikte örgütlenmek ve birlikte halkın iktidarını kurmaktır. Bölmeyecek birleşecek, zayıflatmayıp güçlendirecek olan budur.

Oligarşinin oyununu ancak böylesi bir mücadele ve örgütlenme tarzıyla bozabiliriz.

Biz bunu başardığımız ölçüde, emperyalizme karşı çıkmayan sahte milliyetçilik, ulusal duyguları istismar eden şovenizm ters tepecektir.

Halkı bölecek, parçalayacak hiçbir oyuna izin vermemeliyiz.

Oligarşik düzen, on yıllardır aşıktan, yoksulluktan, kitle katliamlarından, işkenceden, yasaklardan, zulümden başka bir şey üretmiyor. Onlarca yıllık tecrübe sabittir; bu düzen içinde halkın hiçbir kesiminin ne ekonomik, ne ulusal, ne sosyal, siyasal sorunlarının çözümü mümkün değildir. Çözüm, her milliyetten ve inançtan halkın ortak iktidarını kurmamızı sağlayacak bir devrimden geçer.

Birlikte yaşamak, birlikte mücadele etmek, ve birlikte yönetmek, halkların tek çözümüdür.

Şovenizmin karşısına bu anlayışla çıkalım ve işbirlikçi, ırkçı iktidarın oyunlarını bozalım.

İŞBİRLİKÇİLERİN ULUSAL DEĞERLERİ YOKTUR!

Emperyalizmin ülkemizi talanına karşı, Türk ulusal onurunu ayaklar altına alan emperyalist dayatmalara karşı, Türkiye'nin dört bir yanında ABD ve Avrupa emperyalizminin bayraklarıyla, üsleriyle donatılmasına karşı bir tek yürüyüş yapmayan, onların karşısında ulusal onuru savunmayan gerici, faşist partiler, sendikalar, sokağa döküldüler. Kime karşı, ne için?

MHP'li faşistler, DYP, o kadar milliyetçilerdi de, emperyalizme uşaklık yasalarının altına niye imza attılar?

Bayrak şovu yapan o sendikalar, odalar, o kadar milliyetçilerdi de, Amerika Türk askerlerinin kafasına çuval geçirdiğinde, niye bayraklarını kapıp Amerikan kuruluşlarına yürümediler? Arkasına polisi alıp DEHAP binalarının camını çerçevesini indirmek kolay; bir tek emperyalist Amerikan tekelinin camını çerçevesini indirmeye cesaret edebildiler mi bugüne kadar?

"Bayrağını kapıp" milliyetçilik şovu yapan bu güçler, uşaklıklarını, emperyalizm karşısında onurlarını çiğneten zavallı, onursuz, güçsüz ve işbirlikçi olduklarını gizlemek istiyorlar.

Onların bayrağa bir gram saygıları olsaydı, bir gram ulusal onurları ve gururları olsaydı, Türk ulusal onurunu hergün, her saat çiğneyen emperyalizme ve işbirlikçilerinin karşısına çıkarlardı.

Emperyalizm karşısında boyun eğenlerin "bayrağımız" sözleri, milliyetçilik hezeyanları, sahtedir. Bu şovenist oyuna gelmeyelim!

Tarihimiz, vatani satanların oynacağı değildir!

Herkesin gördüğü ve pek çok kimsenin de dile getirdiği gibi, “Çanakkale Zaferi” bu yıl bir başka anıldı... Bugüne kadar görülmemiş bir önem verildi. Törenlere AKP hükümetinin, Genelkurmay’ın en üst düzey ve kalabalık heyetlerle katılmaları, burjuva basın yayının olağanüstü yer vermeleri dikkat çekiciydi.

Çanakkale Savaşı’nın yıldönümüyle aynı günlerde, dikkat çekici bir anma daha yapıldı; onyıllardır hatırlanmayan bir yıldönümü aniden hatırlandı ve İstanbul’un emperyalistler tarafından işgal edilmesi sırasında Şehzadebaşı Karakolu’nda İngilizler tarafından katledilen askerler anıldı.

Niye böyle oldu? Niye “Çanakkale Zaferi”ne bu kadar önem verdiler, niye 47 yıldır yapmadıkları anmayı bu yıl yapacakları tuttu?

✘ Çanakkale’de “vatan savunması” yalanı!

Tarih onlar için günöbirlik politika ve çıkarlarına göre kullanacakları bir malzemedir sadece. Bu yüzden pervasızca gizlerler, çarpıtırlar. Hatırladıklarında da tarihi olduğu gibi anlatmaz, kaba, hamasiyet edebiyatıyla tarihi gerçeklerin üzerini örterler.

“Çanakkale Zaferi” üzerine onlarca nutuk dinlediniz, belki onlarca TV programı izlediniz, ama hiçbirinde gerçekler yoktu.

Bir: 1. Emperyalist Savaş’ın başlangıcında Osmanlı’ya bir saldırı yoktu. Dolayısıyla bir **“vatan savunması”** söz konusu değildir. Tersine, Osmanlı **sömürgeci amaçlarla** savaşa katıldı! Osmanlı, eğer Almanya ve Avusturya’yla ittifak yapıp İngiltere-Fransa-Rusya blokuna karşı savaşa girerse, kaybettiği sömürgelerini yeniden ele geçirme hesabı yapıyordu... Buna rağmen savaşa girmekte bazı tereddütler yaşadı. Ancak Almanya’dan gönderilen **kasa kasa altınlar** Osmanlı Padişahı’nın ve İttihat Terakki’nin “tereddütlerinin” aşılmasını sağladı. **Sonuç olarak:** Osmanlı savaşa, gerçekte Alman emperyalizminin çıkarları için girmiş, onun adına savaşmış oldu.

İki: Osmanlı donanmasının Rusya’ya saldırmasını isteyen Alman emperyalizmiydi. Almanya yeni bir cephe açarak diğer cephelerde rahatlamak istiyordu. Osmanlı Rusya’ya saldırın-

ca, İtilaf Devletleri de Osmanlı’ya saldırdı. **Sonuç:** Osmanlı, Alman emperyalizmi yanında savaşa girip saldırdığı için saldırıya uğramıştır.

Üç: Alman işbirlikçiliği tam bir teslimiyet derecesindedir. O kadar ki, çeşitli bakanlıklar Almanlar’ın yönetimine verilmiş, daha da önemlisi, Osmanlı ordusuna Alman generaller komuta etmekteydi. Bu nasıl “vatan savunması” ki, orduyu Alman generaller komuta ediyor.

Dört: Çanakkale’de ölen askerler, vatan ve din savunması düşüncesiyle savaşa da, gerçekte ne yazık ki Alman generallerinin komutasında ve Alman emperyalizminin çıkarları doğrultusunda savaşırıldılar.

✘ Oligarşi Çanakkale şehitlerini AB pazarlıklarında kullanıyor

Çanakkale’de yüzünü aşkın asker, Osmanlı saltanatının işbirlikçi politikalarının kurbanı oldu. Oligarşinin umurunda bile değildir o askerler. Oligarşi de bugün ABD çıkarları için Irak’a asker gönderip onları kurban etme kararı almadı mı?

Oligarşinin temsilcilerinin bugün Çanakkale’yi öne çıkararak yaptığı en kaba ve bayağı şehitlik istismarıdır. *“İngiliz, Fransız emperyalizminin Anadolu üzerindeki kötü emelleri”* niye IMF’den kredi alırken akıllarına gelmiyor, niye AB’ye üyelik için çırpınırken gelmiyor?

Şimdi işbirlikçilikleri teşhir olunca, milliyetçiliği körükleyip, AB’ye karşı da pazarlık kozu elde edecekler.

Bunu da o kadar pespayece yapıyorlar ki, mesela şöyle bir haber uyduruluyor: **“İtilaf devletleri, Mehmetçiğe karşı kimyasal silah kullanmış.”** Günaydın!

Yani akılları sıra, AB emperyalistlere bakın biz de sizin suçlarınızı hatırlatırız deyip pazarlıkta koz elde edecekler.

Yine burjuva basında salak salak, cahil cahil şöyle yazılıyor mesela: *“Çanakkale Zaferi’ne vaktiyle Almanlar’ın da sahip çıktıkları, kendi zaferleriymiş gibi törenler düzenledikleri, Çanakkale Savaşı’nı anlatan romanların yüzbinlerce sattığı ortaya çıktı”* Bir daha günaydın! Tabii kendi generallerinin komuta ettiği bir savaş. Almanlar niye sahip çıkıyor diye sormuyor; o

zaman **İŞBİRLİKÇİLİĞİ** ortaya çıkacak.

✘ Şehzadebaşı Karakolu'nda Anma: Onlar da başlarına çuval geçirilmesini kabul etselerdi, öldürülmezlerdi!

İstanbul, 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda Osmanlı'nın yenilgisi üzerine imzalanan anlaşmaya dayanılarak 16 Mart 1920'de işgal edilmişti. Osmanlı yönetiminin emperyalistlere teslim ettiği İstanbul'da bu nedenle genel bir direniş olmadı. İngiliz askerleri bakanlık binalarını, karakolları, kışlaları babalarının malı gibi ele geçirdiler. Meşhur Harbiye Kışlası da İngilizler'in el koyduğu yerlerden biriydi. Ama Osmanlı yönetiminin ve ordusunun emriyle kimse direnmedi.

İstisnai çatışmaların birinin sonucunda ise, Şehzadebaşı Karakolu'nda 6 asker, İngiliz askerler tarafından katledildi.

47 yıl sonra 6 askerin mezarı başında düzenlenen anmaya 1. Ordu Komutanı Orgeneral Hürşit Tolon başta olmak üzere, çok sayıda subay, vali katıldı.

Törende TSK adına yapılan konuşmada “İngiltere'nin, Türkler'i tarih boyunca Anadolu'dan atma düşüncesi taşıdığı” belirtildi. Ama gerçekler yine yoktu konuşmada. Koskoca İstanbul niye direnmemişti işgale, nasıl ve kimler tarafından satılmıştı? Niye o gün sadece 6 asker ölmüştü?

Başına çuval geçirilmesini kabul edersen, böyle oluyordu işte. Milliyetçilik, kahramanlık edebiyatı yapan subaylar, bu gerçeğe dokunamadılar bile.

✘ Niye 47 yıl unuttunuz da şimdi hatırladınız?

İstanbul'da bir anket yapın; acaba kaç kişi, İstanbul'un bir zamanlar emperyalist işgale uğradığını bilir?

Bilmez, çünkü öğretilmemiştir, konuşulmaz.

Çünkü İstanbul'un işgal edildiğinin bilinmesi demek, beraberinde kimlerin bu işgalde **İŞBİRLİKÇİLİK** yaptığı, kimlerin **DİRENDİĞİ** sorusunun da araştırılmasını getirecektir. İşte bundan korkarlar. Osmanlı egemenleri, aynı bugünün oligarşisinin yaptığını yapmıştı o zaman da.

Burjuva basın bir kısmı, “Avrupa'da yaşanan Türkiye karşıtı havaya tepki” olarak yorumladı bu töreni. En açık yazan ise Ertuğrul Özkök oldu.

“Şunun cevabını vermeliyiz. Bu anma tören-

lerini 47 yıl önce niye bıraktık? Herhalde basit bir ihmalden veya unutkanlıktan değil.

Çünkü artık NATO'ya giriyorduk. **Eskinin işgalci güçleri, şimdinin müttefiki olmuştu.**”

O zaman ikinci sorunun cevabını vermeliyiz. Bugün yine niye anmaya başlıyoruz? İngiltere, Fransa veya Amerika artık müttefikimiz olmaktan çıktı mı?.. Yoksa Batı'ya ‘Bakın siz Ermeni soykırımını çıkarırsanız, biz de sizin dosyanızı açarız’ mı demek istiyoruz?” (Hürriyet, 17 Mart 2005)

Mesele budur; emperyalizme karşı savaşıyan ordu, 1950'lerde emperyalizmin ordusu olmuştur. Tabii Şehzadebaşı Karakolu da unutturulmuştur o zaman. Şimdi yine Özkök'ün dediği basit hesap ve pazarlıklar için hatırlanmaktadır. Yarın yine unutulur ve unutturulur!

✘ Halkımız, gençlerimiz, uyanın: Tarihimizi öğrenin!

Yalan, dolan, istismar. Tarihe dair başka bir şey göremezsiniz bunlarda. Gerçeği söyleyemezler; çünkü bu tarihte de egemenlerin, yönetenlerin işbirlikçilikleri, halkın evlatlarını kırdırması vardır. Alman generallerinin yönetiminde Çanakkale'de 120 (kimine göre 250 bin), Sarıkamış'ta 70 bin askerimizi bunların işbirlikçilikleri kırdırdı. İngiliz işgali altında ulusal kurtuluşu savunan vatanseverler İstanbul'da işgale karşı mücadele bayrağı açtıkları için İngilizler tarafından katledilirken de, başta Osmanlı Saray Yönetimi olmak üzere, paşalar, işbirliğini sürdürmeye devam ettiler.

Bugün de farklı durumda değillerdir. Bu yüzden tarihe, gerçeğe saygı duymak bir yana, korkarlar o gerçek tarihten. Bunların şehitlere saygısı falan da yoktur. Çanakkale şehitliğinde şehitlerin bir kısmının yattığı yeri otopark yaptılar. Şehitlerin verildiği Şehzadebaşı Karakolu'nu yıktırıp üzerinden yol geçiren de Adnan Menderes'ti...

Çanakkale zaferi ve İstanbul'un işgali yıldönümlerinde oligarşinin tarih istismarcılığını, çarpıtcılığını izledik.

Vatanı satanlar, bu vatanın emperyalizme karşı direniş tarihine sahip çıkamazlar!

Gençlerimiz, tarihi öğrenin. Bugünkü gerçekleri görebilmeniz için ipuçları tarihtedir.

Tarihi araştırın, okuyun; size okulda, televizyonlarda, bu ülkenin yöneticileri tarafından nasıl yalanlar söylendiğini tüm çıplaklığıyla o zaman göreceksiniz!

'Tecriti kaldırın ölümleri durdurun' haykırışını herkes duyacak! Duymayanlar, hapishanelerde yaşananlardan haberdar olacak; duyup da görmezden gelenler, bu gerçekten kaçamayacaklarına bir kez daha tanık olacaklar.

TAYAD'lı Aileler, Yeni Kampanyasını Başlattı

Sayı 151

12

27 Mart
2005

TAYAD'lı Aileler, 118 insanın ölümüne neden olan tecrit politikasına karşı yeni bir kampanya başlattılar. "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun" sloganıyla yürütülecek kampanya, hapishanelerde yaşanan zulmü, tecriti ve sonuçlarını en geniş kesimlere anlatmayı, Türkiye gerçeğini göstermeyi hedefliyor.

Kampanyanın ilk etkinliği, "Hapishanelerde neler oluyor, bilmek hakkınız" başlıklı bildirilerin Taksim'de yapılan basın açıklamasının ardından dağıtılması oldu. Türkiye'nin birçok kentinde yürütülecek kampanya hakkında bilgi veren TAYAD'lılar, kampanya sloganının yazılı olduğu önlükler giyerek, bildirileri dağıttılar ve halka tecriti anlattılar.

Bildiri dağıtımı öncesi, 24 Mart günü Galatasaray Lisesi önünde yapılan basın açıklamasını okuyan Eylül İşcan, 118 insanın yaşamını yitirdiğini hatırlatarak, şunları söyledi:

"5 yıldır tecritin ölüm olduğunu haykırıyoruz. 5 yıldır her türlü demokratik hakkımızı kullanarak tecrite karşı mücadele ediyoruz. Çocuklarımızın ölmemesi tecritin kalkması için çalmadığımız kapı, arşınlamadığımız yol kalmadı. Onlarca kez Ankara'ya Meclis'e gidip bu sorunu dile getirdik, imza kampanyaları düzenledik, basın açıklamaları ve gösteriler yaptık. Aldığımız her soluğu çocuklarımızın sesi olabilmek için harcadık.

YETER; "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun" dedik, "Hapishanelerde 107 İnsan Öldü Duydu-

nuz mu?!" diye haykırdık. Yüreği yanan anaların, babaların feryadıydı yükselen. Devletin bu feryada cevabı 50-60 yaşındaki anaları babaları yerlerde sürüklemek, coplamak, dayak atmak, gözaltına alıp tutuklamak oldu hep."

Tecrit ve 118 ölüm sansürle gizleniyor Gerçeği bilmek hakkınız!

1 Nisan'da yürürlüğe girecek Yeni İnfaz Yasası'yla tecrit ve baskının daha da ağırlaştırılmak istendiğine dikkat çeken İşcan, gazetelerin, televizyonların göstermemesine rağmen, bu ülkenin hapishanelerinden tabutların çıkmaya devam ettiğini söyledi. İşcan, "Tecrit ve 118 ölüm gerçekliğini kalın sansür duvarlarıyla örmeye çalışıyorlar. Gerçeği bilmek hakkınız! Tecrit nedir? Neden ve kime karşı uygulanıyor?" diye seslendi. Tecritin, emperyalizmin ve işbirlikçi iktidarlarının ezilen, sömürülen yoksul halklara karşı uyguladığı bir politika olduğunu belirten Eylül İşcan, "Amerika'nın Guantanamo'sunda, Irak'ın Ebu Gureyb'inde, ülkemizin F tipi hapishanelerinde politika aynıdır: Tecrit!" diye konuştu.

Tecritin işkenceli ölüm olduğu hatırlatılan açıklamada şu ifadelere yer verildi:

"Tecrit işkencesinin tek bir amacı vardır: Düşünceleri değiştirmek.

Tecrit, sadece hapishanelerde devrimci tutuklulara karşı değil, hayatın her alanında uygulanıyor. İşçilere, memurlara, köylülere, gençliğe de tecrit politikası dayatılıyor. Muhalif olmayacaksınız! Olursan, soruşturmalar, cezalar, okuldan, işten atılmalar, tecrit seni bekliyor olacak.

F tipi hapishanelerin hücrelerine atılanların kimler olduğunu unutma! Onlar bu ülkede adalet ve eşitlik olsun, hiç kimse aç kalmasın, hak ve özgürlükler olsun diye mücadele edenlerdir. Onların her biri sizin yakınınız, tanıdığınız, komşunuz, iş, okul arkadaşınız. Sizin içinizden alıp götürdüler onları. Tecrite karşı mücadelede çocuklarımızın yanında olmaya devam edeceğiz. Tecrite karşı mücadele, bağımsızlık, demokrasi istemektir. Ekmek ve adalet kavgasıdır. Tecrite karşı direniş, tüm halkın direnişidir. İşte bu yüzden tecrite karşı sessiz kalma!"

Newroz etkinliği öncesi yakapaça parktan atılan TAYAD'lılar, direnişlerine devam ediyorlar. AKP iktidarı tecriti dile getirenleri susturma çabasına son verip, tecriti kaldırmalıdır

TAYAD'lı Aileler, F tiplerinde hücre hücre eriyen eşlerine, oğullarına, kızlarına, kardeşlerine ve yoldaşlarına Ankara'nın göbeğinden direnişleriyle ellerini uzatalı 560 gün oluyor. Abdi İpekçi Parkı'nda TAYAD'lı Aileler'in tecrite ve sansüre karşı yürüttükleri oturma eylemi ilk günkü kararlılığıyla devam ediyor.

Ankara polisi, eylemin başladığı günden bu yana, TAYAD'lıların kararlılığını her sınıdığı anda, orada yine aynı dövizleri, naylondan yağmurluğu görüyor. Hiçbir saldırı, provokasyon yıldıramıyor onları.

Polisin son saldırısı, 20 Mart günü çeşitli demokratik kitle örgütlerinin yaptığı Newroz etkinliği öncesi yaşandı. TAYAD'lıları oradan sökebilmek için, saldırı, eşyalarına el koyma, gözaltına alma gibi birçok yöntemi kullanan polis, bu tür durumlarda "burada miting yapılacak" bahanesini öne sürüyor. Bu kez de AKP'nin hukuk tanımaz polisi sabah saatlerinde gelerek, arama bahanesiyle aileleri taciz etti. Direnen TAYAD'lı Ai-

leler yaka paça parkın dışına çıkarıldılar. Dövizleri yırtıldı, eşyaları dağıtıldı.

Bunun üzerine aileler miting başlamadan parka geri dönerek tekrar eylemlerine devam ettiler ve bir kez daha direnme ve tecriti her koşulda anlatma kararlılıklarını ortaya koydular.

Newroz kutlaması başladığında tertip komitesine saldırıyı anlatan TAYAD'lıların bir de yazılı mesajları okundu. Mesajda TAYAD'lılar, 552 gündür Abdi İpekçi Parkı'nda tecritte direnen yakınlarının sesini duyurmak amacıyla sürdürdükleri direnişi ve uğradıkları saldırıyı anlattılar. Hiçbir baskının kendilerini yıldırmayacağını vurgulayan aileler, mesaj okunduktan sonra "Yaşasın Abdi İpekçi Direnişi, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganlarını kitle ile birlikte attılar.

Bu saldırı ne ilk, ne de son olacaktır. Çünkü bu iktidarın hak ve özgürlük arayışına, özellikle tecrit zulmünün dile getirilmesine tahammülü yoktur. Ancak Ankara polisini ailelerin üzerine salan AKP iktidarı şunu çok iyi bilmelidir:

Gözaltına alabilirsiniz, işkence yapıp tutuklayabilirsiniz, eşyalarına el koyup soğukla, sıcakla teslim almaya çalışabilirsiniz, F tipi zihniyetine uygun olarak, "moral veriyor" diye ziyaretçilerini tehdit ve taciz edebilirsiniz; ama TAYAD'lıları vazgeçiremezsiniz, yıldıramazsınız. Bu, bir TAYAD geleneğidir. Tek çare tecritin kaldırılması, ölümlerin durdurulmasıdır. Tecrit zulmüne son vermek yerine, her seferinde daha da acılaşarak "tecrit öldürüyor, tecrite son" diye haykırırları susturmaya çalışmakla, gerçeği ters yüz edemezsiniz.

Tecrit sürdükçe, Abdi İpekçi Parkı'ndaki bu ses susmaz ve sadece burada değil, her yerde "tecrite son" haykırırları duyulacaktır.

'İnsanlık onuru işkenceyi yenecek' sloganıyla 'tahkir ve tezyif'!

1 Ekim 2004 tarihinde, HÖC'ün 'Adalet İstiyoruz, Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın' kampanyasında gözaltına alınan Gönül Gül ve Çiğdem Dağdeviren'e dava açıldı. Dava konusu ise, kampanyanın bir eylemi değil. Polislerin çınlıplak soyarak arama dayatmasına karşı 'İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek' sloganı atmaları. Böylece, "devletin emniyet muhafaza kuvvetleri alenen tahkir ve tezyif edilmiş"ler.

İşkencecilerin bu sloganla "tahkir ve tezyif" olmaları kadar doğal bir şey olamaz. İşkenceci için, onurdan, namustan, düşünceden, hak ve özgürlüklerden sözedildiği her an "tahkir ve tezyif" sözkonusudur. Peki, böyle bir davayı açan mahkemeler; onlar da aynı işkenceciler gibi düşünüyor olmalarını nasıl açıklıyorlar acaba?

Üreterek Direnenlerin Sergisi Aydın'da

5 yıldır süren tecrite karşı direnirken üretkenlerin, bütün olumsuz koşullara, bir boya kaleminin dahi yasak olduğu koşullara karşın, devrimci yaratıcılıkla ortaya çıkardıkları ürünlerinin sergisi bu kez de Aydın'daydı.

Tutsakların, her bir karesine direnişlerini, umutlarını işledikleri çeşitli eşyalar 20-22 Mart tarihleri arasında Aydın Gençlik Derneği Girişimi ile İHD şubesinde halkın ziyaretine açıldı. Serginin açılışında konuşan Barış Aras, direnenlere destek çağrısı yaparken, Grup Anadolu coşkulu marş ve tükülerini tutsaklar için söyledi.

İşgalin yıldönümünde emperyalizme büyük öfke

başka yolu da yoktur” dedi. ABD'nin başka bölge ülkelerine yönelik saldırı planları karşısında da olabileceklerine vurgu yapan Keşkek, “Bu mücadelemizde Ortadoğu'daki anti emperyalist güçlerle varolan dayanışmamızı daha da güçlendirecek ve emperyalizme karşı barikatımızı güçlendireceğiz” de-

di. İşgalcilerle işbirliğine karşı çıkan Koordinasyon üyeleri adına konuşan Cihan Keşkek, İncirlik Üssü'nün de kapatılmasını istedi. Konuşma, halkların kazanacağına olan inancın vurgulanmasıyla son buldu.

Konuşmanın ardından Grup Koma Denge Hewi, Grup Yel ve Grup Yorum türkülerini Irak halkı için söylediler. Grup Yorum, dünya halklarının emperyalistler karşısındaki gücünü anlatan "Biz Varız" marşını söyledi.

Koordinasyon üyeleri bu eylemden iki gün önce de Taksim Gezi Parkı'nda bir eylem düzenleyerek, işgale karşı sesimizi yükseltelim çağrısı yapmıştı.

'Savaşa Hiç Gerek Yok'

Halkların emperyalizme karşı direnişinin dile getirilip açık destek sunulduğu Dolmabahçe'deki eylemin dışında, reformistler ve sendikalar tarafından Kadıköy'de bir miting düzenlendi. Bush'un "savaş suçlusu" olarak yargılanmasını isteyen göstericiler, barış sloganları attılar.

'İşgale ve Tecrite Son'

Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu bileşenleri Beşiktaş İnönü Stadyumu'nda toplanarak, "Filistin'de İntifada Irak'ta Direniş Kazanacak, Irak Halkı Yalnız Değildir, Direnen Halklar Kazanacak, Emperyalistler Siyonistler 6. Filo'yu Unutmayın, Katil ABD Ortadoğu'dan Defol" sloganlarıyla Dolmabahçe'ye yürüdü.

Koordinasyon adına taşınan "İŞGALE DİRENEN IRAK HALKI KAZANACAK" pankartının arkasından; HÖC, ESP, ILPS, EHP, Devrimci Duruş, İşçi Mücadelesi, Odak, BDSP, Konfeksiyon İşçileri Derneği, Köz, Mücadele Birliği, Özgürlük, Demokratik Haklar Platformu kortej ve pankartları yer aldı. 1000 kişinin katıldığı eylemde, HÖC 300 kişilik korteji ve "İşgale ve Tecrite Son" yazılı pankartları, kızıl bayraklarıyla direnen halkların coşkusuyla, tecrite karşı direnişle bütünleşti.

6. Filo askerlerinin anti-emperyalist devrimci gençlik tarafından denize döküldüğü Dolmabahçe'ye kızıl bayraklarıyla yürüyen kitle, şehit düşen tüm Iraklılar için saygı duruşunda bulundu, yumruklar Irak halkı için kaldırıldı. Koordinasyon adına konuşmayı, Grup Yorum üyesi ve ilk bomba düştüğünde Irak halkının yanında, Bağdat'ta 'canlı kalkan' olarak bulunan Cihan Keşkek yaptı. Irak halkının meşru direnişini koşulsuz olarak desteklediklerini ve bu desteğin işgalciler Irak'tan kovuluncaya kadar süreceğini dile getiren Keşkek, "Irak işgaline tutarlı olarak karşı çıkmanın

TÜRK-İŞ, DİSK, HAK-İŞ, KESK, BAK, CHP, ÖDP, EMEP, TKP, TMMOB ile çeşitli demokratik kitle örgütlerinin katıldığı mitingde konuşan DİSK Başkanı Süleyman Çelebi işgale karşı birlik çağrısı yaptı. Bu birliği “barış severlerin birliği” olarak niteleyen Çelebi, tankıyla, topuyla ülkeleri işgal eden emperyalistlere karşı “barışseverler”in nasıl bir mücadeleyle emperyalizmin karşısına dikilecekleri konusunda bir görüş beyan etmedi. Ayrıca; TMMOB adına Mehmet Soğancı, Türk-İş adına Mustafa Öztaşkın, KESK adına Sami Evren birer konuşma yaptılar. Binlerce insanın, emperyalizme karşı öfkesini haykırmak için mitinge katıldığı gözlenirken, yapılan konuşmalarda genel olarak emperyalist politikalar Bush’la sınırlandı. Mitingde şarkı söylemesi için çağrılan Mor ve Ötesi grubu ise, halkların emperyalizme karşı öfkesiyle ne ilgisi olduğu anlaşılamayan “savaşa hiç gerek yok” isimli şarkıyı söyledi.

Anti-Emperyalist Öfke Her Yerde

Eskişehir: 18 Mart günü öğrenciler, Yunus Emre Kampüsü’nden Arı Sineması önüne kadar “Kahrolsun ABD Emperyalizmi, Katil ABD İşbirlikçi AKP, Ne ABD Ne AB Bağımsız Türkiye” sloganlarıyla yürüdüler. 300 kişinin katıldığı eylemde, Arı Sineması önünde yapılan açıklamada, emperyalist politikalar bir kez daha teşhir edildi. Daha sonra siyasi partilerin ve sendikaların katılımıyla kitle 300 kişi Vardar İş Merkezi’ne kadar yürüdü.

Amasya: Yavuz Selim Meydanı’nda, içerisinde Amasya Gençlik Derneği, KESK, Genel-İş, ÇYDD, Hizmet-İş, EMEP’in olduğu ‘Amasya Irak ve Filistin’e Destek Platformu’ tarafından basın açıklaması yapıldı. “ABD Vahşetine Son Direniş Destek” pankartının açıldığı eylemde, “Katil ABD Ortadoğudan Defol, NATO ve BOP’a Hayır” vb. dövizler taşındı. Yapılan açıklamada, direniş destek belirtilirken, Amerikan emperyalizminin yalanları ve suçları teşhir edildi.

Kayseri: Gençlik Federasyonu, ESP ve BDSP tarafından Hunat Meydanı’nda düzenlenen eylemde, “ABD Ortadoğudan Defol, Filistin’de İntifada Irak’ta Direniş Kazanacak, Halkız Haklıyız Kazanacağız” sloganları atıldı. 70 kişinin katıldığı eylemde, “Irak’ta İşgale Son” pankartı taşınırken, Irak’taki katliam ve işkenceleri anlatan resimler de açıldı. Açıklamada, direniş destek çağrısı yapıldı.

Adana: Amerikan Konsolosluğu önüne siyah çelenk bırakarak işgali protesto eden 150 kişi, “ABD Ortadoğu’dan Defol, Üsler Kapatılsın” pankartıyla yürüdü. HÖC’lülerin de yer aldığı kitle

Adana’da temel talep İncirlik Üssü’nün kapatılmasıydı

adına burada yapılan açıklamada, İncirlik Üssü’nün kapatılması, işgale son verilmesi istendi.

Ankara: Haklar Ve Özgürlükler Cephesi Ankara Temsilciliği, yaptığı yürüyüş ve basın açıklaması ile işgali ve emperyalist politikaları protesto etti. Yüksel Caddesi’nde toplanan HÖC üyeleri, ABD Konsolosluğu’na yürüyüşe geçti. “Irak’ta İşgale Son Iraklılarındır” pankartı taşıyan HÖC’lüler, emperyalizme karşı öfkeyi, direniş desteği ifade eden sloganlar haykırdılar. ABD Konsolosluğu önünde basın açıklamasını okuyan Hakan Yılmaz, emperyalizmin dünya halklarına karşı başlattığı pervasız saldırının, bugün en açık haliyle Irak işgaliyle sürdüğünü dile getirdi. “Dünyanın en büyük teröristi olan Amerikan emperyalizmi, tüm dünya hakları için en büyük tehdittir” diyen Yılmaz, Türkiye iktidarının işbirlikçi politikalarına da değindi. Direniş desteğinin vurgulandığı konuşmanın ardından eylem sloganlarla son buldu.

Ankara’da ayrıca, çeşitli DKÖ’ler ve partiler ile sendikalar tarafından Koley önünden Ziya Gökalp Caddesi’ne bir yürüyüş yapıldı. “Katil ABD Ortadoğu’dan Defol, Irak Halkı Yalnız Değildir” slo-

Sayı 151

15

27 Mart
2005

Özgür-Der: ‘Emperyalist saldırıya karşı Müslümanlar’ın yanındayız’

Özgür-Der üyeleri 20 Mart günü, Taksim Gezi Parkı’nda basın açıklaması yaparak, Irak işgalini protesto etti. “İran, Suriye, Lübnan’ı Kuşatan ABD Emperyalizmine Direneceğiz” ve “Emperyalist Saldırıya Karşı Müslümanların Yanındayız” pankartları taşınan eylemde, Özgür-Der Başkanı Hülya Şekerci, gazeteci-yazar Abdurrahman Dilipak ile Kudüs Dergisi Editörü Mustafa Eğili birer konuşma yaptılar. Eylem, Grup Yürüyüş ve Özgür-Der Çocuk Müzik Grubu’nun şarkılarıyla sona erdi.

Ankara

ganları atılan eylemde yapılan açıklamada, işgalin yıldönümünün yas tutulacak bir gün değil, emperyalizme karşı mücadele bayrağının yükseltileceği birgün olduğu vurgulandı.

Mersin: Demokrasi Platformu Girişimi, Eğitim-Sen binasından AKP önüne kadar yürüyerek sloganlarla işgali protesto etti. 200 kişinin katıldığı

eylemde "Emperyalist Savaşa ve Irak İşgaline Hayır" pankartı taşındı. AKP önünde yapılan açıklamada ise, işbirlikçilik politikaları eleştirildi.

Trabzon: BAK tarafından düzenlenen mitinge, HÖC'lülerin de yer aldığı çeşitli sol gruplar da ka-

ılarak işgali protesto ettiler. 500 kişinin yürüyüşün ardından toplandığı meydanda tertip komitesi adına yapılan konuşmadan sonra eski milletvekili Mehmet Bekaroğlu da bir konuşma yaparken, alandaki ortak slogan, Trabzon'daki bütün devrimcilerin saygıyla andığı Selami Kurnaz'a ilişkindi. "Selami Kurnaz Ölümsüzdür" sloganı alanda hep birlikte atıldı.

Sivas'ta Cumhuriyet Meydanı'nda bir basın açıklamasıyla işgal protesto edildi. **Antep** Emek Platformu adliye önünde yaptığı basın açıklamasıyla işgale son verilmesini istedi. **İskenderun'da** Boyacılar Parkı'nda toplanan Emek ve Demokrasi Platformu üyeleri, sık sık ABD Büyükelçisi Eric Edelman aleyhinde sloganlar attılar.

Antalya'da ise DKÖ ve sendikalar Kışlahan Meydanı'nda emperyalizme karşı öfkeli sloganlar haykırdılar.

Emperyalizm Tüm Dünyada Lanetlendi 'İşgale Son, Irak'a Özgürlük'

hir eden
pankart
ve Küba
ile Filistin

bayraklarının yanısıra Cephe bayrağı taşındılar.

ABD'de de 400 şehirde onbinler meydandaydı. **Avusturya'nın** başkenti Viyana'da Avusturyalı ve Türkiyeli sol gruplardan 3 bin kişinin katıldığı bir yürüyüş yapıldı. Cephe Güçleri'nin bayraklar taşıdığı eylemde, ABD Konsoloslugu önünde konuşmalar yapıldı. Irak ve Filistin'e özgürlük sesleri yükselirken, F tiplerindeki direniş ve Sandra Bakutz'un tutuklanması vurgulandı.

Yunanistan'daki ilk gösteri 18 Mart'ta Tüm Dünyada Barış ve Dayanışma İçin Yunanistan Komitesi (EEDYE) çağrısıyla Propileia Meydanı'nda düzenlendi. '50 Yıllık NATO, Hep Aynı Tarih, Cuntalar, Savaşlar, İşgaller ve Terör' ve 'AB, ABD, NATO Halkların Katilleridir' pankartları taşıyan 5 bin kişi, ABD Konsoloslugu'na yürüdü. 19 Mart'ta ise, işçi memur sendikalarının, Radikal Sol Cephe'nin de bulunduğu çok sayıda örgütten oluşan 5 bin kişi yine konsolosluk önüne öfkeli sloganlarla yürüdü. Her iki eylemde Cephe Güçleri katılarak emperyalizmin tecrit hücrelerinde süren direnişi anlattılar. Selanik'te

ise ABD ve İngiltere Konsoloslukları' önünde gösteri yapıldı.

İsveç'in başkenti Stockholm'de "ABD, Irak'tan Defol" sloganlarıyla bir eylem düzenlenirken, **Norveç'in** başkenti Oslo'da da halklar ABD emperyalizmini lanetlediler. **İtalya'nın** başkenti Roma'da ise sol güçler emperyalizme karşı mücadele çağrısı yaptı. **İspanya'da** ise Madrid dahil 9 kentte gösteriler düzenlendi. Irak'ta askeri bulunan **Japonya'nın** başkenti Tokyo'da ise 5 bin kişi Japon hükümetinin işgale desteğini protesto etti. **Güney Kore'de** de askerlerimizi Irak'tan çekin çağrısı duyuldu.

Avustralya kıtasındaki gösteride ise, emperyalizme ve Avustralya'nın işgal ortaklığına karşı 2 bin kişi yürüdü. Cephe Güçlerinin 'Güçlü Olan Direnen Halklardır, Emperyalistler Değil' yazılı pankart ve bayraklarla katıldığı eylem, Guantunamo'da 3 sene tecritte kalan Mamdu Habib ve avukatının konuşmasıyla bitti.

Almanya Duisburg'da da işgal protesto edildi. Ortadoğulu gruplar, Alman solu ve Anadolu Federasyonunun da olduğu Türkiyeli devrimcilerin düzenlediği ortak eylemde, yürüyüşün ardından miting yapıldı. Burada konuşan federasyon temsilcisi, Irak halkını ve direnişçileri selamladı.

Sayı 151

16

27 Mart
2005

Newroz'u Nevruzlaştırma Kutlamaları ve İnkâr Politikası

Oligarşi yıllarca katliamlarla, yasaklarla Newroz'un kutlanmasını engellemeye çalışırken, bir yandan da inkarın bir parçası olarak, içini boşaltma ve özünü değiştirme çabaları sürdürüldü.

Newroz'u 'Nevruz'laştırma amaçlı yapılan kutlamalar bu yıl da sürdü. Şovenizm kendi açmazının ve binlerce yıllık tarihi gerçekleri inkarın batağında, ateşler üzerinden atlama gösterileri yaptı. Onyıllardır bilmediği, adını anmadığı 'Nevruz'u keşfeden oligarşi, 21 Mart günlerinde tam bir soytarınlık sergilemektedir. Newrozlar'da halkın üzerine panzerler süren, Newrozlar'ı kanla boğmak isteyen generaller, valiler ateşlerin üzerinden atlamakta, yumurta tokuşturarak 'Nevruz'u kutlamaktalar. Bu yıl da aynı oyun, şovenist propagandalar eşliğinde daha bir görkemli hale getirildi. Bir yandan emperyalizm önünde sermeserin uzanmışken, öte yandan Çanakakale'yi hatırlamanın, karakol baskınını onyıllar sonra gündeme getirmenin yarattığı havanın bir anlamda devamıydı resmi Nevruzlar...

Burjuva basın, son yılların en kitlesel Newroz kutlamaları yerine oligarşinin soytarınlıklarını say-

falarına taşıdı. Ateşin üzerinden atlayınca Newroz'u 'Nevruz'laştıracaklarını zanneden, onun özünde varolan isyanı unutturmak isteyen oligarşik yönetim, bin yıldır eski ve yeni Dehaklar'ın izinden yürümektedir.

Dillerindeki 'kardeşlik, birlik' vurgularının tümü sahtedir. "Barış, kardeşlik" adına yayınladıkları mesajlar dahi buram buram şovenizmin belgesidir. Örneğin, Tayyip Erdoğan'ın mesajında "Nevruz'un Türk Dünyası'na sağlık, bolluk ve umut getirmesi temenni" ediliyordu. Kürt halkı yok, Ortadoğu halkları yok! Devletin resmi politikasını dillendiren Oktay Ekşi'nin "Türk ulusunu 'Türk halkı' ve 'Kürt halkı' diye ne zaman ayırdık?" sözlerinde ifadesini bulan inkarcılığın "kutlamalara" dahi yansıyan boyutudur. Oligarşi, "Kürt sorunu" konusunda inkardan, baskıdan, imha politikalarından başka bir şeyi asla bilmez. Newroz'u Nevruzlaştırma çabası da bu politikanın bir parçasıdır sadece. Aynı şovenist kafa bu kez ateş üstünden atlayıp tiyatro oynamaktadır.

Sayı 151

17

27 Mart
2005

DEHAP'a Saldırıları Genel-

kurmaya'dan icazeti alan faşistler, provokasyonlar için, halkları birbirine çatırtmak için hareketlendiler. 15 Mart günü DEHAP Manisa İl binasının giriş duvarına faşistler tarafından "Kürt gettosu kapanacak" yazıldı ve gamalı haç çizildi. Antep'te ise il binası 21 Mart'ta saldırıya uğradı ve maddi hasar oluştu. İl başkanı Vakkas Dalkılıç, her etkinlik sonrası uğradıkları saldırıları polise bildirmelerine karşın sonuç alamadıklarını söyledi.

'Anadilde öğrenim tehlike değil'

Ankara 2. İş Mahkemesi, Eğitim-Sen'in kapatılması davasını reddetme gerekçesini açıkladı. Gerekçede, özetle "Anadilde öğrenimin tehlike oluşturmayaacağı" vurgusu yapıldı. "Bağımsız yargı kararları her şeyin üzerinde" ise; buyrun kendi mahkemeniz karar verdi. Peki bugüne kadar bu talepte bulundu diye işkence yaptığınız, hapsilere attığınız insanlar ne olacak? "Bağımsız yargı kararlarını" işlerine geldiğinde esas alırlar, gelmediğinde ise, tozlu raflara kaldırılırlar...

Ünye'de Faşist Provokasyon

HÖC'ün Ordu'nun Ünye İlçesi'nde 20 Mart'ta meşaleler yakıp "Newroz İsyanıdır, İsyanı Cengiz Soydaşlarla Büyütüyoruz" pankartı açarak yaptığı kutlamanın ardından, polis destekli faşist provokasyon yaşandı. Faşistler, eylemin bitiminde HÖC'lülerin üzerine yürüdüler. HÖC'lülerin kararlılığı ile geri çekilen faşistler, bir süre sonra yeniden HÖC'lülerin önüne çıkarak, döner bıçağıyla "devrimci kanı dökacağız" diye höykürdüler. Faşistler geri çekilirken, onları öne süren sivil polisler "aracı" rolü oynadılar, ama HÖC'lüler polisleri, sorumlu sizsiniz diyerek bu oyunu teşhir etti.

Gecekondularda İsyan Ateşi Cengizle Tutuştu

HÖC İstanbul'un gecekondualarında da Newroz ateşleri yaktı: Alibeyköy Savaş Yokuşu, Okmeydanı Sibel Yalçın Direniş Parkı, Bağcılar Yeni Mahalle, Gülsuyu Gülen-su Mahallesi, Gebze Ulaştepe Mahallesi'nde 'Newroz İsyan Ateşidir, İsyan Cengiz Soydaşlarla Büyüyor' sloganları duyuldu. Gebze'de kutlama ESP ile birlikte yapıldı.

Ankara HÖC, Sandra Bakutz'un Duruşmasına Çağrı Yaptı

Haklar ve Özgürlükler Cephesi Ankara Temsilciliği, hak ve özgürlük mücadelesi verenlere destek için ülkemize geldiği gün tutuklanan Avusturyalı gazeteci Sandra Bakutz'un tutuklanmasını protesto ederek, 30 Mart günü yapılacak duruşmasına çağrı yaptı.

22 Mart günü Yüksel Caddesi'nde yapılan basın açıklamasında HÖC imzalı, "**Sandra Bakutz Serbest Bırakılsın**" pankartı ve dövizler açıldı. Bakutz'un hukuksuz tutukluluğuna son verilmesini isteyen Savaş Özçelik, tutuklanmaya gerekçe olarak, 4 yıl önce Hürriyet Gazetesi'nde çıkan bir haberin gösterilmesinin hukuksuzluğun ve keyfiliğin kanıtı olduğunu dile getirdi.

Sandra Bakutz'un tutuklanmasının ilerici, demokrat ve devrimcilere yönelik gözdağının bir

parçası olduğu vurgulanan açıklamada, Sandra'nın daha önce ülkemizdeki hukuksuzluklara, katliam ve baskılara karşı dayanışma amaçlı geldiği hatırlatıldı. "Sandra Bakutz'un, tutuklanmasının nedeni asıl olarak bu duyarlılığın yarattığı hazımsızlıktır" diyen Özçelik,

"Ülkemiz kamuoyu böylesi komplolara yabancı değildir. İlerici, demokrat, devrimci birçok kişi ve kurum devletin hedefi haline gelmiştir. Sahte belge-disket gibi hukuksuz gerekçelerle yüzlerce kişi tutuklanmıştır. 1 Nisan 2004'te tüm Türkiye'de yapılan operasyonlar devletin hukuksuzluğunun bir yansımasıdır" diye konuştu. Özçelik konuşmasının sonunda Bakutz'un duruşmasına herkesi katılmaya çağırdı.

Açıklama sırasında sık sık "**AB Demokrasisi Değil Adalet İstiyoruz, Sandra Bakutz Serbest Bırakılsın, Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın, Baskılar Bizi Yıldırılmaz**" sloganları atıldı.

Çağrı

Sandra Bakutz'un duruşmasına katılalım, destek verelim: 30 Mart günü, saat 10.45'te Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde olalım.

TAYAD Komite İsviçre'de Parlamenterlerle Görüşti

TAYAD İsviçre Komite, Sandra'nın serbest bırakılması için Sosyalist Parti milletvekilleriyle görüşti. 23 Mart'ta gerçekleşen görüşmede, SP Dışişleri İnsan Hakları Komisyonu üyesi milletvekili Remo Gysin ve milletvekili Mustafa Atıcı ile görüşen TAYAD Komite üyeleri, Sandra'nın hukuksuz bir şekilde tutuklandığını belgeleyen bir dosya verdiler. Milletvekilleri ise; nisan ayında Remo Gysin ile Dışişleri Bakanı Clametti Rey'in Türkiye'ye gideceğini, dosyayı hükümete ileteceklerini söylediler. Komite üyeleri ayrıca, 'Emeğimizle varız hakkımızı istiyoruz' kampanyasına ilişkin bilgi verdiler.

İsviçre Devrimci İnşaa'dan Türkiyeli Devrimcilere Destek Eylemi

İsviçre Devrimci İnşaa (RAS), 21 Mart günü başkent Zürih'teki Türkiye Konsoloslğu önünde yaptığı eylemle, 6 Mart günü İstanbul'da yaşanan polis vahşetini protesto ettiler. 100'e yakın kişinin katıldığı eylemde, RAS üyeleri AB'nin Türkiye politikasını da eleştirerek, çıkarları için Yeşiller'in ve bazı sosyal demokratların Türkiye'de yaşananlara sessiz kaldığını belirttiler. RAS açıklamasında şunlara değinildi:

"AB'ye uyum sağlamak için Türkiye'nin reform gerçekleştirdiği doğrudur. Bunlar bankalar, ihracat ve ithalat

ile ilgilidir. İnsan haklarına gelince AB'ye tek bir noktada uyum sağladı: Stammheim örneğine uyarak birçok tecrit hapishanesi yaptırıldılar.

F tiplerinde direnen tutsaklara destek veren RAS, 1 Nisan hukuksuzluğunu da protesto etti. Grup Yorum üzerindeki baskılara yer verilen açıklamada, Sandra Bakutz'un da serbest bırakılması istendi. RAS, enternasyonalist dayanışmaya ise şu ifadelerle vurgu yaptı: "**Dayanışma salt sloganlardan değil de, somut eyleme dönüştürdüğü zaman anlam ifade ediyor.**"

Hukuksuzluk Oligarşinin Tüm Kurumlarında

Sadece mahkemelerinin, “güvenlik güçlerinin” değil, hukuksuzluk, oligarşinin tüm kurumlarının yönetim tarzıdır. Bu örneklerden hergün onarcasına rastlayabilirsiniz

Hani Fişleme Yoktu?! Yorum konserine katıldı, fişlendi

Adıyaman Merkez Erdemir Lisesi Müdür Yardımcısı Celal Aydın, Müdür Başyardımcılığı'na terfi için yaptığı başvurusunun reddedilme gerekçesini görünce, bir kez daha Türkiye gerçeğine ve AKP'nin yalanlarına tanık oldu. Terfinin kabul edilmemesi önündeki tek engel, 12 yıl önce, 1993'te Sivas'ta düzenlenen Grup Yorum konserine gitmekti. Valiliğin bu kararı, belki ilk aşamada, örneklerine sıkça rastlanan, oligarşinin valilerinin baskıcı, faşist politikaların uygulayıcıları olmalarıyla açıklanabilirdi. Ama böyle olmadığı, Aydın'ın, kararın yürütmesinin durdurulması için Asliye Hukuk Mahkemesi'ne yaptığı itirazın reddedilmesiyle ortaya çıktı. Hukuksuzluk tüm kurumların yönetim tarzı, muhalifleri sindirmek, fişlemek hepsinin ortak politikasıydı. Böylece AKP'nin, MİT'in, polisin “fişleri imha ettik” yalanları da ortaya çıkıyordu.

Adıyaman Valiliği mahkemeye verdiği savunmada, “İlgilinin 18.06.1993 tarihinde Sivas İli'nde 'Grup Yorum' tarafından düzenlenen konsere katılan ve sol içerikli slogan atan şahıslar arasında yer aldığı şeklinde bilgiye rastlandığı, yapılan fiş tetkiki araştırmasından anlaşılmıştır” diyordu. Ve devamla, bu büyük suçu işlemesinden dolayı, “devletin menfaatlerini koruyamayacağı, memleketin bağımsızlığını ve bütünlüğünü bozan Türkiye Cumhuriyeti'nin güvenliğini tehlikeye düşüren faaliyette bulunduğu, kamu yararı gözetilerek Müdür Başyardımcısı olarak atanması isteminin uygun olmadığı” ifade edildi.

Bu kararın, Danıştay'ın “şüpheye dayanarak işlem tesis edilmesi uygun ve doğru değildir” kararıyla da çelişiyor olmasının önemi yoktur, çünkü aslolan “vatanın milletin bölünmezliğidir”. Bu gerekçe arkasına sığınarak, oligarşi hangi hukuksuzlukları meşrulaştırmadı ki! Grup Yorum'un 20 yıldır üzerindeki baskılar da aynı mantığa dayanıyor ve Yorum'u dinleyenler dahi cezalandırılıyorlar. Sonra gelsin ‘ülkemiz demokratik hukuk devletidir’ yalanı.

Ulucanlar Katillerini Korumaya Devam!

Ankara Ulucanlar Hapishanesi'nde 1999'da gerçekleştirilen ve 10 devrimci tutuşun hunharca katledildiği operasyonun duruşması 17 Mart'ta yapıldı.

“Güvenlik görevlileri”nin yargılandığı davaya tanık olarak katılan ve o süreçte hapishane de bulunan Cenker Aslan, vahşet gününü anlattı. Ankara 6. ACM'deki duruşmada Aslan, tutsakların üzerlerine kurşun yağdırıldığını anlatarak, kendisinin gözünün de demir çubukla çıkarıldığını ve katledilenlerin cesetlerinin ifaiye kancalarına takıldığını belirtti. Saldırıya bahane yapılan koğuş sorununun, 30 kişilik yerde 80 kişi kalmaları olduğunu hatırlatan Aslan, yeni koğuş isteklerinin idarece sürekli reddedilmesi üzerine, boş bir koğuşu işgal etmek zorunda kaldıklarını ifade etti.

Katliam operasyonunda sivil ve resmi olmak üzere çok sayıda asker ve polisin yer aldığı belirtilen Cenker Aslan, sorumlulardan şikayetçi olduğunu söyledi. Mahkeme, ifade vermeyen askerlerin gıyabi tutukluluğunun sürmesine karar vererek duruşmayı erteledi.

Yargılananlar sıradan askerlerdir. Onlara emir verenler, katliamın siyasi kararını alanlar, yani asıl yargılanması gerekenler hala korunmakta ve kamuoyu baskısıyla açılan bu davada bu amaçla kullanılmaktadır.

Sayı 151
19
27 Mart
2005

İşkenceciye Bu Cüreti Düzen Veriyor

DEV-GENÇ'li Birtan Altunbaş'ın işkencede katledilmesi ile ilgili davaya 18 Mart'ta Ankara 2. ACM'de devam edildi. Dosyanın Yargıtayca bozulmasının ardından görülen duruşmaya, işkenceci polislerden İbrahim Deoğlu ve Hasan Cavit Orhan katılırken, Süleyman Sinkil ve Sadi

Çaylı yine yoktular.

Altunbaş'ın avukatları, Yargıtay'ın bozma kararına uyulmasını ve sanıkların tutuklanarak yargılanmalarını istedi. Bu talep reddedilirken, işkenceciler, kendilerine asgari cezayı vererek koruyan mahkemeden eski kararında direnmesini istediler. Duruşma, Sinkil ve Çaylı'nın ifadeleleri için (yine aynı oyun!) 29 Nisan'a ertelenirken, işkenceci po-

lis Hasan Cavit Orhan, teşhir olmanın hırçınlığı ile mahkeme çıkışında Cumhuriyet Gazetesi foto muhabirinin üzerine yürüyerek, tehdit ve küfür etti.

Peki işkenceciler nereden buluyor bu cüreti? Çünkü onlar korunduklarını biliyorlar. İşkenceyle adam öldürmekten dahi tutuklanmayanlar, mahkeme kapılarında insanları tehdit etmekten de çekinmezler.

Hukuksuzluk devam etti

Sayı 151

20

27 Mart
2005

Marmara TAYAD Başkanı Tekin Tangün'ün de aralarında bulunduğu, komplo sonucu tutuklananların duruşması, 18 Mart günü Beşiktaş 14. ACM'de görüldü. Duruşma sonucunda, Doğan Çelik ve Hakan Üslu tahliye edilirken, Tangün'ün hukuksuz şekilde tutukluğu sürdürüldü.

"Erdoğan Kaldi dedi ki..."

komposu sonucu 24 Şubat 2004'te, Marmara TAYAD'ın çıkışında gözaltına alınıp tutuklanan TAYAD Başkanı Tekin Tangün'e destek için mahkeme önünde toplananlar, ring araçlarını "Adalet İstiyoruz, TAYAD Başkanı Tekin Tangün Serbest Bırakılsın!" pankartı ve dövizlerle karşıladılar.

TAYAD'lı Aileler duruşma öncesinde yaptıkları basın açıklamasında, Tekin TANGÜN'ün, TAYAD'ın "Hapishanelerde 107 İnsan Öldü Duydunuz mu?" kampanyası sırasında bir komplo senaryosu ile hukuksuz biçimde tutuklandığını hatırlattı. Tangün ve beraberindekilerin, somut hiçbir delil olmadan, baskı ve zorla, aldatılarak ifade imzalatırılan Erdoğan Kaldi'nin sonradan reddettiği ifadelerine dayandırılarak tutukluğunun sürdüğü belirtildi. TANGÜN'ün serbest bırakılmasını isteyen 100'e yakın TAYAD'lı, açıklamanın ardından duruşmayı izlemek üzere salona girdiler.

Duruşmaya; tutuklu bulunan Tekin Tangün, Erdoğan Kaldi, Hakan Üslu, Doğan Çelik ile tutuksuz yargılananlar katıldılar. Ayrıca mahkemeyi

İHD Cezaevi Komisyonu Üyesi Lerzan Taşçier ve gözlemci olarak İtalya'dan gelen Av. Michele Passione da izlediler.

Duruşmaya tanık olarak katılan Av. Suat Eren, Erdoğan Kaldi'nin gözaltına alınması üzerine İstanbul Barosu tarafından görevlendirildiğini söyleyerek, "Müvekkilim ile görüşmek için Terörle Mücadele Şubesi'ne gittim ancak polisler Kaldi'nin avukatla görüşmek istemediğini söylediler. Buna inanmadım ve polislerle aramızda sert bir tartışma geçti. Yetkili kişi ile görüşmek istediğimi söyledim. Karşımdaki memur ise yetkili komiser olduğunu belirtti ve Kaldi ile görüştürmedi" dedi.

Av. Taylan Tanay ise Kaldi'nin ifadelerinin yeraldığı kamera kayıtlarını mahkemede izlediklerini hatırlatarak, "20 sa-niyelik çekimde bir insanın 152 kişinin ismini ve kimlik bilgilerini vermesi mümkün mü?" diyerek, komplo-nun aczini gözler önüne serdi.

Duruşma 22 Temmuz tarihine ertelenirken, hukuksuzluk sürdürüldü. Tutsaklar, zafer işaretiyle mahkemeden ayrılırken, TAYAD'lılar alkışlar ve sloganlarla karşılık verdiler.

TCK'ya eleştiriler yükseliyor

Yeni TCK'da özellikle basına getirilen sınırlamalara karşı tepki ve protestolar sürüyor.

"Adliye alışı" yürüyüşü yapan gazeteciler, bu kez de "Türkiye Habersiz Kalmasın" sloganıyla İstanbul'da yürüyüş düzenledi. Yürüyüşe gazeteciler kitlesel olarak katıldılar. Bir grup gazeteci ise, seslerini duyurmak için Ankara'ya yürüyor.

Türkiye Gazeteciler Cemiyeti de 23 Mart günü düzenlediği basın toplantısında, TCK'nın, cunta dönemleri olan, 1970 ve 1980'de çıkarılmış olan yasalardan hiçbir farkının olmadığını söyledi. Yeni TCK'nın ifade özgürlüğünü önemli ölçüde kısıtladığını belirten TGC Başkanı Orhan Erinc, önemli hukukçuların da bu görüşte olduğunu belirtti.

İçeriden yapılan hiçbir eleştiriyi dikkate almayan hükümet ise, AİHM'deki "Türk yargıç" Rıza Tür-

men'in, TCK'nın basına getirilen kısıtlamalarının AİHM kararlarına aykırı olduğunu belirtmesi üzerine harekete geçti. Adalet Bakanı Cemil Çiçek, "niyetimiz AİHM'e aykırı yasa yapmak değil" açıklaması yaptı ve bir komisyonun kurulduğunu dile getirdi.

Bu arada TCK'ya bir eleştiri de doktorlardan geldi. TCK'nın, hastanın suç işlediği yönündeki belirtiye rağmen polise haber vermeyen sağlık çalışanına 1 yıla kadar ceza öngören maddesinin, hasta mahremiyeti ilkesine aykırı olduğu dile getirildi. Hasta Hakları Derneği Başkanı Prof. Dr. Tefik Özlü, ihbar edileceğini düşünen bir hastanın tedaviye gelmeyeceğini, bunun evrensel ilkelere aykırılığını dile getirirken, TBB Başkanı Füsün Sayek, "hükümetin hasta sırlarını ifşaya zorladığını" söyledi. İTO Başkanı Gencay Gürsoy ise, "bu tıp etiğine aykırı" dedi. Psikaytr Derneği Başkanı Doç. Dr. Mustafa Sercan da, hekimin hastasını ihbar etmesinin tıp etiğine aykırı olduğunu hatırlattı.

Dersim Festivali'nde TAYAD'lılara Saldırı Duruşması SALDIRANLARI YARGILAYIN!

5. Munzur Kültür ve Doğa Festivali'nde polisin azgın saldırısına uğrayan TAYAD'lı Aileler'in yargılandığı mahkemenin ilk duruşması 17 Mart günü görüldü. Mahkemeye yargılanan TAYAD'lılar ile Av. Behiç Aşçı ve Hüdaî Berber katıldı. TAYAD'lılar meşru demokratik haklarını kullanırken saldırıya uğradıklarını belirtirken, duruşma 5 Mayıs 2005 tarihine ertelendi.

TAYAD'lı Aileler, duruşma çıkışında adliye önünde basın açıklaması yapmak istediler. Ancak, polis, valiliğin "basın açıklaması yapılacak yerler" listesi arasında adliye önünün yasak kapsamında olmasını gerekçe göstererek açıklamayı gözaltı tehditleriyle, yüzlerce polisle kuşatarak

engelledi. Bunun üzerine şehir merkezinde Yeraltı Çarşısı üzerinde açıklama yapıldı. "Baskılar Bizi Yıldırılmaz, Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun" sloganlarının atıldığı eylemde, "Festivalde Saldıranlar Tecritte 118 Ölümün Sorumlularıdır Tecrite Son" pankartı açıldı. Derya Ulağ'ın yaptığı açıklamada, demokratik hakkın kullanılmasına saldırıların, suçlarını örtbas etmek için bu davayı açtıkları ve TAYAD'ın, tecriti dile getirmekten vazgeçmeyeceği vurgulandı.

2004 Temmuz'undaki festivalde TAYAD'lılar, tecriti protesto ederek; Büyük Direnişin 116 şehidi için Munzur'a 116 karanfil bırakmak istemişlerdi. Vahşice saldıran polis, kitleyi Mavi Köprü üzerinde sıkıştırmış, gaz bombala-

rı ve coplarla saldırarak, bazı eylemcileri köprüden Munzur'a atmıştı. Saldırıda çok sayıda insan yararlanırken, onlarca insanın da kol ve bacakları kırılmıştı. Suçluları aklayıp, mağdurları ödüllendirme politikası sürüyor.

Yozlaştırma Ölüm Getirdi!

Dersim Temel Haklar, DHP ve ESP'nin oluşturduğu Yozlaşma Karşıtı Birlik, 17 Mart günü basın açıklaması yaparak, 14 Mart'ta yaşanan ölüm olayının, yozlaşmanın sonucu olduğunu ve devletin sorumlu olduğunu dile getirdi. Dersim'de 14 Mart akşamı bir bira-

hanede, uyuşturucu bağımlısı gençler, bir kişiyi döverek öldürmüştü.

Yeraltı Çarşısı üzerinde yapılan eyleme 150 kişi katılırken, "Uyuşturucuya, Fuhuşa, Çeteleşmeye Hayır" pankartı açıldı. Açıklamada, uyuşturucunun, çeteleşmenin gençlik arasında hızla yayılmasına, bira-hanelerin fuhuş sektörünün parçası haline gelmesine dikkat çekilerek, "yozlaşma buradan Dersim sokaklarına taşmaktadır. Devlet bu bira-hanelerin sahiplerini özel olarak desteklemekte, koruyup kollamaktadır. Daha dün Yeşil Vadi adlı bira-hanede çıkan kavga-da bir kişi ölmüştür" denildi.

"Bizleri böyle bir yaşama mahkûm etmek isteyenlere karşı mücadele etmek için daha neyi bekliyoruz?" diye halka seslenen birlik üyeleri, attıkları sloganlar ve açıklamanın ardından yaptıkları yürüyüşle mücadeleye çağırdılar. Grup, sloganlarla geldiği Yeşil Vadi isimli bira-hanenin önünde de bir açıklamada bulunarak, siyah çelenk bıraktı. Açıklamada, yaşanan olayların ve sorumlusunun devlet politikası sonucu meydana geldiği vurgulandı.

Yozlaşma Karşıtı Birlik, 16 Mart günü de şehir merkezinde 'Uyuşturucuya, fuhuşa ve çeteleşmeye hayır' başlıklı bildiri dağıttı.

TAYAD'ın Kayyum Davası Sonuçlandı

Marmara TAYAD'ın kayyum atama davası Beyoğlu Adliyesi 2. Sulh Ceza Mahkemesi'nde 21 Mart günü görüldü. Daha önceki mahkemelerde kabul edilmeyen, derneğin vermiş olduğu bağımsız avukat kayyum olarak atandı.

TAYAD'lı Aileler adına mahkeme önünde açıklama yapan Eylül İşcan, süreci özetlediği konuşmasında, derneğin belirttiği avukatlara, polisin raporlarıyla, "şüpheli" muamelesi yapıldığını hatırlattı. İşcan, "Yaşadığımız tüm saldırı ve adaletsizliklerde olduğu gibi yine yılmadan yorulmadan tecrite, baskılara ve hukuksuzluklara karşı mücadelemizi sürdüreceğiz. Bu hukuksuzluğu protesto ediyor, taleplerimizi tekrarlıyoruz" dedi.

"Baskılar Bizi Yıldırılmaz" pankartının açıldığı açıklamada "Adalet İstiyoruz! Marmara TAYAD Kapatılamaz! Komplolar Baskılar Bizi Yıldırılmaz!" sloganları atıldı.

Newroz İsyandır

İsyan Cengiz Soydaşlar'la Büyüyor

Haklar ve Özgürlükler Cephesi birçok kentte düzenlediği kutlamalarda yaktığı ateşlerle, Newroz'un zulme karşı isyan olduğunu haykırdı. 19 Aralık katliamı sonrası F tiplerindeki ilk ölüm orucu şehidi olan ve oligarşinin yalanlardan kurduğu kaleleri yerle bir eden, zulme isyan bayrağını yükselten Cengiz Soydaş 21 Mart günü toprağa düştüğünde, bu gerçeğin altına kaniyla, canıyla imza atmıştı. HÖC'lüler bu bilinçle kutladılar Newroz'u...

KAWALAR'DAN CENGİZ SOYDAŞLAR'A İSYAN HIÇ BİTMEMEYECİ

HÖC'lüler, İstanbul'da Newroz'u isyanın mahallesinde, Gazi'de kutladılar.

Gazi Temel Haklar'ın önünde kortej oluşturarak mahalle içinde bir yürüyüş yapan HÖC'lüler, kızıl bayraklar ve "Newroz İsyandır İs-

yan Cengiz Soydaşlarla Büyüyor" pankartı taşıdılar. "Newroz İsyan Ateşidir, Cengiz Soydaş Ölüm-süzdür, Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Kurtuluş Kavga-da Zafer Cephede, Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş, Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganlarının atıldığı yürüyüş, Muharrem Tepesi'ne kadar sürdü. Tepe'ye gelindiğinde kitle sayısı 1000'i bulurken, coşku hiç eksik olmadı ve isyan gününe yakışır bir şekilde zulme karşı öfke ve direniş sloganları haykırıldı. Kutlama, Ercan Şeker'in kitleyi Kürtçe selamlaması ile başladı. Şeker, 2700 yıldır Newroz ateşinin hiç sönmediğini belirterek, "Bundan sonra da sönmeyecek. Dağların başında, şehirlerde, köylerde hep yanacak" dedi. Ardından ateşler yakılarak isyan ateşinin üzerinden atlandı. Grup Sila'nın türküleriyle halaylar çekilirken, Nurettin Güleç coşkulu marşlar söyledi. Öznur Turan ve Ercan Şeker'in Newroz'a ilişkin konuşmaları ve destansı anlatımları ilgiyle dinlenildikten sonra, bu kez sahneye Karanfiller Kültür Merkezi Müzik Topluluğu çıktı. Son olarak Grup Yorum'un türkülerine başlaması ile isyan ateşlerinin coşkusu daha da büyüdü. Son olarak Haklıyız Kazanacağız marşı hep bir ağızdan söylendikten sonra, kutlama umudun sloganları ile bitirildi.

İstanbul'un başka gecekondü mahallelerinde de HÖC tarafından Newroz kutlamala-

rı gerçekleştirildi.

Esenler HÖC üyeleri, 21 Mart akşamı Esenler Namık Kemal Mahallesi'nde yaktıkları ateşin etrafında halaylar çekti ve "Newroz İsyan Ateşidir, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Cengiz Soydaş Ölüm-süzdür, Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede, Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş" sloganlarını haykırdı.

1 Mayıs HÖC Temsilciliği'nin 21 Mart akşamı yaptığı Newroz etkinliği, merkez durağında "Newroz'un İsyanı Cengizlerle Büyüyor" pankartı arkasında kortej oluşturulup meşale ve kızıl bayraklarla yürüyüşe geçilmesiyle başladı. Coşkulu sloganlarla gecenin karanlığı aydınlatılırken, "Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede" şiarıyla yürüyen kitleye yol boyunca katılımlar oldu. Pir Sultan Abdal Kültür Derneği önünde ateş yakarak saygı duruşu yapıldı. HÖC Temsilciliği'nin yaptığı açıklamanın ardından yeniden slogan atan HÖC'lüler, halaylar çekip marşlar söylediler.

Okmeydanı HÖC üyeleri Sibel Yalçın Parkı'nda yaktıkları ateşle Newroz etkinliği yaptılar. Umudun adının haykırıldığı etkinlikte "Cengiz Soydaş Ölüm-süzdür, Newroz İsyan Ateşidir, Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş" sloganları atıldı.

Bağcılar Yeni Mahalle'de HÖC'lüler Karanfiller Kültür Merkezi Müzik Grubu'nun da katılımıyla Newroz'u kutladı. Yakılan ateşin etrafında halaylar çeken kitle "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Cengiz Soydaş Ölüm-süzdür ve Newroz İsyan Ateşidir" sloganlarını attı.

Alibeyköy'de de HÖC'lüler sloganlarla Newroz'u kutladı. Savaş Yokuşu Karadolap Durağı'nda Newroz ateşini yakıp halaylar çeken kitle, alandan yürüyüşle ayrılarak kutlamayı bitirdi.

Gülsuyu'nda HÖC üyeleri Güllensu Mahallesi, Dinler Sokak başında "Newroz İsyan Ateşidir" yazılı pankartı açarak Okul Durağı'na kadar yürüyüş yaptılar. "Newroz İsyan Ateşidir, Kızıldere Son Değil Savaş Sürüyor" sloganlarını atan

İstanbul

HÖC'lüler ateşin üstünden atlayarak Newroz'u kutladılar.

Gebze'de Newroz, HÖC'lülerin Tepe'de yaktığı ateşle başladı. Tepe'de ateşin yandığı sırada, aşağıda Ulaştepe Meydanı'nda da davullu, zurnalı etkinlik başladı. "Newroz Piroz Be, Newroz İsyan Ateşidir" dövizlerinin ve kızıl flamaların taşındığı etkinlik halaylarla sona erdirildi.

Nurtepe'de de HÖC'lüler Hüseyin Aksoy Parkı'nda toplanarak "Newroz İsyan Ateşidir" sloganlarıyla etkinlik düzenledi. Ateş yakılıp halayların çekildiği kutlama yaklaşık bir saat sürdü.

İSYAN SLOGANLARI HER YERDE HAYKIRILDI

İzmir Gündoğdu Meydanı'nda düzenlenen kutlamalara katılan HÖC, "Newroz İsyanıdır İsyan Cengiz Soydaşlarla Büyüyor" pankartı ve Cengiz Soydaş ile ölüm orucunda feda eylemiyle şehit düşenlerin fotoğrafları ve kızıl bayraklar taşıdı. HÖC'lüler yürüyüş boyunca "Yaşasın Newroz, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Katil ABD Ortadoğudan Defol" ve umudun sloganlarını attı. Kutlamaya DEHAP'ın dışında birçok sol grup da katıldılar.

Newroz **Elazığ'da** ise iki ayrı yerde kutlandı. İlk olarak 20 Mart günü EMEP ve DEHAP İstasyon Meydanı'nda yaklaşık bin kişinin katılımıyla çeşitli müzik gruplarının türküler eşliğinde bir etkinlik düzenledi. Esentepe ve Fevzi Çakmak Mahalleleri'nde Newroz ateşleri yakılırken, Elazığ HÖC Temsilciliği ve DHP de 21 Mart akşamı Yıldız Bağları Mahallesi'nde "Newroz İsyanıdır İsyanı Büyütelim" pankartı, kızıl bayraklar, meşaleler ve sloganlarla bir yürüyüş yaptı. Büyük sahada toplanan kitle Newroz ateşi yaktıktan sonra, ortak açıklama yapıldı. Açıklamada "bugünün Dehakları'na karşı birleşelim, savaşalım" çağrısı yapıldı. Daha sonra Grup Umuda Türkü'nün

marşları ve türkülerıyla ateşin etrafında halaylar çekildi. HÖC ve DHP tarafından yapılan bu kutlamaya da yaklaşık 1000 kişi katıldı ve "Newroz Piroz Be, Kürt Halkına Özgürlük Devrimle Gelecek" sloganları hep birlikte atıldı.

Malatya'da 20 Mart günü Merkez Postanesi önünde toplanan HÖC, Partizan ve DHP adına Tuba Büdüş, yaptığı konuşmada, günümüz Dehak'ının ABD emperyalizmi olduğunu söyledi. "Cengiz Soydaş, Newroz günü F tiplerinin karanlığında parlayan ateş oldu" diyen Büdüş'ün konuşması sloganlarla karşılandı. Eylemde; "Newroz Ateşiyle Irak Direnişini Yükseltelim" pankartı ve "İsyan Cengiz Soydaş'larla Sürüyor, Direnen Halklar Kazanacak, Newroz İsyan Ateşidir" dövizleri taşındı. 21 Mart günü ise yine HÖC, Partizan ve DHP üyeleri, Paşaköşkü Mahallesi'nde polis ablukasına rağmen gerçekleştirdikleri kutlamada meşalelerle yürüdükten sonra yaktıkları ateşin etrafında halaylar çektiler. Devrimciler attıkları sloganlar ve yaptıkları konuşmalarla Newroz'u özüne uygun şekilde karşıladılar. Mahalle halkı, alkışlarla devrimcilere destek verdi.

Kayseri'de Battalgazi Bulvarı Cuma Pazaryeri Alanı'nda 100 kişinin katıldığı bir kutlama gerçekleştirildi. "Biji Newroz, Katil ABD Ortadoğudan Defol" sloganları atılan kutlamada halaylar çekildi. DEHAP ve EMEP il örgütleri adına bir açıklama yapılırken, Gençlik Federasyonu, ESP ve BDSP adına da Satiye Ok bir konuşma yaptı. Ok, Newroz'un tarihçesine değinerek, "5 yıldır devam eden ölüm oruçları ile 21 Mart 2001'de şehit düşen Cengiz Soydaşlar'dan bu yana da günümüz Dehakları'na karşı devrimci tutsak-

lar 118 şehitle tecrit zulmunu Dehaklar'ın suratına çarpmaktadır" dedi.

Samsun HÖC, Konak Sineması önünde "Newroz İsyanıdır İsyan Cengiz Soydaşlarla Büyüyor" yazılı pankart açarak Newroz'u kutladı.

Dersim HÖC, 20 Mart akşamı Yeni Mahalle'de meşaleli yürüyüş yaptı. "Newroz İsyanıdır İsyan Cengiz Soydaşlarla Büyüyor" pankartı ve meşalelerle, mahalleyi sokak sokak yürüyerek "Biji Newroz, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Kurtuluş Kavgada Zafer Cephe, Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşu Kadar Savaş" sloganlarını attılar. Halkın alkışlarla destek verdikleri eylem marşlar ve halaylarla son buldu.

Kawa'nın yaktığı isyan ateşinin aynı coşkuyla tutuşturulduğu yerlerden biri de **Adıyaman**'dı. HÖC Temsilciliği Newroz'u kutlayıp, bugünün direniş devamcısı olan F ti-

pi hapishanelerdeki direnişe sahip çıkma çağrısı yaptı. HÖC'lüler "Newroz İsyandır İsyân Cengiz Soydaşlarla Büyüyor" pankartı açtıkları kutlamada, dövizler ve kızıl bayraklar da taşındılar.

Mersin HÖC, Taşbina önünde Newroz'la ilgili bir basın açıklaması yaptı. "Newroz isyandır. İsyân Cengiz Soydaşlarla Büyüyor" pankartının ve Cengiz Soydaş'ın resimlerinin yer aldığı eylemde konuşan Nazan Aydın, Kawa'nın isyan ateşinin devrimcilerin ellerinde olduğunu belirterek, "İsyân ateşini tutuşturacak köz Ortadoğu halklarının yüreğinde" diye konuştu.

Sakarya Gençlik Derneği, Eski Deftardarlık önünde toplanarak, "Newroz İsyandır! İsyân Cengiz Soydaşlarla Büyüyor" pankartıyla kutladığı Newroz'da, günümüzün Dehaklar'ına duydukları öfkelerini haykırdılar. Kitleye seslenen Özcan Hır; "Günümüz Dehaklar'ı Bush, Şaron ve SEKA işçisini açlığa mahkum eden, bağımsızlığı savunan gençleri işkenceden geçirirlerdir; F tiplerinde, tecrit işkencesiyle insanları öldüren ve bu ölümleri yok sayanlardır" diye konuştu. Hır, zalimler var oldukça isyan ateşlerinin de Cengizler'in de tükenmeyeceğini vurguladı.

Kocaeli Gençlik Derneği'nin Belediye İşhanı önünde yaptığı açıklamayı okuyan Nazlı Zeynep Şimşek, "Cengiz Soydaş kendisi için değil halkı ve ülkesi için yaşadı. Bağımsız, sosyalist bir Türkiye için kendini feda etti. Bu nedenle her Newroz biraz da Cengiz Soydaş demekti artık" diye konuştu.

Ankara'da; Gençlik Derneği'nin

Fakültesi'nde kutladılar Newroz'u. Newroz'un isyan olduğu vurgusu yapılan kutlamada, Gençlik Federasyonu "Newroz İsyandır İsyân Cengiz Soydaşlarla Büyüyor" pankartı ve Cengiz Soydaş'ın resimlerini taşıdı. Ortak açıklamayı okuyan Nurcan Temel, bugün Dehaklar'ın emperyalistler ve işbirlikçileri olduğunu dile getirdi. Kutlama, ateş etrafından çekilen halayla son buldu.

Ankara'daki bir başka kutlama da Tuzluca'yır Mahallesi'ndeydi. 21 Mart akşamı "Newroz Halkların İsyandır, Biji Newroz" yazılı ortak pankart ve meşalelerle yürüyüşe geçilerek yol kapatıldı. Yürüyüş boyunca "Kahrolsun ABD Emperyalizmi, Biji Newroz, Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun" sloganları atıldı. HÖC kutlamada, "Newroz isyandır İsyân Cengiz Soydaşlarla Büyüyor" pankartı ve Cengiz Soydaş'ın resimlerini taşıdı. Dörtüyl'da yakılan ateşin etrafında toplanan kitle, halaylar ve sloganlarla Newroz'u kutladı. HÖC, Alınteri, BDSP, ESP, KSD, Odak, Pir Sultan ve YDG adına yapılan açıklamayı okuyan Umut Şener, "Newroz yeni gündür, baharın müjdecisidir. Ama o tüm bunların ötesinde zulme karşı direnişin adıdır. Özgürlüğün kavgayla kazanılacağını gösteren yoldur" diye konuştu. Kutlamaya, yarıya yakını HÖC'lü olan 200 kişi katıldı.

Esnaflar Sarayı önün-

de bulunan **Eskişehir** Gençlik Derneği üyeleri de "Cengiz Soydaş Ölümsüzdür!" pankartı açtılar. Cemal Danacı, tecrit ve ölüm orucu direnişinden sözettiği konuşmasında, "tecrite karşı direnişin dışarıdaki susmaz, boğulmaz sesi olmaya devam edeceğiz!" dedi.

HÖC Antalya Temsilciliği, Kızılark Cemevi önünde kutlama düzenledi. Halkın yoğun katılım gösterdiği etkinlikte, davullar vuruldu, halaylar çekildi. Yakılan ateşin üzerinden mahalle halkı coşkuyla atlarken, HÖC adına bir konuşma yapıldı.

Adana'da İnönü Parkı'nda toplanan HÖC'lüler kızıl bayraklar ve "Newroz İsyandır İsyân Cengiz Soydaşlarla Büyüyor" pankartı açtılar. Etkinlikte konuşan Mehmet Gökmen, ölüm orucu direnişi ve Newroz'un tarihsel anlamına değindi. Kitle, "Cengiz Soydaş Ölümsüzdür", "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz", "Newroz İsyandır" sloganları attı.

Erzincan'da da Gençlik Federasyonu'na bağlı olan Erzincan Gençlik Derneği "Kawalar'dan Cengizler'e Başegmeyenlerin Yolundayız" pankartıyla bir basın açıklaması yaptı. Vakıflar İşhanı önünde yapılan açıklamada "Cengiz Soydaş Ölümsüzdür" sloganları atıldı. 21 Mart akşamı ise Erzincan Kavakolu Beldesi'nde Newroz kutlaması yapıldı. Etkinlikte Erzincan Gençlik Derneği müzik grubu Grup Selvi de türkülerıyla yer aldı.

Kürt halkı Newroz'u büyük bir coşkuyla, dört bir yanda kutladı. Newroz meydanlarına dö-külen halk ateşler yaktı ve 'Bijî Newroz' sloganları attı.

DEHAP tarafından yapılan Newroz kutlamalarında; **Diyarbakır'da** büyük bir coşku görülürken, oligarşinin sözcüsü medya, Öcalan lehine sloganlar atılmasını bahane ederek şovenist propagandalara girişti. Diyarbakır Fuar Alanı'nı 500 binin üzerinde insan tıklım tıklım doldururken, her yıl olduğu gibi, devrimci sanatçılar yerine "popüler" isimlerin davet edildiği görüldü. Kutlamalarda, İbrahim Tatlıses ve Civan Haco türküler söylediler. DEP eski milletvekilleri ile DEHAP yöneticilerinin katıldığı kutlamada, yapılan konuşmalarda ise "barış" mesajları verildi. Kutlamalar sırasında, Öcalan'ın son teorilerinden birisi olan "Demokratik Konfederalizm" bayrakları açıldı.

Van'da onbinlerin DEHAP'ın çağrısı ile yaptığı kutlamada, 'Otuzüçlerin Torunları Newroz Ateşini Güneşin Sıcaklığıyla Selamlıyor' yazılı pankart açıldı.

Mardin'in Kızıltepe İlçesi'nde Uğur Kaymaz ve Ahmet Kaymaz'ın faillerinin cezalandırılması istendi. Kutlamada Civan Haco Kürtçe türküler söyledi. **Hakkari'de** ise 10 bin kişi, "Savaşa geçit vermeyeceğiz" sloganlarıyla Newroz ateşini yaktı. **Urfa De-**

'Bijî Newroz'

m o k - rasi Platformu tarafından düzenlenen Newroz kutlamalarına 20 bin kişi katılırken, DEP eski Milletvekili Leyla Zana, Orhan Doğan ile DTH Koordinasyon Üyesi Feridun Yazar, HADEP eski Genel Başkanı Murat Bozlak, DEHAP Genel Başkan Yardımcısı Osman Özçelik de kutlamalarda yer aldılar.

İstanbul Zeytinburnu Kazlıçeşme'de yapılan kutlamaya onbinlerce kişi katıldı. "Kimliksiz Yaşamak İstemiyoruz", "İmha ve İnkâr Çözüm Değildir" sloganlarının atıldığı kutlamada, Öcalan lehine sloganlar atıldı. **Ankara'da** ise, çeşitli sol grupların da katılımı ile Abdi İpekçi Parkı'nda kutlamalar gerçekleştirildi. **Adana'da** binlerce kişi kutlamalara katılırken, Ceyhan ve Osmaniye İlçeleri'nde de Newroz ateşleri yakıldı. **İzmir'de** ise çeşitli sol grupların da katıldığı kutlamada, Newroz ateşinin yakılması "Bijî Newroz" sloganıyla karşılandı. **Mersin'de** ise,

polis yine halka saldırdı. Newroz ateşi polisin katlettiği Ümit Gönültaş'ın annesi Hüsnâ Gönültaş tarafından yakılırken,

kutlamanın ardından polis halka saldırdı, çok sayıda kişi gözaltına alındı.

Kocaeli'de ise Newroz ateşini PKK'nın ilk kadrolarından Mazlum Doğan'ın annesi yaktı. **Antep** İstasyon Meydanı'ndaki kutlamalarda 10 bin kişi Nilüfer Akbal'ın şarkıları ile Newroz'u kutladı.

Bu arada, DEHAP'ın organize ettiği kutlamaya katılmak isteyen ESP'lilere, DEHAP Gençlik Kolları Üyeleri'nin fiili olarak engel oldukları bildirildi. Bunun üzerine ESP'liler Newroz'u ayrı kutlamak zorunda kaldı. Benzeri bir engelleme Diyarbakır'da da yaşandı ve bir grup DEHAP'ının ESP'lilere saldırma girişiminde bulunduğu belirtildi.

Ayrıca; Erzurum, Bingöl, Adıyaman, Dersim, Elazığ, Malatya, Kars, Manisa, Bursa, Antalya, Kırşehir, Hatay, Isparta, Konya ve Eskişehir'de Newroz, ateşleri yakılarak coşkuyla kutlandı.

Kızıldere Şehitleri

Kızıldere şehitleri “ON’lar” olarak geçti tarihimize. “ON’lar yaşıyor” derken Kızıldere şehitleri nezdinde tüm şehitlerimizi andık. “ON’lar” hem tarihsel süreç içinde oynadıkları rolle, hem tek tek devrimci yaşam ve pratikleriyle sonraki sürece damgasını vuranlardır. “ON’lar”, en zor koşullarda en cüretli kararı verip, en büyük bedeli ödemeyi göze aldılar. “ON’ları” tarihsel yapan yalnızca bedel ödeme fedakârlığı değil, o süreçte o kararı alabilmeleri idi.

Bu cüret ve kararlılıkla, 12 Mart’ın takip koşullarında ülkeyi bir baştan bir başa katederek Denizler’in idamını engellemek için Ünye’deki NATO Radar Üssü’nden üç İngiliz teknisyeni kaçırdılar. “Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığı, Parlamentosu ve Hükümetine” başlığıyla yayınladıkları bildiride İngilizler’in hayatına karşılık idamların durdurulması talep edildi. Denizler’in idamını engellemek için kendi hayatlarını ortaya koyan bir fedakarlık, cuntaya meydan okuyan bir kararlılık varette Kızıldere’yi.

12 Mart Cuntası’nın terörü altında yüzlerce kadro ve savaşçı tutsak düşmüştü. Onlar dışarıdaydı. Ya korkup sinecekler, mültecileşecekler ya da silahlı savaşı sürdüreceklerdi. Onların kararı netti; savaş kaldığı yerden sürdürülecekti. Hangi hedefe nasıl yöneleceklerini ise o günkü bir olay belirledi. THKO’nun üç önder kadrosunun idam edilmesi gündemdeydi. Denizler’in idamı karşısında seyirci kalamazlardı. Bu Türkiye devriminin prestij meselesiydi. Ve devrimin geleceği söz konusu olduğunda, başka hiçbir şeyin -ne kişisel, ne grupsal hiçbir şeyin- kaygısı güdülmezdi.

İki örgütün (THKP-C ve THKO) önder kadroları yeraldı Kızıldere eyleminde. Bu eylemin sonucunda önder kadroların katledilmesi ve dolayısıyla büyük bir örgütsel darbe ihtimal dahilindeydi. Ama onlar çok daha uzun vadeli bir geleceğin hesabını yapıyorlardı.

Mahir Çayan, THKP-C’nin Merkez Komite Üyesi, teorisyeni, revizyonizme, oportünizme karşı ideolojik mücadelenin, pratiğin örgütlenmesinin her adımında yeralan

MAHİR

ÇAYAN

SAFFET ALP

HÜDAİ ARIKAN

SEBAHATTİN KURT

S. KAZIM ÖZÜDOĞRU

CİHAN ALPTEKİN

ÖMER AYNAL

NİHAT YILMAZ

ERTAN SARUHAN

AHMET ATASOY

önderi... **Sebahattin Kurt**; Devrimci Gençlik hareketinin, anti-faşist mücadelenin militanlarından... **Sinan Kazım Özudoğru**; DEV-GENÇ'in Genel Sekreterlerinden, Cephe'nin Karadeniz çalışmasının öncülerinden... **Hüdaî Arkan** DEV-GENÇ'ten partiye örgütlenmenin her aşamasında yeralan, Parti-Cephe'nin Genel Komite Üyesi... **Nihat Yılmaz**; fındık, tütün mitinglerinin emekçisi, Karadeniz örgütlenmesinin dayanaklarından... **Ertan Saruhan**, bölgesel **Köylü** adlı bir gazete çıkarılmasına öncülük eden bir gazeteci ve halk hareketlerinin yerel önderi... **Ahmet Atasoy**; bir Karadeniz köylüsü, Fatsa'da TİP Üyesi, sonra o çizgiyi mahkum ederek tercihinin halk kurtuluş savaşından yana yapan bir emekçi... **Saffet Alp**, hava kuvvetlerinde teğmen rütbesinde bir subay, "Hava Kuvvetleri Proleter Devrimci Örgütü"nün kurucularındandı, sonra Parti-Cephe içinde yeraldı... **Ömer Ayna** ve **Cihan Alptekin**; THKO'nun önder kadrolarından, Mahir ve Ulaş'la birlikte Maltepe Hapishanesi'nden firar edenler içindeydiler, Kızıldere'deki siper yoldaşlığında yeraldılar...

Parti-Cephe'nin stratejik tespitlerinden biri olan *"politik ve askeri liderliğin birliği ilkesi"* ve *"liderler devrim savaşında masa başında oturmazlar, bu savaşta en ön safta savaşır"* anlayışı, revizyonizmden, reformizmden kopuşu tamamlayan bir parçadır. Bunun içindir ki Mahir, firar sonrası yurtdışına çıkma önerilerini geri çevirir. O günkü tarihsel koşullarda yapmaları gereken tek bir şey vardır: Savaşı kaldığı yerden sürdürmek. Ve onu yaparak gelirler Kızıldere'ye. Önderleri ve savaşçılarıyla aynı düşüncelerle davranır Cepheliler.

Kızıldere'deki kerpiç evde kuşatıldıklarında, dışarıdan sürekli "teslim olun" çağrıları yapılyordu. *"İçinizde hiçbir eyleme katılmamış olanlar var, teslim olmak onların menfaati icabıdır"* şeklinde anonslar sürüyordu. Mahir Çayan kuşatmanın ortasında yoldaşlarını biraraya toplayıp şöyle dedi: *"Doğru olan teslim olmamaktır, buna rağmen yine de teslim olmak isteyen varsa, teslim olsun!"* Kızıldere savaşçıları, kadroları, hiçbir zayıflık, tereddüt göstermediler. Birlikte yola çıkmışlardı, nereye kadar gidilecekse, birlikte gideceklerdi.

Kızıldere'deki kadro ve savaşçılar Parti-Cephe'nin hayatın her alanındaki örgütlenmesinin bir bileşimi gibidir. Gençlikten gelen kadrolar, ordu içindeki örgütlenmenin yöneticileri, köylerde örgütlenen Cepheliler, bu tarihsel eylemin gerçekleştirilmesinde yanyana yeraldılar. Eylemin yerinden dolayı Karadenizliler ağırlıklı olsa da ülkenin her yanındandırlar; Mahir Samsun,

Sebahattin Van-Gevaş, Sinan Kazım Sivas-Şarkışla-Ortaköy, Hüdaî Arkan Denizli-Çivril, Cihan Alptekin Rize-Ardeşen, Ömer Ayna Diyarbakır-Dicle, Nihat Yılmaz Fatsa-Bozdağı, Ertan Saruhan Fatsa-Beyceli, Ahmet Atasoy Ünye-Sarıhalil'dendir. Ruşeym halindeki bir halk hareketinin tüm niteliklerini gösterir Parti-Cephe. Gerçekte sadece kadro yapısı değil, her şey ruşeym halindedir. Silahlı mücadele, kır gerillası, örgütsel yapı... Ama temel sağlam atılmıştır. Türkiye devrimci hareketinin tüm temel ilkeleri bu dönemde ortaya konulmuş, geleneklerinin temelleri bu dönemde atılmıştır. Kızıldere, tüm bu ilke ve değerlerin en net çizgileriyle ortaya konulduğu yerdir.

Maya öylesine temiz ve saftır ki, bu çizgi 35 yıl boyunca saflığını koruyabilmiştir. Bu maya, yalnız "kişisel kahramanlıklar"dan değil, sağlam bir ideolojiden, tutarlı bir stratejiden kaynaklanmaktadır. Bu yüzden Kızıldere'yi "maceracılığa" veya "bireysel kahramanlığa" indirgeyenler de Kızıldere'yi çarpıtmış olmaktadır.

İçi boş küçük-burjuva hayaller onlardan uzaktır. Özellikle gençliklerinden hareketle onlara maledilen **"yakın devrim hayalleri"** onlardan çok uzaktır. Tersine, daha ilk bildirilerinde *"Şu anda iktidar mücadelesi yapan partimiz iktidarı alabilecek güçte ve aşamada değildir. Ancak düzenli ordular aşamasında, bütün yurt çapında yönetimi ele geçirmekten söz etmek mümkündür. Ve biz, bugün bu aşamayı yaşadığımızı asla iddia etmiyoruz. Biz sadece halkımızın ihtilâlcı savaşının bu aşamaya gelebilmesi için, gerilla savaşının şart olduğunu iddia ediyor ve bu amaçla da doğuşuyoruz"* diyecek kadar gerçekçi ve açıktırlar. Kimse onların fokocu, maceracı olduğunu da söyleyemez. Daha başından itibaren demokratik alandaki mücadelenin, kitle hareketinin içinde, önündedirler. Fikir Klüpleri'nin, gençlik örgütlerinin yöneticileri, toprak işgallerinin, köylü mitinglerinin, işçi eylemlerinin örgütleyicileridirler. Parti-Cephe çizgisi Türkiye solunun en kitlesel hareketi olarak meydanlarda boy gösterirken bile, bu kesimler *"gençler, maceracılar..."* söylemlerini terk etmediler. Ama ne yaparlarsa yapsınlar, hayat onları durmadan yalanlıyordu.

Hayatın onları yalanlamaya başladığı yer ise bizzat Kızıldere'nin kendisi ve Kızıldere şehitleridir. Kızıldere'de on önder ve savaşçı, bir manifesto yazdılar. Bu manifesto o güne kadar ki ideolojik mücadelenin tüm sonuçlarını, pratiğin tecrübelerini ve devrim iddiasına uygun devrimci gelenekleri içinde taşıyan bir manifesto olarak hala Türkiye devrimcilerine yol gösteriyor.

hiç sönmeyen bir meşale KIZILDERE

Kızıldere'ye giden yolun
fotoğraflarla tarihi

Bölüm 2

DEVİRİM GELİŞİYORDU. HALKIN MÜCADELESİ BÜYÜYOR VE RADİKALLEŞİYORDU. YÜKSELEN SINIF SAVAŞI OLIGARŞİ İÇİ ÇELİŞKİLERİ DE KESKİNLEŞTİRMİŞTİ. BAĞIMSIZLIK HAYKIRIŞLARI SUSUTURULMALIYDI. 50 YILLIK SUSKUNLUĞUN, PASİFİZMİN ARDINDAN MAHİRLERİN ÖNDERLİĞİNDE GELİŞEN DEVRİMCİ ÇIKIŞ BASTIRILMALIYDI. ABD VE OLIGARŞİ, DEVRİMCİ SAVAŞIN GELİŞİMİNİ ENGELLEMELİK ÜZERE 12 MART DARBESİNİ GERÇEKLEŞTİRDİLER. EMİR ABD'DEN, MUHTIRA TSK'DANDI.

OLIGARŞİ PANİK İÇİNDEDİR. YANDAKİ RESİMDE GEMSELERLE İŞGAL EDİLMİŞ BOMBOS CADDELER, OLIGARŞİNİN PANİĞİNİN BÜYÜKLÜĞÜNÜ GÖSTERİYOR. İSTANBUL SIKIYÖNETİM KOMUTANI FAİK TÜRÜN İMZASI İLE O GÜN RADYODAN ŞU BİLDİRİ OKUNDU: "CUMARTESİ GÜNÜ GECE YARISI SAAT 24.00'TEN BAŞLAMAK VE 23 MAYIS 1971 PAZAR GÜNÜ SAAT 15.00'TE BİTMEK ÜZERE SOKA-

ĞA ÇIKMA VASAĞI KONULMUŞTUR. İSTANBUL'DA BÜTÜN MEKANLAR TEK TEK ARANACAKTIR..." RADYOLARDAN BU BİLDİRİNİN OKUNDUĞU GÜN NİŞANTAŞI, RUMELİ CADDESİNDEKİ HAMARAT APARTMANI 8 NO'LU DAİREDE REHİN TUTULAN İSRAİL KONSOLUSU EFRAİM ELROM CEPHE SAVAŞÇILARI TARAFINDAN CEZALANDIRILARAK EV TERKEDİLDİ...

VURULAN EMPERYALİZM VE SİYONİZMDİ. OLIGARŞİNİN BÜYÜK TAKİBİ BAŞLADI. ULAŞ BARDAKÇI 28 MAYIS'TA TUTSAK DÜŞTÜ. MAHİR VE CEVAHİR İSE...

AYDINLIK SOSYALİST DERGİ(ASD), REVİZYONİZME, REFORMİZME KARŞI MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİMİ SAVUNANLARIN YAYIN ORGANİDİ. MAHİR ÇAYAN DA DÜŞÜNCELERİNİ ASD'DE AÇIKLIYORDU. ÖTE YANDAN KIYASIYA BİR İDE-

OLOJİK MÜCADELE VE TÜRKİYE DEVRİMİNİN YOLUNUN NETLEŞTİRİLMESİ GAYRETİ DEVAM EDİYORDU. MAHİR ÇAYAN VE YOLDAŞLARININ, 1969'DA YAYINLADIĞI "ASD'YE AÇIK MEKTUP", DEVRİMİN YOLUNUN NETLEŞTİRİLMESİNDE KİLOMETRE TAŞLARINDAN BİRİ OLDU. ARTIK BU TEORİK NETLEŞMEYE PARALEL OLARAK PRATİĞE MÜDAHALE EDİLECEKTİ...

ODTÜ'DE BİR İŞGALIN SONA ERDİRİLİP ERDİRİLMEMESİ ÜZERİNE ÖĞRENCİLER OYLAMA YAPIYOR...

ODTÜ VE SBF, DÖNEMİN DEVRİMCİ MERKEZLERİDİ ADETA. MAHİR ÇAYAN SBF FİKİR KLÜBÜ'NÜN ÜYESİDİ. TEORİK NETLEŞMEYE PARALEL İLK İLEGAL ÖRGÜTLENME-

"ÜLKEMİZDEKİ ASKERİ DİKTATÖRLÜK, AMERİKAN EMPERYALİZMİNİN ÜLKEMİZDEKİ İŞGALİNİN ALDIĞI SON BİÇİMDİR. BU, TEMSİLİ DEMOKRASİNİN RAFA KALDIRILMASI, DÜZEN PARTİLERİNİN ROLÜNÜN ASGARİYE İNDİRİLMESİ DEMEKTİR.

BUNDAN BÖYLE, BÜTÜN LEGAL YOLLARIN TIKANMASINDAN, EMEKÇİ KİTLELERE KARŞI TENKİL POLİTİKASININ EN GADDARCA SÜRDÜRÜLMESİNDEN DOLAYI, KİTLELERLE DİYALOG KURMANIN VE ONLARI DEVRİM SAFLARINA ÇEKMENİN TEMEL MÜCADELE BİÇİMİ SİLAHLI PROPAGANDADIR." 12 MART DARBESİNİN ARDINDAN BÖYLE DİYORDU MAHİR ÇAYAN.

MUHTIRAYLA TAM BİR TERÖR DÖNEMİ BAŞLADI...

MAHİR, CEVAHİR VE ULAŞ, EL-ROM'U CEZALANDIRDIKLARI GÜNÜN GEÇESİNİ SİNEMA SANATÇISI YILMAZ GÜNEYİN LEVENTTEKİ EVİNDE GEÇİRMİŞLERDİ. ERTESİ GECE ONLAR ÇATI KATINDAYKEN GÜNEYİN EVİ DE BASILDI. ANCAK HİÇBİRİ BULUNAMADI... ULAŞ TUTSAK DÜŞTÜKTEN SONRA MAHİR VE CEVAHİR KÜÇÜKYALI'DA BİR EVDE KALMAYA BAŞLADILAR. ANCAK EV, MAHALLE KARAKOLUNA BAĞLI BİR POLİS, BİR ASTSUBAY VE BEKÇİLER TARAFINDAN BASILDI. BURADAN KAÇMAYI BAŞARAN MAHİR VE CEVAHİR TAKİP KOŞULLARINDA MALTEPE'DE BİR EVE GİRMEK ZORUNDA KALDILAR.

DEV-GENÇ, İŞÇİ, KÖYLÜ, ÖĞRENCİ GENÇLİĞİ BİRLEŞTİRMİŞ, HALKIN ANTİ-EMPERYALİST MÜCADELESİNE ÖNDERLİK ETMİŞTİ... AMA İKTİDARI HEDEFLEYEN BİR MÜCADELE YİNE DE DAHA İLERİ BİR ÖRGÜTLENMEYİ GEREKTİRİYORDU. MAHİR ŞÖYLE ÖZETLİYORDU DURUMU:

"KURULACAK ÖRGÜT, DÜZEN ÖRGÜTÜ OLMAYIP BİR SAVAŞ ÖRGÜTÜ OLACAKTIR... DEV-GENÇ'İN ÖTESİNDE MARKSİST-LENİNİST BİR SAVAŞ PARTİSİ KURULMASI GEREKİR... MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİM STRATEJİSİ BİR SAVAŞ STRATEJİSİDİR, BU DEVRİMCİ SAVAŞIN GÖREVLERİ BİR GENÇLİK ÖRGÜTÜ TARAFINDAN ASLA YERİNE GETİRİLEMEZ..."

REVİZYONİZMLE, PARLAMENTERİZMLE, CUNTACILIKLA, MDD'CİLİKLE KESİN BİR KOPUŞ SAĞLANMIŞTI. KURTULUŞ İÇİN TEK YOLUN DEVRİM OLDUĞU VE DEVRİM YOLUNUN DA HALK SAVAŞINDAN GEÇTİĞİ ARTIK NETTİ.

ARTIK BU STRATEJİK GÖRÜŞLERİ HAYATA GEÇİRECEK ÖRGÜTÜ YARATMANIN ZAMANIYDI. 1970 ARALIĞINDA ANKARA KÜÇÜKESAT'TA YAPILAN TOPLANTI SONUCUNDA HAREKET PARTİLEŞTİ. ÖRGÜT TÜRKİYE HALK KURTULUŞ PARTİSİ VE CEPHESİ ADINI ALDI. ÖRGÜTÜN GENEL KOMİTESİ VE MERKEZ KOMİTESİ SEÇİLDİ. TÜRKİYE'YE VE TÜM ÇALIŞMA ALANLARINA YAYILMAYI HEDEFLEYEN İŞBÖLÜMÜ YAPILDI.

LER DE ODTÜ VE SBF'DE KURULDU. 1969 SONLARINDA SBF'DE MAHİR ÇAYAN, YUSUF KÜPELİ, HÜSEYİN CEVAHİR, ODTÜ'DE İŞE ULAŞ BARDAKCI, İRFAN UÇAR VE MÜNİR AKTOLGA'NIN YERALDIĞI İLK İLLEGAL ÇEKİRDEKLER OLUŞTURULDU.

12 MART TERÖRÜ KARŞISINDA KİMİLERİ KÖSESİNE ÇEKİLİRKEN, SİLAHLI DEVRİM CEPHESİ, TÜM GÜCÜYLE CUNTANIN KARŞISINA DİKİLDİ. CEPHE'NİN SİLAHLI EYLEMLERİ BİRBİRİNİ İZLİYORDU. AMERİKAN ASKERİ MALZEME DEPOSU TUSLOG ŞUBELERİ, A.B.D, İNGİLTERE BAŞKONSOLOSLUKLARI, ABD KURULUŞU I.B.M, LİMANLARIMIZDA DEMİRLİ BİR AMERİKAN ASKERİ BOTU SİLAHLI SAVAŞIN BU DÖNEMDE VURDUĞU HEDEFLER ARASINDADIR.

SİLAHLI SAVAŞ, CUNTANIN ATATÜRKÇÜ MASKESİNİ DÜŞÜRÜP FAŞİST YÜZÜNÜ AÇIĞA ÇIKARIR. CEPHE DOĞRUDAN OLİGARŞİK GÜÇLERE YÖNELİR. TOPRAK AĞASI TEKELCİ BURJUVA METE VE KADİR HAS REHİN ALINIR. METE HAS'IN BİR GÜNLÜK GELİRİNE HALKIN SAVAŞINDA KULLANILMAK ÜZERE EL KONULUR... BİR SÜRE SONRA DA SİYONİST İSRAİL'İN İSTANBUL BAŞKONSOLOSU EFRAİM ELROM KAÇIRILIR...

BU ARADA OPERASYONLAR SÜRÜYÖR, DEVRİMCİLERİN YANISIRA, AFİŞLER, TEKSİR MAKİNALARI, DAKTİLOLAR DA "SUÇLU" İLAN EDİLİYORDU.

TÜM YETKİLER SIKIYÖNETİME DEVREDİLMİŞTİ. SOKAĞA ÇIKMA YASAKLARI, TOPLU GÖZALTILAR, DERNEKLERİN KAPATILMASI BİRBİRİNİ İZLEDİ.

ZİVERBEY KÖŞKÜ, SIKIYÖNETİM KOMUTANLIĞI'NIN İŞKENCEHANESİ OLARAK ÇALIŞIYORDU. DEVRİMCİLER, AYDINLAR İŞKENCE ALTINDAYDI.

İKİ ADALI MALTEPE'DEKİ BU EVDE KUŞATILDILAR. EVDE SİBEL ERKAN ADLI KIZI REHİN ALMIŞLARDI. TESLİM OLUN DİYORDU KATİLLER. ADALILAR TESLİM OLMAYI REDDETTİLER. "ASLA TESLİM OLMAYACAĞIZ. BİZİM BURADAN ÖLÜMÜZ ÇIKAR. ÇOCUĞA DOKUNMAYACAĞIZ. ÇOCUK ANCAK SİZİN ATEŞİNİZLE ÖLEBİLİR. SİLAHIMIZI DA ASLA TESLİM ETMEYECEĞİZ..." DİYORDU İKİ ADALI

TAM 51 SAAT SÜRDÜ ÇATISMA. SIKIYÖNETİM KOMUTANI, İSTANBUL VALİSİ, TUGAY KOMUTANI VE KESKİN NİŞANCI KATİLLER KUŞATMADAYDI. 1 HAZİRAN ÖĞLEYE DOĞRU CEVAHİR, DIŞARIYA SESLENİP SİBEL'İ BIRAKACAKLARINI, ÇARPISMAYA DEVAM EDECEKLERİNİ AÇIKLADIĞI SIRADA ÇENESİNDEN VURULDU. SİLAHLAR KONUŞMAYA BAŞLADI. CEVAHİR ŞEHİT DÜŞTÜ, MAHİR AĞIR YARALANDI. CEVAHİR'İN VÜCUDUNA 25 KURŞUN SIKILMIŞ, MAHİR YARALI OLARAK ELE GEÇİRİLMİŞTİ.

YARALI MAHİR, SELİMİYE ASKERİ KİSLASI'NIN BİR HÜGRESİNDE TECRİT KOŞULLARINDA TUTULUR. "VE CEVAHİR'İ KALBİME GÖMÜP DÖNERİM HAIN HÜCREME" SATIRLARINI YAZAR HÜCREDEKİ YALNIZ ADAM. HÜCREDE, YARALIYKEN, TEK KAYGISI YOLDAŞLARI, TEK KAYGISI DIŞARISIDIR.

ARTIK TUTSAKTILAR. ARTIK OLİGARŞİNİN MAHKEMELERİNDE, THKP-C DAVASINDA 25 "SANIK" YOLDAŞIYLA BİRLİKTE, YENİ BİR SAVAŞ VERİLECEKTİR. BURADA DA REFORMİZMDEN, PASİFİZMDEN KOPUŞ SÜRER. MAHKEME KÜRSÜLERİNDE SAVUNMA, TUTSAKLIK KOŞULLARINDA YAŞAM KONUSUNDA DEVRİMCİ GELENEKLERİN TOHURLARI ATILIR.

DAVA BAŞLADIĞINDA MAHİR HALA TECRİT ALTINDA YOLDAŞLARINDAN AYRI TUTULMAKTA, MALTEPE HAPİSHANESİ'NDEKİ TUTSAKLAR, MAHİR'İN YANLARINA VERİLMESİ İÇİN EYLEMLER YAPMAKTADIRLAR. YOLDAŞÇA BAĞLILIĞIN, SEVGİNİN SİMGESİ OLAN AŞAĞIDAKİ FOTOĞRAF (VE AYNI SAHNEYİ GÖSTEREN FİLM GÖRÜNTÜLERİ) MAHİR'LE ULAŞ'IN MAHKEME SALONUNDA KARŞILAŞMALARINI GÖSTERİR.

MAHİR DE BİR SÜRE SONRA DİĞER YOLDAŞLARININ BULUNDUĞU MALTEPE ASKERİ HAPİSHANESİ'NE GETİRİLİR. BİR YANDAN THKP-C DAVASININ SAVUNMASINI HAZIRLARLAR. ANCAK ASIL ÇALIŞMALARI BİR AN ÖNCE BİR FIRAR EYLEMİNİ GERÇEKLEŞTİRMEYE YÖNELİKTİR. BİR AN ÖNCE DIŞARI ÇIKMALI, ÖRGÜTÜ TOPARLAMALI VE SAVAŞI KALDIĞI YERDEN SÜRDÜRMELİYDİLER...

İHANET, BASKI VE ZORUN İKİZ KARDEŞİDİR. ULAŞ'IN, CEVAHİR'İN ŞEHİT DÜŞMESİ, PARTİNİN BİRÇOK KADRO VE SAVAŞÇISININ TUTSAK DÜŞMESİ KARŞISINDA, DIŞARIDA KALAN BAZI UNSUR-

LAR GÖREVLERİNİ, SORUMLULUKLARINI UNUTUP, İHANETİ TEORİLEŞTİRMEYE BAŞLADILAR. SİRADA KİŞİLER DEĞİLLERDİ; MÜNİR RAMAZAN AKTALGO VE YUSUF KÜPELİ, MERKEZ KOMİTESİ ÜYESİDİLER. AMA ONLAR BU MİSYONLARINA UYGUN DAVRANACAK YERDE, KORKULARINI VE İHANETLERİNİ TEORİLEŞTİRİP ÖRGÜTÜ TASFİYEYE YÖNELDİLER. MAHİRLER, BİR AN ÖNCE DIŞARI ÇIKMAYI BİR DE BU İHANET KLİĞİNİ TASFİYE ETMEK İÇİN İSTİYORLARDI. İHANET KLİĞİ TERCİHLERİNİ BÖYLE YAPMIŞTI; ŞİMDİ HER KOŞULDA DİRENEN VE SAVAŞANLAR, HALKIN ÖNDERLERİ, KAHRAMANLARI OLARAK, ONLAR İŞE, HAINLER OLARAK ANILIYORLAR.

TUTSAKTILAR AMA TESLİM OLMAMIŞLARDI. ÖZGÜRLÜK DOĞAL HAKLARIYDI. MALTEPE ASKERİ HAPİSHANESİ BÜYÜK BİR ASKERİ KIŞLANIN İÇİNDEYDİ. AMA ONLARIN UFKU VE CÜRETİ DAHA BÜYÜKTÜ. HAPİSHANEDEN KAZDIKLARI TUNEL, BEŞ ÖNDER DEVRİMCİYİ SICAK MÜCADELENİN İÇİNE GÖTÜRDÜ. GAZETELER SEKİZ SÜTUNA MANŞETLER ATIP DUYURDULAR FIRARI.

TAKVİMLER, ONLAR FIRAR ETİĞİNDE 29 KASIM 1971'İ GÖSTERİYORDU. İLK İŞLERİ İHANE-Tİ TASFİYE ETMEK OLDU. PARTİNİN KADROLARI, İL ÖRGÜTLERİ, TARTIŞTILAR, SORGULADILAR VE ŞU KARARA VARDILAR: "BİZİ ARKADAN HANÇERLEDİNİZ, ARTIK YOLDAŞLARIMIZ DEĞİLSİNİZ!"

OLİGARŞİNİN OPERASYONLARI, ŞEHİTLİKLER VE İHANET NETİCESİNDE ÖRGÜT BÜYÜK YARALAR ALMIŞTI. ZORLUKLAR ÇOKTU. AMA BÜYÜK TARİHİ SONUÇLAR DA BÖYLESİ DURUMLARDA KOŞULLARA BOYUN EĞMEKLE ALINABİLİRDİ.

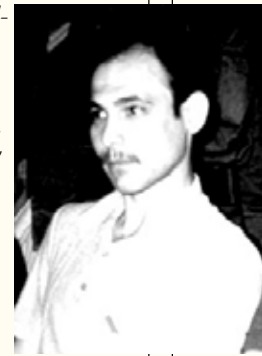
İKİ ÖRGÜTÜN ÖNDER KADROLARININ FIRARI ÜZERİNE, OLİGARŞİ YENİ BİR "İNSAN AVI" BAŞLATTI. BİR KEZ DAHA "TERÖRİSTLERİN SELAM VERDİĞİ" HERKES DAHİL OLMAK ÜZERE YAYGIN BİR BASKIN VE GÖZALTI FURİYASI BAŞLADI... İHTARSIZ VUR EMİRLERİ VERİLDİ. İŞTE BU KOŞULLAR ALTINDA ONLAR, NE YURTDIŞINA ÇIKMAYI, NE DE BİR KENARA ÇEKİLİP "BASKININ DİNMESİNİ" BEKLEMİYİ BİR AN BİLE DÜŞÜNMEDİLER.

BU KOŞULLAR ALTINDA İHANETLE HESAPLAŞIYORLAR, BU KOŞULLAR ALTINDA SAVAŞI SÜRDÜRMENİN KOŞULLARINI YARATMAYA ÇALIŞIYORLARDI. DÖRT BİR YANDAN KUŞATILDIKLARI BU DÖNEMDE, BÜYÜK BİR KAYIP DAHA VERDİLER. GÜNLERDEN 19 ŞUBAT CUMARTESİ, SAAT 07.00 CİVARIDIR. ULAŞ BARDAKÇI'NIN BULUNDUĞU EV İŞKENCECİLER SÜRÜSÜ TARAFINDAN BASILIR. ULAŞ TEREDÜTSÜZ ATEŞLE KARŞILIK VERİR. HİÇBİR KOŞULDA TESLİM OLMAMA, ÇATIŞMA GELENEĞİ, İSTANBUL ARNAVUTKÖY'DE ULAŞ'IN DİRENİŞİYLE PEKİŞİR. ARTIK CEPHELİLER İÇİN KUŞATMA ALTINDA CEVAHİR GİBİ, ULAŞ GİBİ DİRENMEK, BİR GELENEK OLACAKTIR.

YOLDAŞLARINI BİRER BİRER KALBİNE GÖMER MAHİR. ÖNDERLİĞİN KENDİNİ KANITLAYACAĞI BİR KESİTTEDİR.

BİLİR Kİ ARTIK ATTİĞİ HER ADIM BU ÜLKENİN KADERİNE DAMGASINI BASACAKTIR. BİLİR Kİ EN ÇETİN KUŞATMALAR SAVAŞILARAK YARILIR. BUNDAN SONRA ATACAĞI ADIMI İŞTE BU BELİRLEYECEKTİR...

**direnışimizin
5.
yılındayız**

**HÜCRELERİ
YIKACAĞIZ!**

118. şehit!

**ZULME BOYUN
EĞMİYORUZ!**

**Direnışin bayrağı
DHKP/C Davası Tutsakları
Sevgi ERDOĞAN
Ölüm Orucu Ekibi'nde**

**Sevgi Erdoğan Ekibi ilk
şehidini verdi: Sergül
Albayrak Sevgi'nin bayrağını
Taksim'in ortasında
dalgalandırarak
ölümsüzleştirdi...**

Tecrit Belgelidir!

Belgeleri de devletin resmi kurumlarındadır.

TBMM İnsan Hakları Komisyonu'nun F tipi hapisanelere "ziyaret"ine ilişkin devrimci tutsaklar basına bir açıklama gönderdiler. Aşağıda bu açıklamayı sunuyoruz:

Geçtiğimiz günlerde TBMM İnsan Hakları Komisyonu üyesi bazı milletvekilleri, F tipi hapisaneleri gezdiler.

Ardından yaptıkları açıklamalardan gazetelere yansıyan haberler; "F tiplerindeki mahkumlar yemekleri beğenmiyor", "F tipleri Avrupa hapisanelerinden daha iyi", vs. gibi F tiplerinin artık gizlenemez, saklanamaz hale gelen tecrit hapisaneleri olduğu gerçeğini gizlemeye yönelik bildik haberlerdi. Tabii işin magazin yanı da unutulmamıştı; "Metin Kaplan'ın üniversite sınavlarına hazırlanması"ndan tutun da "Hasan Heybetli'nin annesinin yasını tuttuğu"na kadar F tiplerinin "içyüzü" anlatıldı!

Peki neydi F tipleri gerçeği? F tiplerinin çıplak gerçeği **TECRİT**'ti...

15 BİN DİLEKÇE VE REVİR KAYITLARI

Tutsaklar tek ve üç kişilik hücrelerde tutuluyorlardı. Hapishane revirlerindeki dosyalar, tutsakların artan fiziki ve psikolojik hastalıklarını belgeleyen örneklerle doluydu. F tiplerinde hukuk yoktu, öyle ki, açıldığı günden bugüne yaşanan hak gasplarına, işkenceye, keyfi baskılara, tecrite karşı verilen ve savcılık kayıtlarına geçen -idarelerin keyfi olarak engellemesi nedeniyle savcılıklara ulaşmayanlar hariç- 15 bin dilekçe vardı.

F tiplerinde tecrit vardı-yoktu tartışması yürütenler, hapishane revirlerindeki sağlık dosyalarını incelesinler. İlgili savcılıklara verilen dilekçeleri incelesinler. Tecrit belgelidir. Belgeleri de devletin resmi kurumlarındadır.

Milletvekillerinin açıklamaları arasında yer alan "F tiplerindeki mahkumların psikolojileri bozuluyor" sözleri bu gerçeğin yarım ağzıyla ifade edilmesinden başka bir şey değildir. Ancak belirttikleri çözümler de, çözüm değildir. Milletvekillerinin çözüm olarak önerdikleri "ortak kullanım alanları" dedikleri yerler, F tipleri açıldığından beri vardır ve tecrit gerçeğini değiştirmemiştir. Sorunu çözmemiştir. Sorunun tek çözümü F tiplerindeki tecritin kaldırılması, Adalet Bakanlığı'nın tecrit politikasından vazgeçmesidir.

... Tecrit, sadece F tiplerindeki tek ve üç kişilik hücrelerle, bu tarz mimari yapıyla sınırlı değildir. Fiziki yalnızlaştırmayla birlikte, sağlık, hukuk, haberleşme vb. her alanda bütünlüklü olarak sürdürülür. Daha tutuklandığınız ilk andan başlar ve F tipi hücrelerde on yıllarla ifade edilen bir sürece yayılır. Tutsakların F tiplerindeki hücreler dışında mahkeme, hastane ya da nakil vb. nedenlerle sevklerinde bile sürdürülür.

... Geçtiğimiz yıl temmuz ayında Tekirdağ 1 No'lu F Tipi'nde kalp krizi geçiren Salih Sevinel hastaneye bile götürülmemiştir. Hücresinde ağzı köpürene, çenesi kilitleninceye kadar bekletilerek öldürülmüştür. Bu yıl şubat ayı içerisinde Sincan 1 No'lu F Tipi'nde Tahsin Korkmaz isimli hükümlü, "hapishane doktoru uzmanlık sınavına gitti, doktor yok(!)" denilerek muayene ve tedavisi yapılmadığı için öldürülmüştür.

Tecrit politikasının sonucu sadece ölümler de değildir. Tecritin doğal sonucu olarak onlarca, yüzlerce tutsak ruh ve beden sağlığını yitirmiş, intihara sürüklenmiş, sakat kalmıştır. Değil tedavi etmek, ruh sağlığını yitiren tutsakların tecrit koşulları daha da ağırlaştırılarak, gerektiğinde tekli hücreler, gerektiğinde mektup, hücre cezaları ve bazen de dövülerek, fiziki işkence yapılarak hem “tedavi” edilmeye, hem de bu gerçekler gizlenmeye çalışılmıştır.

TECRİTTE HUKUK YOKTUR!

Tecrit demek, hukuksuzluk demektir. Can güvenliğimizin dahi olmadığı koşullarda, hukuki haklar, hastaların tedavi edilmesi “lüks” olarak görülmektedir. Karşılaştığımız saldırılar ve gasbedilen haklarımız için bir hak arama yolu yoktur. Hukuk, sözde vardır. Verdiğiniz bir dilekçenin bile akıbetini öğrenemezsiniz. O dilekçenin işleme konulup konulmaması tamamen idarenin keyfiyetine bağlıdır... Kaldı ki şimdiye kadar F tiplerinde işleme konulan, savcılıklardaki resmi kayıtlara geçen 15 bin dilekçeye ilişkin sonuçlar ortadadır. Hiçbir şey değişmemiş, tecrit suçu işleyenler, keyfiyeti dayatanlar, işkence yapanlardan tek bir sorumlu bile cezalandırılmamıştır. 15 bin başvurunun üçte ikisi için hiçbir soruşturmayla bile gerek duyulmamıştır.

... F tipleri için kastedilen “Avrupa standartları”nın, bugünkü Avrupa hapishanelerinin de ötesinde “Nazi Almanyası’nın standartları” olduğu açıktır. Böyle değilse eğer, yaşanan bir kaza sonrasında devrilen ringin içinden üç saat boyunca “güvenlik” bahanesiyle çıkarılmayan, ellerindeki zincirler bile açılmadan, yaralı ve üst üste yığılı vaziyette bekletilen tutsakların yaşadıkları nedir? Nazi Almanyası’nda faşizme karşı direnen muhaliflere, komünistlere, Yahudiler’e yapılanlardan farkı nedir?

SİZİN TAVRINIZ NE OLACAK?

Egemenlerin muhaliflerini sindirmek, iktidarlarını sağlama almak için gerçekleştirdikleri soykırımlar, katliamlar, insanlık tarihinde lanetlenmiş ve vicdanen de, hukuken de mahkum edilmiştir. Tecrit de böyledir, böyle olacaktır.

Bu insanlık suçuna karşı, emperyalizmin icat ettiği bu “modern” işkence, imha ve etkisizleştirme metoduna karşı, tutsaklar ölüm orucunu beşinci yılında da sürdürerek direniyorlar; tutsak aileleri bıkmadan, usanmadan tecrite karşı mücadele ediyorlar.

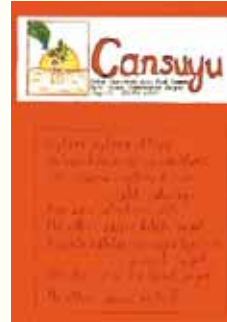
Peki sizin tavrınız ne olacak? Bu gerçekleri adalet, hukuk, vicdan terazisine koyduğunuzda ne yapacaksınız?

Tekirdağ PTT’sinde Okuma-Yazma Bilen Yok Mu?

F tiplerinde mektupların imhası, engellenmesi sık sık yaşanan bir sorun ve bu uygulama da tecritin bir parçası. Tutsaklar bu kez yeni bir engellemeyle karşı karşıya. Bir tutsak mektubunda şöyle anlatıyor bu engellemeyi: “Bu defa ek olarak PTT’nin engelleme çabalarıyla karşılaşyoruz. Tekirdağ PTT’si, fakslarımızı engellemek için olmadık gerekçeler yaratıyor. 5 yıldır burada belki binlerce faks yollandı, ancak son yirmi gündür Tekirdağ PTT’sinin mantıksız gerekçeleri ile faksları engellemesi söz konusu. Üstelik faksları göndermediği gibi, parasını da tahsil ediyor.”

Tekirdağ PTT’sinin faksları göndermeme gerekçesi ise adeta standart: “**Okunamadı**”. Bazen “**karşı tarafın adresi okunmadığı**”, “**siyah kalemle yazılmadığı**” veya “**harf çizgisinin kalınlığının 0.25 mm. harf genişliğinin 4 mm. olması gerektiği**” gibi gerekçelerle keyfi uygulamanın bahaneleri çeşitlendirilse de, anlaşılıyor ki, asıl sorunları(!) okuyamamak.

Tekirdağ PTT’sinde okur-yazar personel sıkıntısı mı var, yoksa faşist tecrit politikasının gardiyanlığına mı soyundular? PTT’yi polis veya MİT mi yönetiyor? Yıllardır “okunabilen” faks, nasıl oluyor da bir süredir okunamıyor? Tutsaklar ve yakınları **Tekirdağ PTT Müdürlüğü’nden** bu sorunun cevabını öğrenmek istiyorlar.

Direnış içinde ÜRETİYORLAR

Gebze M Tipi Hapishanesi’ndeki DHKP-C davası kadın tutsakları, Cansuyu adını verdikleri bir dergi çıkarıyorlar. Derginin şu an 5. sayısı çıkarılmış durumda. Halkın Sesi TV’nin in-

ternet sitesinden tamamını görebileceğiniz Cansuyu, tutsaklar tarafından “**aylık yorum değerlendirmesi dergisi**” olarak tanımlanıyor. Ocak 2005 tarihli 5. sayısı da bu tanıma uygun olarak dünyadaki gelişmelerden eğitim sorununa, direniş güncesine kadar çeşitli bölümler içeriyor. Halka ve devrime sorumluluklarıyla direniyor ve üretiyorlar. Dergideki bir yazının başlığında belirtildiği gibi onlar “**Sabo’nun yolundaki**” kadınlar.

AKP Hak Arayanı Susturma Politikasını Sürdürüyor 2 Bin BES Üyesine Soruşturma!

Gelir İdaresinin Yeniden Yapılandırılması Yasa Tasarısı'na karşı yapılan eylemlere katıldıkları gerekçesiyle 2 bin BES üyesi memur hakkında soruşturma açıldı. Ayrıca, bazı BES yöneticileri de sürgün edildiler.

AKP, hakkını arayan, iktidarın politikalarına muhalefet eden herkesi susturmak istiyor. Böyle bir iktidarın halkın hiçbir kesiminin hak ve özgürlüklerine, demokratik haklarını kullanmasına tahammülü yoktur. İktidar istiyor ki, ben istediğim yasa çıkarayım, her şeyi satayım, işçiyi işten atıp, memuru köleliğe mahkum edeyim, ama kimse itiraz etmesin!

Sürgün ve Soruşturmalar Protesto Edildi

AKP iktidarının mücadele edenleri susturma amaçlı soruşturma ve sürgün kararları, Büro Emekçileri Sendikası Ankara 2 No'lu Şube tarafından 17 Mart günü protesto edildi.

Ankara Defterdarlığı önünde toplanan emekçiler, defterdarlıkta yaşanan sürgünleri ve çalışanlara açılan soruşturmaları protesto etti. "Zafer Direnen Emekçinin Olacak", "Baskılar, Cezalar, Sürgünler Bizi Yıldırılmaz" sloganlarının atıldığı eylemde, şube başkanı Cemal Yıldırım bir konuşma yaptı. 2 No'lu Şube Sekreteri Yusuf Ayan'ın Çamlıdere Mal Müdürlüğü'ne, BES Milli Emlak Dairesi Başkanlığı İşyeri Baştemsilcisi Cem Bilici'nin de Evren Mal Müdürlüğü'ne sürgün edildiğini söyleyen Yıldırım, 2 bin çalışan hakkında da soruşturma başlatıldığını vurguladı.

Yıldırım, şubelerinin alanında bulunan Çatalhan ve Siteler Bölgesi'ndeki doktorlukların kapatıldığı, defterdarlık otoparkı ve kreş servislerinin paralı hale getirildiği, defterdarlığın, çalışanların maaş alınan bankaları seçmelerini izin vermeyerek kendilerinin belirlediği, çalışan-

ların bir birine karşı kışkırttığı bilgilerini vererek,

"Defterdar, Anayasal hakkımız olan yıllık izin hakkımızı gasbetmeye yönelik izin genelgesi çıkarttı. Denetim yetkisi olmayan vergi dairesi memurlarını zorla tutanak tutmaya zorladı. Yemek ücretlerine yüzde 40 zam yaptı" diye konuştu.

Siyah maskeler taşıyan BES üyeleri, açıklamanın ardından yüzlerindeki maskeleri Ankara Defterdarlık önüne bıraktılar.

BES üyesi memurlar, haklarını aradıkları için cezalandırılmak isteniyor

Sayı 151

33

27 Mart
2005

TEKEL İşçilerinden Şener'e Protesto

Devlet Bakanı Abdüllatif Şener, Adana Merkez Seyhan İlçe Belediyesi'nce yaptırılan 'Hayal Park'ın temel atma töreninde TEKEL işçileri tarafından protesto edildi. 20 Mart günü yapılan açılış sırasında, işçiler slogan ve pankartlarla TEKEL'in özelleştirilmesini protesto ettiler.

Şener konuşma yaptığı sırada, "TEKEL Vatandır, Vatan Satılmaz" yazılı pankart açan, TEKEL amblemini taşıyan gömlekler giymiş olan TEKEL işçileri, AKP'nin özelleştirme politikalarına karşı slogan attılar. Şener, "demokrat AKP'li" pozlarında işçileri, "teşekkür ederim" diye pişkinliğe vererek cevapladı ve emperyalist tekellerin özelleştirme programını savundu. Şener, tekellere hizmet eden işbirlikçiliğin yüzölçümü içinde, protestoların ülkeye faydası olmadığını söyleyerek, özelleştirmelerin, "dünyayı anlamış olmanın gereği" olduğunu belirtti.

Demek ki, "dünyayı anlamış olmanın gereği" neymiş; emperyalist tekellere en sadık işbirlikçi olursan, sermayeye hizmet edersen, kapitalizmin azgın sömürü politikalarını uygulayıp işçileri aç ve işsiz bırakırsan, "dünyayı anlamış olursun!" Çünkü, onların dünyası, kapitalizmin dünyasıdır.

İzaydaş'ta İşçi Kısıymı - Kocaeli Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı İzaydaş Çöp Fabrikası'nda iki işçi, Genel-İş'e üye oldukları için işten atıldılar. Bundan bir süre önce yapılan protokolde, İzaydaş yönetimi, işçilerin sendikaya üye olabileceklerini kabul etmişti. Kararın uygulanmaması üzerine, işten atılan işçiler, fabrika önünde çadır kurdular. İşçiler eylemlerinde kararlı olduklarını dile getirirken, 21 Mart günü, fabrikadaki diğer işçilerin katılımı ve çeşitli işçi ve memur sendikalarının katılımı ile bir protesto eylemi yapıldı.

İşportacı Eylemi Sürüyor - Eminönü işportacıları, tezgahlarını açacak yer talebiyle eylemlerini sürdürüyorlar. Bir önceki eylemde ABD bayrağı yakan işportacılar, 17 Mart günü de ABD, İngiltere ve İsrail bayrakları yaktılar. 19 Mart'ta ise, Vakıfbank önünden "Yılgınlık Yok Direniş Var" sloganıyla Mısır Çarşısı'na yürüyerek, yaşamak için çalışmak zorunda olduklarını haykırdılar.

Tüm emekçilere: ‘Ne kadar ekmek, o kadar köfte’ Köylüye: ‘Yok öyle 25 kuruşa simit’

AKP’nin halka bakışı, politikaya ve kararlarına olduğu kadar, söylemlerine de yansıyor doğal olarak. İktidar yetkililerinin beyindekiler biraz da argo üslupla lümpence dillerine vuruyor. Başbakan Tayyip Erdoğan ve hükümet sözcüsü Cemil Çiçek’in, geçen hafta içinde, halkın beklenti ve taleplerine ilişkin sarfettikleri sözler de bu nitelikteydi.

**‘Sosyal güvenliğin’ göstermelik olduğu
soygun ve rant düzeninde: ‘Ne kadar
ekmek, o kadar
köfte!’ kuralı**

IMF ve AB’nin emriyle hazırlanan, ‘Sosyal Güvenlik Reformu’ Bakanlar Kurulu’nda. IMF’nin Bakanlar Kurulu gibi çalışan hükümetin

eksiksiz imzaları atacağı kuşkusuz.

Eski sistemin; İşçisi, memuru, BAĞ-KÜR’lusu ile milyonlarca insanın gerçek anlamda sosyal güvenliğinin sağlanması ile ilgisi yokken, sosyal güvenlik kurumlarını tek çatı altında toplamayı sağlayan “reformla” birlikte “sosyal güvenlik sistemi” tümünden yokedilme sürecine girecek.

Hükümet bugüne kadar düzenlemeyi, “herkese genel sağlık sigortası getirileceği” yalanıyla pazarlıyordu. “Sosyal güvenliği” yük olarak gören, bütün hesapların IMF borçlarını ödemeye endekslendiği bütçenin “kara deliği” olarak nitelleyen iktidarın “reformla” neyi kastettikleri ise, Cemil Çiçek’in sözleriyle daha da netleşti.

21 Mart günü Bakanlar Kurulu sonrası yaptığı açıklamada, reformun amacını şu cümleyle özetledi: “Ne kadar ekmek, o kadar köfte!”

Peki ne demek bu! Devlet, devlet olma sorumluluğunu yerine getirmeyecek demek. Tayyip’in iş isteyen işsize; “devlette artık iş yok”, ekmek isteyen açlara; “devlet baba devri bitti” sözlerinde ifadesini bulan politikanın “sosyal güvenlik” alanına yansımalarıdır bu söz. Halktan toplanan vergiler tekellere akıtılırken, “sosyal güvenliğin” pazar ekonomisine uyumlu hale getirilmesidir. Gerçekte “sosyal güvenliğin” tedricen yokedilerek, verilen tüm hizmetlerin “katkı

payı” diye diye tümüyle paralı hale getirilmesidir... Emekçiler için sağlığın tümüyle paralı hale getirilmesi, emekliliğin ise mezara havale edilip, daha az maaşla açlığa mahkum edilmesidir. Örneğin, yeni sisteme göre; 25 yılda emekli olan biri bugünden daha düşük emekli maaşı alacak. Son maaşının % 65’i kadar emekli maaşı alan SSK ve BAĞ-KÜR’lu da, % 75’i kadar alan memur da, yeni sistemde % 55’i kadar emekli maaşı alabilecek.

Elbette, AKP iktidarının tüccar zihniyeti ve kapitalizmin soygun ekonomisinden başka hiçbir alternatifi bulunmayan islamcılığıyla tam bir uyum sağladığı için uygulamakta zorlanmadığı bu tür düzenlemeler, emperyalizmin dünya çapındaki politikaları ve emekçilere yönelik saldırıları ile doğrudan bağlantılıdır. Özelleştirme adıyla süren talan sürecinin bir parçasıdır.

Kapitalist sistem 1990’lara kadar, sosyalizmin baskılanması ve emekçilerin mücadelesi ile kabul etmek zorunda olduğu hakları, son yıllarda yoketme süreci başlatmıştır. “Sosyal güvenlik sistemi” adıyla tanımlanan bu haklar, aynı zamanda “sosyal devletin” de bir ifadesiydi ve “ne kadar ekmek, o kadar köfte!” ilkesine göre de çalışmıyordu. Kapitalizmin, işçi sınıfının sosyalizm mücadelesinin önünü kesmek, “kapitalist sistemin de halkın ihtiyaçlarını karşıladığı, bu nedenle sosyalizme gerek olmadığı” yalanına maddi dayanak sağlamak için öngörülen sistem, bugün bütün kapitalist ülkelerde yıkılmakta ve özelleştirilmektedir. Kapitalizm için önemli olan ranttır, tekellerin kârıdır. Halkın ihtiyaçları, alnterini sömürdüğü emekçilerin sağlık, emeklilik gibi hakları külfettir. Kapitalizmin en pespaye biçiminin uygulandığı ülkemizin yöneticileri de, bu bakış açısını en kaba haliyle ifade ediyorlar. Köfteci Çiçek bu sistemin sözcüsüdür.

**Tekellerin istekleri varken köylü de kim!
Soygunculara vergi affı çıkaran Tayyip,
borçlarının affını isteyen köylüyü
“yok öyle 25 kuruşa simit” diye azarladi**

20 Mart günü bir dizi açılış için Kahramanmaraş’a giden Başbakan Tayyip Erdoğan, küçük çocuktan çiftçiye kadar önüne gelenle tartıştı, azarladi.

Şehir içi düzenleme isteyene, “Şehir içine Başbakan değil, Belediye Başkanı bakıyor. Her yere Başbakan bakarsa, Başbakan’ın kendine bakacak hali kalmaz” cevabı veren Tayyip, sorununu dile getireni de,

“biz ormanı konuşuyoruz, sen bir ağacı konuşuyorsun” diye azarladı. İş isteyen bir genci, “işsizliğin dünyanın problemi olduğu” demagojisiyle geçiştiren tüccar Tayyip, çiftçi borçları için af isteyen bir köylüye de “yok öyle 25 kuruşa simit!” cevabı verdi.

AKP iktidarının koltuğa oturmasının hemen ardından ilk çıkardığı yasa, vergi affıydı. Kimin içindi bu af? Elbette tekeller, holdingler, hortumcular içindi. Bir de, kendileri de yolsuzluk batağının içinde bulunan AKP’li milletvekilleri için. İşçinin, memurun, köylünün, öğrencinin bütün taleplerine benzeri cevaplar verilmiştir. İktidar için, onlar yoktur bu ülkede gerçekte, sadece seçimlerde hatırlanmaları yeterlidir.

Kapitalizmin acımasız gerçekliğini yani bu sistemin zenginlerin, üretim araçlarını elinde bulunduranların sistemi olduğunu her defasında hatırlattı iktidar. “Köylü milletin efendisidir”den, bugün “yok öyle 25 kuruşa simit!”e gelindi. AB’nin tarım politikalarına uyumu bugünden gündemine alan iktidar, IMF politikalarıyla nefes alamaz hale getirilen köylüyü, buna alıştıyor. Çünkü, AB’nin tarım politikaları ile birlikte, küçük üretici diye bir şey kalmayacağı gibi, yok denecek düzeye indirilmiş olan destekler de kesilecek ve bugün köylünün yakındığı ve hacizlik olmalarına kadar giden borçlar, topraklarını ellerinden almanın araçları haline gelecek. AB’ye giriş sonrası Yunanistan’ın yaşadıkları bunun açık örneğidir. Borçlarını ödeyemeyen binlerce çiftçi toprağını kaybetmiş ve tasfiye olarak, tekeller için ucuz işçiliğe mahkum edilmişlerdir.

Yine, burada Tayyip’in en bayağı üslupla bu sömürü zihniyetini dayatması ise, iktidarın tekelin programlarını uygulamadaki gözü karalığının sonucudur. Bu gözü karalığın bir nedeni, iktidarın dayandığı temel gücün tekeller olması ise, öteki nedeni de, halk olarak; işçiler, köylüler, emekçiler olarak örgütsüz oluşumuzdur. Karşısında örgütlü bir güç gören bir iktidarın, hakkını arayanlara “köfte, simit” argolarıyla cevap veremeyeceği açıktır.

O zaman, emekçiler olarak bu iktidarın cüretini kırmalıyız. Örgütlenerek karşısına çıkmalı, IMF politikalarını pervasızca uygulayamayacağını göstermeliyiz.

SES: Koruyucu sağlık da paralı hale getiriliyor

SES İzmir Şubesi ve İzmir Tabip Odası 22 Mart günü bir basın toplantısı düzenleyerek, mecliste görüşülecek olan Devlet Memurları Kanunu, Emekli Sandığı Kanunu başta olmak üzere düzenlemelerin, koruyucu sağlık hizmetlerini dahi paralı hale getireceğini duyurdular.

Örnek olarak çocukların aşılanmasının verildiği toplantıda, SES İzmir Şubesi Başkanı Ergün Demir, “aşı ücretsizken bile aşılanmamış çocuk oranı yüzde 54 iken, yasa TBMM’den geçerse, bu oran daha da artacaktır” diyerek, iktidarın bilinçli cinayetine dikkat çekti. Çeşitli ülkelerden örnekler veren Demir, Rusya’da, aşının ücretsiz olduğu sosyalist düzende hiç rastlanmayan difteri hastalığının, aşılamanın paralı olmasından sonra yüzde 15’lere çıktığı örneğini verdi. Ergün Demir, “Halkın sağlığını, yaşam hakkını piyasanın insafına bırakan hükümet bu yaptıklarının altında kalacak” diye konuştu ve ilaç tekellerinin çocukların sırtından para kazanmaya çalıştığını dile getirdi.

İzmir Tabip Odası Başkanı Zeki Gül de, Irak’tan sonra çocuk ölümlerinin en çok yaşandığı ülkenin Türkiye olduğunu hatırlattı ve bu yasa ile artışın korkunç boyutlara ulaşacağını söyledi.

Endüstri Holding ve ‘Yeşil Sermaye’nin Soygunu

Özellikle yurtdışında çalışan insanlarımızın alınterlerini, birikimlerini dini duygularını sömürerek toplayan islamcı holdinglerin vurgunları, bu kesimin gerçek yüzünü açığa çıkarmaya devam ediyor. Daha önce 700 bin Mark’ı dolandırdığı ortaya çıkan Konya merkezli Endüstri Holding’e yapılan operasyonda, bir şirketle değil, mafya merkezi ile karşılaşıldı. Gizli sığınaklar, bombalar dahil her türlü silah vardı “yeşil sermaye”nin üssünde.

Şimdi, “kar ve zarar ortaklığı” aldatmacası ile parasını kaptıran yüzlerce insan, din istismarcılarının gerçek yüzünü gördü. Ya diğerleri?

Onlar aynı çarkı döndürmeye devam ediyorlar ve aynı yalanlarla topladıkları emekçilerin paralarını, sermaye birikimine dönüştürüp, iktidar rantından da faydalanarak büyüyorlar. Sömürüymüş, emekmiş, alınteriymiş, umurlarında değil. Tarih-tarikat-holding-iktidar üçgeninde soygun düzeni olan kapitalizme şükredip, kiblelerini Dolar ve Euro’ya ayarlayarak “ibadet” ediyorlar.

Gençlik Federasyonu Kampanyası Sürüyor

Gençlik Federasyonu, son dönemlerde üniversitelerde, polis-idare işbirliğiyle öğrenciler hakkında açılan soruşturmalara karşı başlattığı kampanyasını sürdürüyor.

Taksim'de Açlık Grevi

Soruşturmaların, cezaların amacının tek tip öğrenci yetiştirmek olduğunu söyleyen federasyon, "Okullarda Polis-İdare İşbirliğine Soruşturmalara Son" kampanyası çerçevesinde, başta İstanbul Taksim Gezi Parkı olmak üzere, 25-27 Mart tarihleri arasında 3 günlük açlık grevlerine başladı. Federasyon üyesi Hasibe Çoban tarafından verilen bilgiye göre; kendilerine yönelik bir müdahale durumunda, yerlerine yeni öğrenciler açlık grevlerine başlayacak. Bu arada toplanan imzalar rektörlüklere gönderilirken, 18 Nisan'a kadar yürütülecek kampanyada açlık grevinin yanısıra, başka eylemlerin de yapılacağı belirtiliyor. Gençlik Federasyonu üyeleri, topladıkları imzalarla birlikte, 17 Nisan'da Ankara'ya yola çıkarak, 18 Nisan sabahı YÖK Genel Merkezi önünde olacaklar ve YÖK Başkanı Teziç ile görüşecekler.

Polis-İdare İşbirliğine, Soruşturmalara Son

Federasyon açıklamasında, soruşturmanın ulaştığı boyuta da yer verildi. Buna göre; İstanbul, Zonguldak, Ankara, Sakarya, Kocaeli, Erzincan, Diyarbakır, Mersin ve Van'da yaklaşık 300 öğrenciye soruşturma açıldı. Soruşturmanın ortak özelliği, tümü polisin isteğiyle olması ve gerekçelerin demokratik eylemler olması. İstanbul'da 14, Zonguldak'ta ise 12 öğrencinin okullarından atılmaları, devrimci, demokrat öğrencilerin tasfiye ve tecrit edilmeleri sürecini açıkça ortaya koymaktadır. Gençlik Federasyonu, işte bu saldırı dalgasının karşısına dikiliyor ve haykırıyor; istediğiniz gibi bir gençlik olmayacak, yılmayacağız. Ülkemizin bağımsızlığını istemeye, halk için bilim halk için eğitime dayanan üniversiteleri savunmaya ve bunun için mücadeleye, halkımızın ve dünya halklarının mücadelesinin, gençlik cephesinden neferleri olmaya devam edeceğiz.

ÇHD: Yanınızdayız

Soruşturmalar, cezalar ve okuldan atmalar ile ilgili 18 Mart günü Ankara'daki ÇHD Genel

Merkezi'nde bir basın açıklaması düzenlendi. Ankara Gençlik Derneği ve Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) tarafından düzenlenen açıklamaya, Öğrenci Velileri Derneği (ÖVDER) de destek verdi. ÇHD adına açıklama yapan Av. Rahşan Aytaç, mücadele eden gençliğin susturulmak istendiğini belirterek, soruşturmalardaki hukuksuzluğa değindi. Soruşturmalarda listelerin polisçe hazırlandığının öğretim üyelerince itiraf edildiğinin altını çizen Aytaç, "Bizler Çağdaş Hukukçular Derneği olarak başta Gençlik Federasyonu'nun ve diğer öğrenci derneklerinin soruşturmalara karşı yürüttükleri mücadeleye destek veriyor ve tüm devrimci, demokrat kamuoyunu duyarlı olmaya ve öğrencilerin her türlü engel ve baskıya rağmen yürüttüğü mücadeleye destek vermeye çağırıyoruz" diye konuştu.

Gençlik Federasyonu üyeleri ise, soruşturmalarda öğretim üyelerinin polis kadar yasadı ve keyfi davranmasından kaynaklı soruşturmalara avukatlarıyla gireceklerini söyledi.

Kendisine bilim insanı diyenler için böyle bir durum büyük bir utanç değilse ne?

Gençlik Federasyonu üyeleri, "Ne Amerika Ne Avrupa Bağımsız Türkiye İşbirlikçiliğe Son" kampanyasında Ankara'da yaptıkları eyleme polisin saldırısı ve ardından açılan soruşturmalara ilgili bildiri dağıttılar. 23 Mart'ta Taksim'de bildiri dağıtan gençlik, bir yandan konuşmalar yaptı ve Gündoğdu marşı söyledi. Yılmayacaklarını söyleyen gençler, "bağımsızlık şiarını yükseltmeye devam edeceğiz" dediler. Aynı bildiriler diğer kentlerde de dağıtıldı.

Soruşturma Terörü Sürüyor

Bağımsız Türkiye İsteyen, Haklarını Arayan Gençliğe Üniversitelerde Yer Yok!

Soruşturma gerekçesi olmayan neredeyse hiçbir şey yok: Okullarda bulunması tamamen

yasadışı olan, “bilim yuvası” olması gereken yerlerin polis merkezlerine çevrilmesinin bir yansıması olan polislerle tartışmak, “YÖK personeline hakaret” oluyor ve onlarca öğrenci sırf bu yüzden okullarından atılıyor. Yanlış okumadınız polis YÖK personeli oluyor, öğrenciler kapı dışarı ediliyor.

Bağımsızlık istemek ise en büyük suçlardan biri. Gençlik Federasyonu tarafından bundan bir süre önce “Ne Amerika Ne Avrupa Bağımsız Türkiye, İşbirlikçiliğe Son” sloganıyla sürdürülen kampanyanın -tümü demokratik- eylemlerine katılan onlarca öğrenciye soruşturmalar açıldı. Halen de sürdürülüyor. Soruşturmalar karşı basın açıklaması yapmak dahi yeni soruşturma gerekçesi.

Ve daha sayılabilecek onlarca gerekçe. Tümünde, polis-idare işbirliği çok açık; polis listeyi veriyor, okul idareleri soruşturma açıp cezalar veriyor. Şu ana kadar 300’e yakın öğrenciye soruşturma açılmış durumda. İstanbul ve Zonguldak’ta olduğu gibi birçok öğrenci okullarından atıldı, çeşitli cezalar verildi.

‘Yaptıklarınız doğru ama emir büyük yerden’

Son günlerdeki soruşturmalardan bazıları şöyle:

◆ Gençlik Federasyonu’nun “Ne Amerika Ne Avrupa Bağımsız Türkiye, İşbirlikçiliğe Son” kampanyası eylemlerine, özellikle Ankara yürüyüşüne katılan **Sakarya Gençlik Derneği** üyesi 5 öğrenci hakkında soruşturma açıldı. Soruşturma kurulumundaki öğretim görevlileri, öğrencilerle; “sizlerin doğru bir şey yaptığınıza inanıyoruz, ama bizim yapacağımız bir şey yok. Çünkü emir büyük yerden” şeklinde konuştular. Emir AKP’den, YÖK’ten, polisten; çünkü bağımsızlık şiarından, düşünen, hak arayan gençlikten

rahatsız olanlar onlar. Haklarında soruşturma açılan Murat Alkan, Özkan Yetgin, Özcan Hır, M.Sinan

Çavdar ve Aydın Taşdan; **“bağımsızlığı savunmak suç ise biz bu suçu işlemeye devam edeceğiz”** açıklaması yaptılar.

◆ Aynı kampanya kapsamındaki eylemlere **Malatya**’dan katılan ve 17 Ocak’ta Ankara’da gözaltına alınan Çiğdem Dağdeviren hakkında, polisin verdiği bilgilerle İnönü Üniversitesi tarafından soruşturma açıldı. Soruşturma gerekçesi şu: “Gösteri toplantı yürüyüşlerine muhalefet, polise mukavemet, barikatı yarmak amacıyla şiddet uygulamak, devlet malına zarar vermek.” Eylemin üniversite içinde olup olmasının da önemi yok. Mahkemelerin işlevini yerine getirmeye aday rektörler.

◆ Geçen hafta “eğitim ve öğretim hakkını engellemek” gerekçesiyle haklarında soruşturma açılan 8

öğrenciye 1 ila 2’şer hafta okuldan uzaklaştırma cezaları verilen Ankara Üniversitesi **Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesi**’nde yeni soruşturmalar açıldı. Dekanlık, faşistlerin şikayet dilekçesine dayanarak 26 devrimci, demokrat öğrenciye soruşturma açtı. Faşist öğrenciler için verilen dilekçelere ise hiçbir cevap verilmedi.

2004 Aralık’ında meydana gelen faşist saldırıya direndikleri için haklarında soruşturma açılan öğrencilere gönderilen yazıda, “ifade vermedikleri takdirde delillere dayanarak karar verileceği belirtiliyor.” Susurluk adaleti “bilim” insanlarının da beyinlerine yerleşmiş! Faşist okul idarelerinin “tanıkları” ise, eli satırlı sivil faşistler. Öğrencilere, faşist saldırıya karşı direniş sırasında çekilmiş fotoğraflar gösterilerek, diğer arkadaşlarını da teşhis etmeleri ve ihbar etmeleri dayatılıyor. Resimlerin polis tarafından çekildiği ve kutsal polis-idare işbirliğinin burada da çalıştığını hatırlatmaya bile gerek yok sanırım.

Aydınlar, sendikalar, DKÖ’ler, namuslu bilim insanları, vatanseverler, işçiler, memurlar, emekçiler; Susmadıkları, haklarını aradıkları, bağımsızlık istedikleri için okullarından atılan, haklarında soruşturma açılan gençlerimiz direniyor; SİZ SUSMAYA DEVAM EDECEK MİSİNİZ? Hani “gençlerimiz geleceğimiz” idi? Geleceğimizi yoketmek isteyenlerin, bu ülkenin düşünen insanların beyinlerini teslim almak isteyenlerin karşısına hep birlikte dikilelim, gençliğimizin yanında olalım!

'F Tipi Üniversite İstemiyoruz'

6'sı Zonguldak Gençlik Derneği üyesi, 12 öğrencinin okuldan atıldığı ve 16 öğrenciye uzaklaştırma cezaları verildiği Karaelmas Üniversitesi'nde, gençlik soruşturmaları protesto ediyor. Gençlik Derneği'nin de bulunduğu Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Öğrenci Platformu üyeleri; 16 Mart'ta, üzerinde "Eğitim Hakkımız Engellenemez" yazılı önlükler giyerek kent merkezinde bildiriler dağıttı. Yüzlerce öğrenci ise, arkadaşlarına destek vermek için, 14 Mart'tan itibaren okul içinde kollarına siyah kurdela takıyorlar.

17 Mart günü ise, Madenci Anıtı önünde basın açıklaması yapıldı. "Eğitim Hakkımız Engellenemez" pankartı açan 100'e yakın öğrenci, "F Tipi Üniversite İstemiyoruz" sloganları attı. 18 Mart'ta, rektörlüğün önüne, üzerinde "Eğitim Hakkımız Engellenemez" yazılı siyah çelenk bırakan öğrenciler, "Soruşturmalar Tutuklamalar Baskılar Bizi Yıldırılmaz, F Tipi Üniversite İstemiyoruz, Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldılar.

Öğrenciler protestolarını 21-25 Mart arasında rektörlük önündeki oturma eylemiyle sürdürüyorlar.

Polisin 'YÖK Personeli' Gösterildiği Okuldan Atmalar Protesto Edildi

İstanbul Üniversitesi öğrencileri, 24 Mart günü Beyazıt Merkez Kampüs önüne çıkarak soruşturmaları protesto ettiler. 14 öğrencinin atılmasına gerekçe yapılan ve polisin YÖK personeli olarak gösterilmesini hatırlatan öğrenciler, "Polis İdare İşbirliğine Son" pankartı açtılar.

Öğrenciler adına basın açıklamasını okuyan Ali Tosun, "Atılan öğrencilerin birçoğunun savunmaları dahi alınmamıştır" dedi. Eylemde, "Soruşturmalar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganı atıldı.

16 Mart'ı unutmayacağız

Geçen hafta dergimizde yer verdiğimiz, 16 Mart şehitlerini anma ve oligarşinin katliamını lanetleme eylemleri Sivas ve Kayseri'de de gerçekleştirildi.

Sivas Gençlik Derneği üyesi öğrenciler 16 Mart günü Hürriyet Meydanı'nda basın açıklaması yaptılar. Açıklamayı yapan Mehmet Araz "Ne aradan geçen zaman, ne Susurluk raporları 16 Martlar'ı unutturamaz. Katilleri istiyoruz! Susurluk düzeni; 16 Mart'ın hesabını halkımıza er geç verecektir" diye konuştu. Eylemde "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız, Katiller Yargılsın, Soruşturmalar Tutuklamalar Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları atıldı.

Kayseri Gençlik Derneği üyeleri ise, Hürriyet Meydanı'nda gerçekleştirdiği basın açıklamasında, katliamı unutmayacaklarını ifade ettiler. Öğrencilerden Salih Aslantaş'ın yaptığı konuşmanın ardından sloganlarla katliam lanetlendi. Eyleme, BES, ESP, EMEP ve Yunus Emre Derneği de destek verdiler.

Bağcılar Karanfiller Kültür Merkezi ise 16 Mart katliamıyla ilgili bir söyleşi düzenledi.

Polis Saldırısına Protesto

16 Mart katliamını anma eylemi düzenlenen yerlerden biri olan Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü'nde yaşanan polis saldırısı, gençlik örgütleri tarafından Yüksel Caddesi'nde protesto edildi. Gençlik Federasyonu üyelerinin de yer aldığı öğrenciler, "YÖK Polis Medya Bu Abluka Dağıtılacak, Beyazıt'ın Hesabı Sorulacak, Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganlarıyla saldırıyı protesto ettiler. Yapılan açıklamada 16 Mart katliamı hatırlatıldı ve bugün gençliğe yönelik baskı, sindirme politikalarının sürdürüldüğü dile getirildi.

Liseli Gençlik Grup Yorum'la Coştu

İstanbul Gençlik Derneği Lise Komisyonu, 18 Mart günü İstanbul Sarıga-

zi'de Grup Yorum konseri düzenledi. Yıllardır Sarıgazi'de Grup Yorum konserlerine izin vermeyen jandarma, konserin yapılacağı Doğanlar Düğün Salonu'nun kapısında halkı tedirgin etmeye çalışsa da başarılı olamadı ve konsere, çoğunluğu liseli olmak üzere 1500 kişi katıldı.

Grup Yorum türkü ve marşlarını söylemeye başlamadan önce bir konuşma yapan Hakan Alak, Yorum'un liseli gençliğin mücadelesinin yanında olduğunu dile getirdi. Yorum'un türkülerine kitle coşkuyla katılırken, son olarak Haklıyız Kazanacağız marşını sıkı yumruklar havada söylendi.

Sendikaların, Reformizmin 19 Mart Dayatması

Önce 8 Mart'ta, ardından Irak'ın işgalini protesto günü olan 19 Mart'ta halk güçleri parçalandı. Aynı ayrı eylemler yapıldı.

Her iki konu da ortak talep ve sloganlarda anlaşmanın mümkün olduğu gündemlerdi. Farklı politik yaklaşımlar olsa da, taleplerde (ezilen kadınların hakları ve Irak'ta işgale son verilmesi) güncel anlamda uzlaşmaz bir farklılık yoktu. Keza bizi ayıran bu konularda yapılacak eylemin biçimi de değildi; çünkü o konuda da mitinglerin dışında farklı bir düşüncesi yoktu kimsenin.

Peki öyleyse neden böyle oldu? Neden 8 Mart'ta üçe, 19 Mart'ta ikiye bölünüldü?

Irak'a Amerikan saldırısının yıldönümünde yapılacak eylemle ilgili olarak Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu, 19 Mart'tan yaklaşık bir ay önce, Emek Platformu'yla görüştü. 14 Şubat'ta yapılan görüşmede, koordinasyon olarak bu eylemi ortak yapmak istediğimiz, birlikte örgütlemeyi düşündüğümüz, tarih olarak da 19 Mart'ı uygun gördüğümüz belirtilmiştir.

Ne var ki, o görüşmeden başlamak üzere, daha sonra yapılan tüm görüşmelerde, Emek Platformu adına ortaya konulan sadece kaba bir dayatma olmuştur.

Koordinasyonun önerisi son derece netti: Mitingi ortak yapmak, eylem komitesini ortaklaştırmak kürsüyü ortak kullanmak.

Bu öneride, ne politik, ne yasal, ne de başka herhangi bir gerekçeyle Emek Platformu'nun hayır diyebileceği bir şey yoktu. Bu nedenle de önerinin karşısına açık bir "hayır!" yerine, dayatmayla çıktılar. **"Biz yapıyoruz, gelen gelsin"** diyen, koordinasyonu sıradan bir "katılımcıya" indirgeyen bir dayatmaydı bu.

Koordinasyon, onlarca devrimci demokratik örgütlenmenin temsilcisidir; bunun da ötesinde, ABD'nin saldırı hazırlıklarından itibaren Irak'ta işgale karşı mücadelede kimsenin reddedemeyeceği, tartışamayacağı bir misyonun sahibidir.

Devrimci demokrasinin, emeğe saygının, halkın mücadelesine karşı sorumluluk duygusunun gerektirdiği, bu eylemin birlikte örgütlenmesiydi.

Ama Emek Platformu ve ona yön veren anlayış, bunların hiçbirinden nasibini almamış bir

politika koydu ortaya. Bu politika, tüm "demokratik" iddialarına karşın **anti-demokratik**, "emek" sıfatını taşımalarına rağmen **emeğe saygısız** ve halkın mücadelesini bölme konusunda **sorumsuzdur!** Bu tavır anti-emperyalist mücadeleyi, emeğin mücadelesini geliştirmeye hizmet etmez. Bu tavrın halka karşı sorumluluk içermemek bir yana, politik bile olmaktan uzak **apolitik** bir tavır olduğu ortadadır.

Biz yapıyoruz, katılan katılır, canınız isterse... Tavır özetle budur. Hiçbir siyasi hareket böyle bir dayatmaya boyun eğemez. Eğinin kendi siyasi kimliği, kişiliği, iddiası tartışılır hale gelir.

Bölen, parçalayan politikanın başını ÖDP çekmektedir. Emek Platformu adına davranan belli kurumlar ve BAK, bu bozguncu ÖDP politikasının adeta yürütmesi durumundadırlar. Grupçulukla, bencillikle şekillenen bu politika, kendi grup çıkarları için halkın mücadelesini bölmekte hiç tereddüt etmiyor.

Sürekli bölen ve parçalayan kendileridir ancak tam bir pişkinlikle, her zeminde başkalarını **anti-birlikçilikle** suçlamaktadırlar. Emek Platformu ve ona yön veren reformist anlayış, açıkça **"birlikte yapmak istemiyoruz"** demek yerine, dayatmayla bu sonucu almaya çalışmaktadır. Çünkü bunu açıkça dile getirdiklerinde **"birlikçilik"** maskeleri düşecek, her zaman istismarını yaptıkları bir malzemedenden yoksun kalacaklardır. Bir yanda **"solun birliğini"**, **"muhafeletin birliğini"** sağlama söylemi, diğer yanda bu bozgunculuk, parçalayıcılık. Bu, politikada ikiyüzlülüktür.

Dayatan kim, bölen kim? Açığa çıkarılmalıdır. Bunlar tartışılmalıdır.

ÖDP'nin belirleyiciliğinde Emek Platformu aracılığıyla uygulanan ve EMEP'in, SDP'nin, DEHAP'ın çoğunlukla ortak olduğu bu dayatmacılığın mücadeleye verdiği zararın büyüklüğünü gören herkes, bu sorunu tartışmalıdır.

Hiç kuşku yok ki, ÖDP politikası **"bölmek"**le kalmıyor; dayatmacılıkla **"dışta"** bıraktığı güçleri oligarşinin saldırılarına açık hale getirirken, kendi dayatmacılığına boyun eğdirdiği güçleri de düzen içine çekiyor. Reformizm dayatmacılıkla bir **"saflaşma"** sağlamaya ve bu suni saflaşma içinde de mümkün olduğunca fazla gücü

kendi yanında, yani düzen içi politika alanında tutmaya çalışıyor. Böylece devrimcileri **tecrit etme** ve devrimci anlayışı, güçleri **tasfiye** politikasına dayatma politikasıyla destek veriyor.

Emek Platformu'na ve dayatmanın ortağı olan tüm güçlere çağrımızdır!

Emek Platformu'nda yeralan güçler, "Emek Platformu"nun yanında yeralma gerekçesiyle bu reformist dayatmacılığa ortak olanlar, dayatmacılığın bu **tasfiyeci, düzen içi** niteliğini görmek zorundadırlar. Dayatıp bölmekle oligarşinin politikalarına hizmet ettiklerini, halkın devrimci, demokratik mücadelesini ve birliğini zayıflatıklarını görmelidirler. Yani sorun bir tek "ayrı eylem" yapıp yapmamakla bitmiyor. Ayrı, bölünmüş eylemler belli bir politikanın sonucu olarak ortaya çıkıyor.

Bu düzen içi politikanın hangi zeminlerde ortaya çıktığı, nasıl teorileştirildiği kimse için sır değildir. Düzen içi statükoları korumak, risksiz, bedelsiz "solculuk" yapabilmek için geliştirilen bu politikaların halkın, emekçilerin mücadelesini geliştirebileceğini düşünmek safdilliktir. Emek yoksa, fedakarlık, cüret yoksa, emperyalizme ve oligarşiye açıkça karşı çıkmak yerine, Avrupacılık yapıp egemen sınıflara sırt dayanıyorsa veya en azından onların icazetine sığınılıyorsa, orada halkın çıkarları savunulamaz, halkın devrim ve demokrasi mücadelesi geliştirilemez. Bunlar sınıflar mücadelesinin alfabesidir. Biz emekten yanayız, emeğin çıkarlarını savunuyoruz, devrim, demokrasi mücadelesini geliştirmek istiyoruz diyenler, bu dayatmacılığa boyun eğlerse, kendileriyle çelişirler. İddia ve amaçlarıyla pratikleri arasında bir tutarlılık kalmaz.

Herkes bu dayatmacılığın politik kaynağını ve sonuçlarını yeniden düşünmelidir. Bütün olarak halk hareketini zayıflatmanın, özel olarak devrimcilerin tecrit edilmesinin kime, ne yarar sağlayacağını düşünmelidir.

Solun birliğine darbe vuran bu grupçu, çıkarıcı, bencil anlayışı mahkum etmeliyiz.

8 Mart ve 19 Mart'ta devrimci, demokrat güçleri bölmeyi başardılar. Önümüzde 1 Mayıs var. Aynı anlayışın yine karşımıza çıkacağını bilmek için kahin olmak gerekmiyor. O halde bu dayatmacılığı sorgulamak zorundayız. Bu dayatmacı anlayışın anti-birlikçi olduğunu ortaya koymak zorundayız. Ve bu dayatmacı, bölücü politikanın sahiplerini birliğe ve sorumluluğa zorlamak durumundayız.

Dayatmacılık ve bölücülük, tarih ve halk önünde sorumlu olacaktır.

BIHDK'dan istifa!

Çeşitli demokratik kitle örgütleri, iktidarın "İnsan Hakları" tiyatrosunda rol almayı geç de olsa reddederek, Başbakanlık İnsan Hakları Danışma Kurulu'ndan istifa ettiler.

Türk Tabipler Birliği, Türkiye İnsan Hakları Vakfı, Adli Tıp Uzmanları Derneği, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, TODAİ ve Türkiye İnsan Hakları Kurulu Vakfı, 24 Mart'ta yaptıkları açıklamayla kuruldan çekildiklerini açıkladılar.

26 Şubat 2003'te oluşturulan ve o günden bu yana da göstermelik olmanın ötesine geçmeyen, geçmeyeceği de baştan belli olan kurulda yeralmak, demokratik kitle örgütlerinin işi olamaz ve olmamalıydı. DKÖ'ler, geç de olsa bu oyunun ortağı olmaya son verdiler.

Susurluk sürüyor; Susurluk suçları 'zaman aşımı'nda

Batman Valiliği'ne gönderilen ve "kaybolan" silahlar, Susurluk örgütlenmesinin ve çalışma tarzının önemli göstergelerinden biriydi.

Bu konuda açılan davada da, Batman Valisi Salih Şarman ve Yardımcısı, Yargıtay 8. Ceza Dairesi tarafından "zamanaşımı süresi dolduğu için" beraat ettirildiler. "Kayıp silah"lar Susurluk Devleti'nin kontrgerillasının elinde kalmaya devam ediyor...

'Demokrat' Tayyip'ten Dava Üstüne Dava

Kendisini kediye benzeterek çizen karikatürist Musa Kart hakkında dava açarak onu 5 milyar tazminat ödemeye mahkum ettiren Tayyip Erdoğan, karikatüristler hakkında bir dava daha açtı.

Tayyip'in bu kez şikayetçi oldukları, mizah dergisi Penguen çizerleri. Penguen çizerleri, Musa Kart'ın cezalandırılmasını protesto ederek "Tayyipler Alemi" başlıklı bir karikatür çizmişlerdi. Bakalım mahkemeler bu defa da her türlü muhalefete tahammülsüz "demokrat" Tayyip'in tahammülsüzlüğüne ortak olup karikatüristleri mi mahkum edecekler?

Kırgızistan'da İktidar Kavgası

Eski Sovyet Cumhuriyetleri'nde, ABD, Avrupa ile Rusya arasındaki güç çatışmalarında sıra Kırgızistan'da. Dergimiz yayına hazırlanırken, Devlet Başkanı Askar Akayev'in istifasını isteyen "muhallifler", başkanlık sarayını ele geçirmiş ve parlamentoya yeni devlet başkanı olarak muhaliflerin liderini atamıştı.

Senaryo Hep Aynı!

Yugoslavya'da başlayan Gürcistan ve Ukrayna ile devam eden, daha fazla özgürlük ve refah gibi sahte propagandalarla halkı sokağa dökerek iktidarı alma oyunu tekrarlanıyor. Olayların başlangıcı ve gelişimi dahi klasikleşmiş durumda. Kırgızistan'da da böyle oldu.

Yapılan seçimlere 'muhalefet' itiraz etti. BM ve AGİT gözlemcileri, 'seçimde hile yapıldığı' açıklamalarıyla destek verdi. 'Muhalefet' dedikleri gruplar, önceki örneklerdeki gibi, Spekülatör Soros tarafından, tekeller adına büyük paralarla beslenmişti. ABD'de yakın zamanda düzenlenen bir toplantıda sözde "halk ayaklanmasının" nasıl başlatılacağı dahi tartışılmıştı. Seçimler ateşleyici oldu. 75 sandalyelik parlamentoda 6 sandalye kazanan muhalefet halkı sokağa çağırdı. Sonuçta Başkanlık Sarayı dahi tek kurşun sıkılmadan, taşlı sopalı grup tarafından ele geçirildi. Tüm ideallerini kapitalist pazarda satmış, bağımsızlıkları göstermelik olan Kırgızistan'ın ordu ve polisinde de aynı fondan beslenenlerin olması şaşırtıcı olmayacaktır.

Elbette, emperyalist destekli bu hareketlerin gelişmesi için, ne fonlar ne de STK'lar yetmez. Halkın mevcut düzenden memnuniyetsizliği şarttır. Emperyalizm bu memnuniyetsizliği kendi çıkarları için değerlendirmiştir. Diğer Sovyet Cumhuriyetleri'nin aksine, eski komünist partilerle hiçbir alakası olmayan Akayev'in halk kitleleri üzerinde bir baskı rejimi kurduğu, hanedanlık yarattığı, yoksulluğun had safhada olduğu ve tıpkı Rusya ve diğer ülkelerdeki gibi, azınlık bir kesimin halkın mallarına el koyduğu bilinen bir gerçektir. Öte yandan, halkın sokaklara ilk çıktığı Güney'deki Oş ve Celalabad kentlerinde Özbekler yaşamaktadır. Ve Kuzey'e nazaran daha da yoksuldurlar. Ki, hükümet binalarının ele geçirilmesi de ilk olarak bu iki kentte yaşanmış, ABD ve AB'nin açık desteğini alan düzeniçi muhalefet bu cesaretle başkente yürümüştür.

'Ayaklanma', Ama Kimin Çıkarları İçin?

Kırgızistan, hem Rusya'nın hem de ABD'nin askeri üssü bulunan ender ülkelerden biridir. Sov-

yetler'in yıkılmasının ardından, kapılarını emperyalistlere açan Kırgız yönetimi, her iki gücü de idare etme politikası izlemekteydi. Kısa süre önce, ABD'nin üsse Awacs konuşlandırma isteği Kırgız yönetimi tarafından reddedilirken, Rus Üssü'nün geliştirilmesi çağrısı yaparak, Batı emperyalizminin iktidarını devirme hesabına karşı Rusya'ya yaslanmak istedi.

ABD Kırgızistan, Özbekistan gibi ülkeleri, Rusya'yı kuşatmak, bölge çıkarlarını sağlamak için üs alanı olarak kullanıyor ve imparatorluğun inşaaı için denetim altına alınması gerektiğini düşünüyor. Avrupa da, aynı şekilde ekonomik, siyasal çıkarları gereği, iktidar değişikliklerini destekliyor, hatta ABD'den daha fazla müdahil olup yönlendiriyor.

Doğru bir önderliğin olmadığı koşullarda, ya da tam da emperyalist güçlerce beslenen önderliklerin inisiyatifinde geliştiği koşullarda; halk kitlelerinin haklı talepleri ve tepkileri emperyalist politikaların aracı olmaktadır. Kırgız muhalifinin en azından bir kesiminin Batı emperyalizmiyle bağı gözönüne alındığında, emperyalizmin desteği daha anlşılırdır. Elbette farklı iç dinamiklerle gelişebilecek, kendi iktidarını kurmayı hedefleyen bir halk hareketi söz konusu olduğunda, bugün sokağa dökülen halkı alkışlayan Avrupa ve Amerika emperyalizminin "demokrasi" havariliğinden eser kalmayacak ve ne kadar baskıcı olursa olsun mevcut yönetimin arkasında duracaktır. Avrupa ve ABD'nin açıklamalarını, onların çıkarları için yayın yapan burjuva medyanın "hecacı" böyle görülmeli.

Belirtelim ki; Kırgızistan'daki iktidar değişimi (ve iktidar kavgası) bir düzen değişimini içermekte, kapitalizmin kendi içindeki bir değişikliği ifade etmektedir. Ki, gösterilerin başını çeken muhalefetin, ilk hedefinin "AB üyeliği" olacağı belirtilmektedir. Acı olan ve ders çıkarılması gereken şudur ki; sokağa dökülen halktır ama halkın gerçek anlamda bir iradesi yoktur. Şu veya bu nedenle kendi taleplerini dile getiren, ama bu talepleri iktidar çatışmasında manipüle edilen halklar, kendi iradeleriyle anılmıyorlar artık. Onlara, ya "Rusya yanlısı", ya "Batı yanlısı" deniliyor. Bu bile, halkların iradelerinin nasıl yok edildiğini gösteriyor.

Halkların iradesi SSCB ile birlikte yokedildi. Şimdi bu coğrafyanın halkları, emperyalist politikaların figüranları haline getirildi. Onların adları artık 'Batı yanlısı' ya da 'Rusya yanlısı' olarak anılıyor

**İnkâr edilemeyen gerçek;
Sovyetler Birliği'nin
dağılmasının ardından
tüm bu ülkelerde
yolsuzluğun ulaştığı boyut
ve korkunç düzeydeki
yoksullaşmadır. Ee,
kapitalizm diyorsanız, bu
sonuçların ortaya çıkmasını
eleştirmeyeceksiniz.**

Kapitalizmin Yerleştirilmesi Süreci

Kırgızistan'da yaşananlar, emperyalizmin eski Sovyet Cumhuriyetleri'nde kapitalizmi yeniden şekillendirme politikasıdır.

Önce bu ülkelerde ekşiği yanlışlarıyla da olsa, kendi sorunlarını kendi içinde çözebilecek sosyalist sistemler, halk iktidarlari yıkıldı. Yeni iktidarlari sırtlarını emperyalizme dayama konusunda pervasızca yol aldılar, IMF kredileri, kapitalizmin dizginsiz gelişimi, halkın malı olan ne varsa her şeyin

satıldığı bir özelleştirme dalgası yaşandı. Mevcut iktidarlari bu anlamda görevlerini yerine getirdiler ve şimdi onların tasfiyesi yaşanıyor.

Eski Sovyet Cumhuriyetleri'ndeki bu iktidarlari emperyalizmin yüklediği misyon şuydu: Kapitalizmin ilk adımlarının atıldığı süreçte, yani halk kitlelerinin sosyalizmden kapitalizme geçişte yaşayacağı büyük yoksullaşma ve sosyal, ahlaki çöküntünün ortaya çıkaracağı sürecin sorumluluğu. Halk, yaşadıklarını salt o iktidarlariyle özdeşleştirip, asıl sorumlunun kapitalizm olduğu gerçeğini böylece gözden kaçırdı. Elbette bu süreçte

bu iktidarlari baskıcı olmalarında bir sakınca yoktu, hatta böyle olmalıydılar ki, halk farklı arayışlara girmesin. 13 yıl boyunca Akayev gibi diktatörlüklere gösterilen hoşgörü bu yüzdendi. Öte yandan, emperyalizmin kimi hesapları da beklediği gibi tutmadı. Rusya güçlendi ve çevresindeki cumhuriyetler üzerinde denetim kurmaya başladı. Tasfiye edileceklerini gören mevcut yönetimler ise, bir yandan batı emperyalizmiyle köprüleri tümenden atmadan ama Rusya'ya da dayanmaya başladılar. Bir diğer gelişme de, dizginsiz gelişen kapitalizmin yarattığı oligarklar, hanedanlar oldu. Bir anda zenginleşen bu kesimler, emperyalist tekellerin çıkarlarına da, kapitalizmin doğasına da uygun değildi. Rant, tekellere akmalıydı.

Eski Sovyet Cumhuriyetleri'nde yaşanan ve emperyalizmin "kadife devrim, turuncu devrim" diye pazarladığı gelişmeler, işte bu düzenlemelerden ibarettir. Kapitalizm bütün kuralları ile yerleştirilmek isteniyor. Özgürlükmüş, demokrasiymiş, yoksullukmuş; bunların tümü halk kitlelerini bu sürece katmanın araçları sadece.

ABD'nin açıkça politikalarının önünde engel olarak gördüğünü beyan ettiği Beyaz Rusya'dan, Tacikistan ve Özbekistan'a kadar benzeri gelişmelerin yaşanması sürpriz olmayacaktır. Bir yanılla bu süreç, halk kitlelerinin öğrenme, gerçeği yaşayarak görme süreci olarak da şekillenecektir. Halklar, kendilerine özgürlük, demokrasi, refah diye yutturulmak istenen sistemlerin, sömürü ve tekeller için özgürlük olduğunu da görecekler. Halkların gerçek iradesinin ortaya çıkışı, işte tam da bu an olacaktır...

Hani Sosyalizm Yıkılınca 'Demokrasi' ve Refah Gelecekti?

Mehmet Y. Yılmaz 24 Mart tarihli Milliyet'teki köşesinde Kırgızistan'daki gelişmeleri değerlendiriyor ve 'domino etkisi'yle diğer Orta Asya ülkelerine yayılmasını temenni ederek şöyle diyor:

"Sovyetler Birliği'nin dağılmasının ardından Orta Asya'da bağımsızlıklarına kavuşan eski Sovyet Cumhuriyetleri'nin hiçbirinde 'demokrasi' yok."

Sovyetler'in yıkılmasını "demokrasi gelecek" safsataları ile alkışlayanlar da bunlar değil miydi? Halkın kendi kendini yönettiği sistemleri yıkacaksa, sonra "aa demokrasi gelmemiş" diyerek, bu kez de emperyalistlerin denetimindeki hareketlere alkış tutacaksa. Her şey demokrasi aşkı için! Burjuva ve küçük-burjuva kesimin bakişını yansıtan Yılmaz, bu kez de bu "değişimle"

demokrasi geleceğini savunuyor. Örnekler de hazır: Gürcistan ile Ukrayna. Peki buralardaki "demokrasinin" ölçütü ne? Avrupa Birliği'ne üye olmaları. Kelime anlamı itibariyle halkın yönetimi olan demokrasi anlayışına bakın! Demek ki, emperyalizmin kucağına oturmada ne kadar yol alınırsa, o kadar demokratik bir ülke olunuyor.

Yılmaz'ın inkâr edemediği ama görmezden geldiği bir başka gerçek ise, Sovyetler'in dağılmasının ardından tüm bu ülkelerde yolsuzluğun ulaştığı boyut ve korkunç düzeydeki yoksullaşmadır. Ee, kapitalizm diyorsanız, bu sonuçların ortaya çıkmasını eleştirmeyeceksiniz. Farklı bir şey de çıkmaz; en fazla, daha da "Batı tipi demokrasiler" inşaa edildikçe, yolsuzluk biçim değiştirir ve soygunun ucu iktidardaki hanedanlara, oligarklara değil, emperyalist tekellere doğru yönelir. Halkın durumunda ise hiçbir değişiklik olmaz. Cola, hamburger dükkanları ile süslenmiş bir yoksulluk ve çarpıtılmış bir özgürlük sürer.

Avrupa Parlamentosu Önünde 80 Bin Kişi AB Politikalarına Karşı Yürüdü

AB'nin getirdiği yeni yasal uygulamalar, Bolkenstein Direktifi ve Ajanda 2010'a karşı Avrupalı emekçiler Brüksel'de toplandı. Irak işgalinin yıldönümü nedeniyle, ABD'ye öfkenin de haykırıldığı yürüyüşte 80 bin kişi Avrupa Birliği politikalarına karşı olduklarını ve liberal Avrupa Anayasası'nı istemediklerini dile getirdiler.

19 Mart günü Avrupa Sosyal Forumu'nun çağrısıyla gerçekleşen eyleme Avrupa'nın birçok ülkesinden katılım oldu. Bütün Avrupa ülkelerinin emekçilerini etkileyen Ajanda 2010, Avrupa tekkellerinin son yıllardaki en kapsamlı saldırısı niteliğinde.

Özellikle Hollanda, Almanya ve Fransa'dan katılımın yoğun olduğu eylemde, sendikalar, savaş karşıtı örgütler, gençlik örgütleri pankartlar açtılar. Ajanda 2010'un yanısıra, AB Komisyonu'nun iç pazarında düzenlemeler getiren AB yönetmeliği de protesto edildi.

Yürüyüş Cephe Güçleri de bayrakları ve İngilizce 'Bağımsızlık, de-

mokrazi ve Sosyalizm için Kurtuluşa Kadar Savaş' pankartıyla katıldı. Avrupa'daki Türkiye'lilerin hakları için mücadele eden Anadolu Federasyonu da yürüyüşte 'Emeğimizle Varız Hakkımızı İstiyoruz' pankartı ve Irak bayrağıyla yerini aldı. Irak işgalinin yıldönümüne denk gelen yürüyüşte Amerika'ya öfke sloganlarla dile getirilirken, daha önce yoğun olarak Almanya'da protestolara neden olan Ajanda 2010 ilk kez Avrupa çapında protesto edildi.

Ajanda 2010, AB liderlerince kararı alınan ve Avrupa'yı en dinamik ekonomi haline getirmeye amaçlayan "reformların" genel adı. Bu en dinamik ekonominin nasıl sağlanacağı ise sır değil. Avrupalı emekçilerin daha fazla sömürsü, sosyal hakların yokedilmesi ile. Elbette bir de sömürgecilik politikalarıyla. Avrupalı emekçiler bu uygulamaları birçok ülkede hissetmeye çoktan başladılar. İşten atmalar, sosyal hak kısıtlamaları, önce bombalar yağdırarak bağımsız ülkeleri yok edip ucuz emek, hammadde ve pazar haline getirdikleri Balkan ülkelerine fabrikaları taşıma politikaları birçok ülkede emekçilerin karşısına çıkarılmaktadır.

Ajanda 2010 Saldırısı

İNGİLTERE: İşsizlik parası prim ödemesinden ayrıldı ve yarım sene-ye düşürüldü. Kamu hizmetlerinin ve eğitim sisteminin özelleştirilmesi okul harçlarını astronomik boyutlara getirdi. Temel emeklilik ödeneklerinde kesintiler nedeniyle yaşlılar Emekli Sandığı'na ek ödeme yapmak zorunda. Emeklilik yaşının 65'ten 70'e çıkartılması ve sağlık hizmetleri ve hastahanelerin özelleştirilmesi tartışılıyor.

İTALYA: 15 kişilik iş yerlerinde iş-ten atmalar kolaylaştırıldı. Maaşların TİS ile değil, bireysel sözleşmelerle yapılması TİS hakkının içini boşaltmaktadır. Çalışma yaşı 63'e yükseltiyor. 2008'den sonra ise 65'e çıkacak ve çalışma süresi de 35 yıldan 40 yıla yükseltilecek.

FRANSA: Çalışma süresi 37,5 seneden 40 seneye yükseltildi. Kademeli yükseltme süreci. Emeklilikte prim ödemelerine ek sigorta ödeme zorunluluğu getiriliyor. İlaç, protez, tedavi ücretleri sürekli yükseltildi ve hastahane masraflarına katkı zorunluluğu getirildi.

İSPANYA: İşsizlik parasıyla ilgili kısıtlama, 2002'deki genel grevle püskürtüldü.

HOLLANDA: Çalışma yaşı 65'e yükseltilecek, Asgari emeklilik kaldırılacak. Sağlıkta kişisel ek sigorta zorunlu hale getirildi.

YUNANİSTAN: Çalışma yaşı 65'e kadar yükseldi, asgari emeklilik ortadan kalktı, emeklilikte kısıtlamalar getirildi. İlaç parasının bir kısmı kişiye ödetilecek.

İSVEÇ: Emeklilikte kısıtlamalar getirildi. Kamu hastahaneleri kapatıldı, her yere rekabet getirildi. Hastahane ücreti artırıldı.

DANİMARKA: İşsizlik parası 9 seneden 4 seneye düşürüldü. Emeklilik haklarında kısıtlamalar getirildi. Sağlıkta katkı payları artırıldı.

Sinan Bozkurt'un tahliye kutlaması

Yunan Solu Birlik ve Dayanışmanın Önemi Vurguladı:

'Yapılan mücadele biz Yunan soluna çok şey öğretti. Biraraya gelindiğinde kazanabileceğimizi gösterdi'

Sayı 151

44

27 Mart
2005

Yunanistan'da tutuklanan Sinan Bozkurt'un, Almanya'ya iade edilmemesi için aylar süren bir mücadeleyi yürüten Devrimci Tutsaklarla Dayanışma Komitesi, Bozkurt'un tahliyesini, bu mücadelede emeği geçen Yunan solu ile birlikte kutladı. Bilindiği gibi, Adalet Bakanlığı, Yunanistan kamuoyunda oluşan tepkileri de dikkate alarak iadeyi reddetmişti. Bu, enternasyonalist dayanışma açısından anlamlı kazanımda, işçi memur sendikalarından politik gruplara, sol milletvekillerine kadar Yunan solunun önemli bir payı oldu.

Komite, 18 Mart gecesi Atina Politeknik Üniversitesi'nde 400 kişinin katıldığı yemekli bir şenlik düzenledi. İfadeye karşı mücadele eden tüm kişi ve kuruluşların davet edildiği şenlikte, Bozkurt, Yunanlı dostlarına teşekkür ederek bu zafetin herkese ait olduğunu belirtti.

Tüm Dünyada Barış ve Dayanışma İçin Yunanistan Komitesi EEDYE adına komitede yeralan, aynı zamanda Bozkurt'un avukatı olan Antonis Athanasiotis, "Türki-

ye'de cezaevlerinde direnen devrimci tutsaklarla olan dayanışma eylemlerinin devam edeceğini" vurgularken, Mücadeleci Tüm İşçiler Cephesi PAME Temsilcisi Hristos Bistis ise Radikal Sol Cephe MERA'yı temsilen yaptığı konuşmada, Bozkurt için yapılan mücadelenin Yunan soluna çok şey öğrettiğinin altını çizerek, "Biraraya gelindiğinde kazanabileceğimizi gösterdi. Asıl bizim Sinan ve arkadaşlarına teşekkür etmemiz gerekiyor. Sinan sorunu çözüldü ama önümüzde daha büyük sorunlarımız var. Mücadalemiz sürececek" diye konuştu.

EKA, İnşaat İşçileri Federasyonu, Müzisyenler Federasyonu, Atina Sanatçılar Derneği, Demiryolları Çalışanları Federasyonu, Mahkeme Çalışanları Federasyonu, Sol Güçbirliği Partisi dahil olmak üzere onlarca parti, örgüt ve sendika temsilcisinin katıldığı kutlama Yunanlı dostların okuduğu şiirler, Grup Sevcan'ın söylediği türküler ve Yaşasın Halkların Dayanışması ve Kardeşliği sloganlarıyla çekilen halaylarla son buldu.

Yunanistan'da Grev 17 Mart'ta işçiler genel greve çıktı. PAME'nin Ticaret Bakanlığı'nı sembolik olarak işgaliyle başlayan eylem, işçi ve memur sendikaları 4 saat iş bırakarak katıldı. Çalışma saatlerinin serbestleştirilmesi ve kazanılmış hakların gasbedilmesine karşı gerçekleştirilen genel greve 20 bin kişi katılırken, Cephe Güçleri de emekçilere destek verdi.

İsveç işçisi Sokakta İnşaat sektöründe iş bırakılırken, Stockholm'de 4 bin işçi, tekellerin ülke dışından ucuz inşaat işçisi getirerek TİS hakkını gasbetme girişimlerini protesto etti ve parlamentoya yürüdü.

Fransız İşçiler Çatıştı Çalışma yasasını protesto eden işçiler, Calais ve Bouglone-Sur-Mer kentleri arasında bulunan otobanı işgal etmek istediler. İşçilerle polis arasında molotoflu çatışmalar yaşandı.

Almanya'da İşçi Eylemi Infineon Fabrikası'nın üretimi ucuz emek cenneti ülkelere kaydırıp, Münih'teki tesisini kapatma kararını 1000 işçi protesto etti.

Öğrenci Eylemi Almanya'nın Bavyera eyaletinde üniversite harçlarının 500 Euro'ya çıkarılmasını, Münih'te toplanan 5 bin öğrenci 'Herkes Eşit Parasız Eğitim' sloganıyla protesto etti.

Siyasi Tutsaklara Özgürlük Eylemleri

18 Mart Siyasi Tutsaklar Günü kapsamında çeşitli etkinlikler gerçekleştirildi.

16 Mart'ta Almanya'nın Braunschweig şehrinde Anti-faşist Cafe tarafından bir panel düzenlendi. Grup Enternasyonal Dayanışma ve TAYAD Komite Hamburg Temsilciliği'nin konuşmacı olarak katıldığı panelde, Türkiye ve Almanya'daki siyasi tutsakların durumuna yer verildi. TAYAD Komite Temsilcisi, ölüm orucu direnişi, devrimci hareketin gelişimini ve hapisanelerde mücadelenin tarihini özetledi. Sandra Bakutz'un tutuklanması her iki konuşmacı tarafından ele alınırken, enternasyonal dayanışmanın vazgeçilmez olduğu vurgulandı.

18 Mart'ta, Hamburg'da coşkulu bir gösteri düzenlendi. DHKP-C tutsağı İlhan Yelkuvan'ın da bulunduğu Santa Fu Hapishanesi önündeki eylemde, tutsaklara özgürlük istendi. Eylem, TAYAD Komite'nin yanı sıra, çok sayıda Alman grup katıldı. Ortak çağrıda; devletlerin amacının tutsakları yalnızlaştırmak ve tecrit etmek olduğu koşulda, sorun görevinin bu tecriti parçalamak olduğu vurgulandı.

19 Mart'ta ise, Berlin'de yürüyüş düzenlendi. "Yaşasın Enternasyonalist Dayanışma, Devrimci Tutsaklara Özgürlük" sloganları atılan yürüyüşte 350 kişi katıldı. TAYAD Komite ölüm orucunu ve tecriti anlatan bir konuşma yaptı.

Halkın Güvenliğini Hiç Sayan Emperyalist Tekellerin ve İşbirlikçi İktidarların Yarattığı Sonuç:

“Sofradaki S.O.S”

Ankara Ticaret Odası (ATO) ve Türkiye Ziraatçılar Derneği (TZD), hergün az ya da çok soframıza gelen yiyeceklerle ilgili bir araştırma yaptılar. İki kurum araştırmalarının sonucundaki rapora “Sofradaki SOS” başlığını verdiler.

Çünkü gerçekten de ulaşılan sonuçlar ancak bir “alarm tehlikesiyle” ifade edilebiliyor.

Rapora göre;

- Türkiye’de 27 bin gıda sanayi işletmesinin 10 bini denetlenemiyor.
- Yaklaşık 400 bin gıda satış ve toplu tüketim yerinin denetimi ise hak getire!
- Tarım ilaçları, hormonlar, kimyasal gübrelerin kullanıldığı gıdalar halk sağlığını tehdit ediyor.
- Tarım ilaçlarının aşırı, zamansız ve uygunsuz kullanımı nedeniyle kanser vakaları artıyor.
- Yanlış kullanılan tarım ilaçları, insan sağlığının

dışında, toprağa, suya ve diğer canlılara da zarar veriyor.

- İlaç tekelleri gereksiz tarım ilacı kullanımını körüklüyor.

- Bırakın piyasadaki et, süt ürünlerini, “anne sütü”nde bile tarım ilacı kalıntısına rastlandı.

- Tarım ilaçlarının gelişigüzel değil reçeteyle satılması öneriliyor.

Sorun gerçekte sadece ülkemizde de sınırlı değil. ABD’den Avrupa ülkelerine kadar hepsinde aşırı tarım ilacı ve hormon kullanımı söz konusu. Çünkü hepsinde standartları emperyalist ilaç tekelleri belirliyor.

Artık kullandığımız tüm sebze ve meyveler aşağı yukarı hormonlu. Hormonlu gıda vücudun tüm dengelerini bozarak onlarca hastalığa yolaçıyor ve yine ilaç tekelleri kazanıyor.

Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar (GDO) adı verilen ürünlerin yarattığı tahribat ise, çok daha boyutlu.

Emperyalizmin politikaları, her alanda yıkım, ölüm getiriyor. Bu yüzden her alanda halkın çıkarları için emperyalizme karşı mücadele ön şart haline geliyor.

Gazi Temel Haklar Yeni Adresinde

Gazi Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, 20 Mart’ta yeni yerinin açılışı vesilesiyle Gazi halkıyla buluştu.

Dernek başkanı Zeynel Şişe “faaliyetlerinin yoğunluğundan dolayı daha büyük bir yere ihtiyaç duyduklarını ve bu nedenle taşındıklarını” söylerken, daha büyük bir yere taşınmanın sorumluluklarını ve faaliyet sahalarını da genişleteceğini belirtti.

500’ün üzerinde Gazili’nin katıldığı açılıшта, Grup Yorum ve ardından Grup Yorum Korosu türkü ve marşlarıyla sahne aldı. Temel Haklar çalışanlarının ve mahalle halkının türküler söyleyip halaylar çektiği açılıшта halkın kendi evlerinde yapıp getirdiği börek ve pastalar ikram edildi. Halkın açılış vesilesiyle hediyelerle geldiği etkinlik saat 16.50’de Newroz kutlaması nedeniyle sona erdi.

Etkinlik sonrası HÖC’lüler ve dernekten çıkan Gazi halkı oluşturdukları kortej ve pankartla Newroz kutlaması için Muharrem Tepesi’ne doğru yürüyüşe geçti.

75. Yıl Mahallesi’nde Yeni Bir Dernek

Gazi halkı, kültürel, eğitsel, sosyal faaliyetleri için yeni bir derneğe daha kavuştu. 75. Yıl Mahallesi Halk Eğitim Kültür Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği, 4 Mart’ta düzenlenen yemekli bir geceyle açıldı.

Dernek Başkanı Sabri Güleç, Gazi’de böyle bir dernek açmış oldukları için duyduğu mutluluğu dile getirirken dernek olarak yapacakları çalışmaları anlattı. Güleç’ten sonra söz alan ve derneğin açılmasında büyük emeği geçen 75. Yıl Mahallesi Muhtarı Sedat Çetintaş, Gazi Halk Meclisi’nin sözcülüğünden muhtarlığa geldiğini, yine aynı anlayışla çalışmalarını sürdüreceklerini, bu derneğin faaliyetleri çerçevesinde de aşçılık, kuaförlük, lise ve üniversite hazırlık ve bilgisayar kursları verileceğini belirtirken kültür ve sanat faaliyetlerine de önem vereceklerine değindi. Çetintaş yozlaşmanın üst seviyede olduğu bir süreçte böyle bir derneğin zorunluluğuna dikkat çekti ve tüm halkın çalışmalara katılmasını beklediklerini belirtti.

Yaklaşık 1500 kişinin katıldığı açılış şenliğine birçok sanatçı da türkülerıyla destek verdi. Gece birlikte çekilen halaylarla sona erdi.

Küba, Emperyalizmin 'İnsan Hakları' Sahtekarlığını Yargılıyor

BM İnsan Hakları Komisyonu'nun 14 Mart - 22 Nisan tarihleri arasında Cenevre'de 61. toplantı-

sında, "Küba'daki insan hakları ihlalleri" ele alındı. Emperyalizmin Küba'ya boyun eğdirmek amaçlı gündeme getirdiği yalanlara, Küba Dışişleri Bakanı Felipe Pérez Roque, komisyonda 16 Mart günü yaptığı konuşmayla cevap verdi. Emperyalistler karşısında hesap veren değil, ezilen halklar adına konuşan, hesap soran bir Küba buldular yine. Roque'nin konuşmasının çevirisinin özetine yer veriyoruz:

İnsan hakları sınıfsaldır

"... İnsan Hakları Komisyonu meşruluğundan çok şey yitirdi. Güçlülerin cezasız kalmasını sağlıyor. Bolluk içinde yaşayanlar, yeraltı yerüstü zenginlikleri har vurup harman savuranlar, çevreyi zehirleyenler tarafından bolca yalan, ikiyüzlülük ve boş laf üretiliyor. Onlar gözlerini kapıyorlar ve milyonlarca insanın yaşam hakkı, barış hakkı, gelişme hakkı, yemek, eğitim, iş hakkı, kısaca insana yakışır bir şekilde yaşama haklarının gasbedildiğini yoksayıyorlar.

Biliyoruz ki, İnsan Hakları Komisyonu'nun çalışmaları siyasi sabotajın kurbanı oldu. Çünkü ABD ve onun müttefikleri, komisyonu kendi malları gibi kullandılar. Ve BM'yi Güney'deki ülkelere, özellikle onların yeni sömürge hükümdarlığına karşı çıkanlara karşı engizisyon mahkemesine dönüştürdüler.

Fakat son yıllarda iki olay oldu ki, tartışmanın niteliğini değiştirdi. İlk olay AB'nin de onaylamadığı bir olaydı. Bugün bile beşyüzün üstünde tutsağa karşı uygulanan ve ABD'nin -Küba halkının rızası olmaksızın- Guantanamo'daki kitlesel, aleni ve sistematik insan hakları ihlalini araştırma dilekçesin reddedilmesiydi. Avrupa Birliği, bu sefer kendi müttefiklerine yönelecek olan bir araştırmayı engellemek için, kendisi böyle bir başvuruda bulundu. Bu, çifte standartın ve riyakarlığın en üst boyutudur. Ebu Gureyb Hapishanesi'ndeki korkunç işkence görüntülerine karşı bu sene AB ne yapacak?

İkinci olay, BM Genel Sekreterliği'nin inisiyatifile kurulan 'Tehditler, Zorluklar ve Değişim' isimli çalışma grubunun raporu. Raporda insan haklarının çifte standartla ölçüldüğünü gözönünde bulundurur sak, komisyonun inandırıcı olmadığını doğruluyor.

Bugün insan haklarından yararlanabilmek, gelişmiş bir ülkede yaşamaya ve ait olunan sosyal sınıfa bağlıdır. Bu yüzden sosyal adaleti sağlayamazsak, insan haklarından herkes yararlanamayacak. Burda temsil edilen bazı ülkelerin -ABD, müttefikleri ve gelişmiş ülkelerin- barış hakkı sağlanmamış bile. On-

lar her daim saldırılan değil, saldıran olacaktır. Onların barışı askeri güçlerine dayanıyor.

Diğer yandan başka ülkelerin zenginliklerini yağmalama temelinde, onların har vurup harman savurabilmeleri için, kan ağlayan eski sömürgeler üzerine, ekonomik bir gelişmişliğe de ulaştılar. Fakat, bu gelişmiş ülkelerin içinde bile işsizler, mülteciler ve yoksullar, zenginlere tanınmış haklardan yararlanamıyorlar. ABD'de fakir biri senatör olabilir mi? Hayır olamaz. Seçim kampanyalarının ortalama maliyeti 8 Milyon Dolar. Zenginlerin çocukları haksız Irak sa-vaşına gönderiliyor mu? Hayır gitmiyorlar.

Sadece bağımlı ülke olma hakkı olanlar...

Az gelişmiş bir ülkede yaşıyorsa, durum daha da vahim. Çünkü orada halkın ezici çoğunluğu yoksul ve sömürülüyor, haklarından yararlanamıyor. Ülkenin kendisinin barış hakkı yok. "Terörist ülke" suçlamasıyla veya "barbarlığın kalıntısı" suçlamasıyla veya "kurtarma" bahanesiyle saldırıya uğrayabilir. "Kurtarılmak" için önce bombalanıyor, sonra da işgal ediliyor.

Aynı şekilde 3. dünya ülkeleri -130 ülkeden fazla- gelişme hakkından da yoksun. Ne kadar çaba harcarsa harcasınlar, kendilerine dayatılan ekonomik sistem buna engel. Pazarlara, yeni teknolojilere ulaşamıyorlar. Miktarını fazlasıyla ödedikleri dış borçlar yüzünden elleri kolları bağlanıyor. Onların sadece bağımlı ülke olma hakları var. Onları, yoksulluklarının kendi hatalarının sonucu olduğuna inandırmak istiyorlar. Bu ülkelerde, çoğunluğu oluşturan hakları gasbedilenlerin ve yoksulların, yaşam hakları bile yok. Sırf bu yüzden her yıl 11 milyon çocuk ölüyor. Büyük kısmı basit bir aşıyla veya kirli su sorununu çözerek, kurtarılabilir. Aynı şekilde 600 bin yoksul kadın doğum yaparken ölüyor. Oradaki insanların okuma yazma öğrenme hakları yok. Bu onların efendileri için tehlikeli. Onları itaatkar kılmak için, bilinçsiz bırakılıyorlar. Bu komisyonun yüz karasıdır ki, bundan dolayı dünyada 1 milyar okuma yazma bilmeyen insan var. Sırf bu yüzden Latin Amerika'da 20 milyon çocuk korkunç sömürüye tabi tutuluyor. Okula gitmek yerine, çalışıyorlar.

Tehlikeli bir örneğiz. Çünkü biz sadece sosyalist bir toplumda bütün insanların haklardan yararlanabileceğini gösteriyoruz

Küba halkı tüm yüreğiyle özgürlük, demokrasi ve insan haklarına inanıyor. Bunlara ulaşmak için çok bedel ödedi ve değerini biliyor. Kübalılar halk olarak yönetiyor, onların farkı burada.

Sosyal adalet olmadan demokrasi olamaz. Eğitim ve kültüre ulaşmak mümkün olmadığı zaman, özgürlük mümkün olamaz. Eşitlik olmadığı zaman,

gerçek anlamda insan hakları olamaz. Kağıt üstünde kabul edilmiş bile olsa, zenginler ve fakirler asla aynı haklara sahip olmayacak. Biz bunu uzun süre önce kavradık ve bu yüzden farklı bir ülke kuruyoruz. Yolun başındayız. Tüm bunları ambargolara, terör saldırılarına, yalanlara ve Fidel'imizi öldürme planlarına rağmen yaptık. Kuzey'deki emperyalizmin bundan rahatsızlığını biliyoruz. Biz tehlikeli bir örneğiz. Çünkü biz yalnızca adil ve dayanışmacı, yani sosyalist bir toplumda insanların tüm haklarından yararlanabileceğini gösteren bir sembolüz. Bu yüzden ABD bizi yargılamak istiyor. O askeri yönden güçlü, fakat ahlaki yönden zayıf. Fakat halkların kalkanlarını silahlar değil, ahlak oluşturuyor.

Burada bulunan herkes, komisyonun Küba'ya karşı bir karar vermesi için bir gerekçenin olmadığını biliyor. Küba'da yargısız infaz yok, devrimimizin 46 yılı içinde hiç olmadı, ayrıca tek bir kayıp yok! Bize evladının cesedini arayan tek bir Kübalı ananın ismini söyleyin. Veya annesi babası katledildikten sonra başka bir aileye teslim edilen torununu arayan tek bir nine yoktur! Bütün Latin Amerika'da 2004 yılında 20'nin üstünde gazeteci infaz edilmişken, Küba'da katledilen tek bir gazetecinin ismini söyleyemezsiniz. Tek işkence görmüş birini gösterin, tek bir tane! Gardiyanı tarafından aşağılanmış, diz üstü çöktürülmüş, gözünde ölüm korkusuyla bakan ve öldürmeye yetiştirilmiş bir köpek ile karşı karşıya kalan tek bir Kübalı tutsağın ismini söyleyin!

Efendiler,

Başkan Bush'un Küba için bir planı var, biz Kübalılar'ın başka bir planı var.

Biz Kübalılar için yolumuz net. Ve kimse bizi vazgeçiremez. Biz daha adil, daha demokratik, daha özgür, daha eğitimli bir toplum kuracağız. Yani daha sosyalist bir ülke.

Bunu yapacağız; Bush'un Küba'yı yine bir sömürge haline getirmek, biz Kübalılar'ın elinden evlerimizi topraklarımızı ve okullarımızı alıp, Batista rejiminin eski efendilerine verme tehdidinde rağmen... Bunu yapacağız, onun sağlık sistemimizi özelleştirme planına rağmen... Bunu yapacağız, eğitim sistemini özelleştirme ve eskisi gibi yalnızca elit bir kesime ulaşabilir kılma planına rağmen... Bunu yapacağız, zenginliklerimizi ve tüm halkımızın mirasını yok pahasına Kuzey Amerikalı şirketlere peşkeş çekme planına rağmen... "Özgür Küba'yı destekleme planında" öngördüğü gibi, emeklilerimizin emeklilik maaşını kesip, onları gene çalışmaya zorlamak istemesi planına rağmen... bunu yapacağız.

Küba savaştan yorulmayacak, teslim olmayacak, tavizlerde bulunmayacak ve ideallerini satmayacak

Küba halkının saldırılara karşı savunma hakkı vardır ve bunu yapacaktır. Ve şunu bütün netlikte söylemeliyim. Biz Küba'da ABD'nin paralarıyla satı-

lık örgüt ve partilere izin vermeyeceğiz. Biz ABD hükümetince finanse edilmiş, ambargo politikalarını savunan hiçbir gazete ve televizyon kanalına izin vermeyiz. Küba'da basın, radyo ve televizyon Küba halkının çıkarlarına hizmet ediyor ve etmeye de devam edecek. Biz, Yüksek Komiserlik'in hiçbir muhabiri ile de birlikte çalışmayacağız. Yüksek Komiserlik böyle bir hukukçuyu neden özel haber yapmak için Guantanamo'da görevlendirmiyor? Neden haksız yere hapishanede kalan beş genç ve cesur Kübalı'yı araştırmak için görev vermiyor? Çünkü bu imkansız. Çünkü burada ABD tarafından yapılan insan hakları söz konusu ve onlar dokunulmazdır. Küçük Küba için evet, ama ABD'ye karşı hayır.

Fakat Efendiler,

Küba savaştan yorulmayacak, teslim olmayacak, tavizlerde bulunmayacak ve ideallerini satmayacak. Hepimiz, eğitimli, özgür ve birlik içinde olan bir halkın yenilip yenilemeyeceğini göreceğiz. Göreceğiz, önderi halkın içinde serbest dolaşabilen bir halkın rejimi yıkılabilir mi? Bu önder her zaman yolsuzluklardan uzak ve kendisini görevlerine verip, yüksek bir ahlaki temsil ediyor. Göreceğiz; dünyayı sonsuza dek aldatmak mümkün olacak mı?

Efendiler,

İnsan Hakları Komisyonu bugünkü yaşadığımız adaletsiz ve eşitsiz dünyayı simgeliyor. Faşizmi yendikten sonra kurucularının kardeşlik ve saygı ruhundan eser kalmadı. Bundan dolayı Küba Heyeti, komisyonu değiştirmek yönünde ısrar etmeyecek. Değiştirmemiz gereken dünyadır. Kullanma, ikiyüzlülük, şantaj ve riyakarlığın olmadığı bir insan hakları komisyonu yalnızca böyle bir dünyada mümkün olacaktır. Küba bunun bir saçmalık değil, mücadele etmeye değer bir istek olduğunu düşünüyor. Bu yüzden mücadele ediyor ve etmeye devam edecek.

Halklar Küba'nın Yanında

İnsan Hakları Komisyonu'ndaki görüşmeler nedeniyle bir çok ülkeden Küba ile dayanışma komiteleri bir gösteri düzenledi. 19 Mart'ta düzenlenen uluslararası yürüyüşle, emperyalist ikiyüzlülük protesto edildi ve Küba ile dayanışma ifade edildi. Yürüyüşe, Avrupa ülkelerinden göstericiler katıldı. Eylemde Küba'ya karşı ABD destekli terörist faaliyetleri engelleme çalışmaları sırasında tutsak düşen beş Kübalı yurtseverin serbest bırakılması istenirken, '5'ler'den biri olan Fernando Gonzales'in, ABD'deki hapishaneden yürüyüşe gönderdiği mesajda, "Ahlak, tavır ve gerçek bizi zafere taşıyan silahlarımız olacak!" ifadeleri yeraldı.

Eylemde konuşan Kübalılar ABD saldırılarına karşı sosyalizmi savunma kararlılıklarını dile getirirken, dayanışma örgütleri de Küba ile dayanışmanın önemine vurgu yaptılar. Bu arada, Halkların Dostluğu İçin Küba Enstitüsü'nün 2. Başkanı Ricardo Rodriguez, dünya çapında 136 ülkede 1000'in üstünde Küba'yla dayanışma örgütlerinin bulunduğunu bilgisini verdi.

kahramanlar Ölmez

26 Mart - 1 Nisan Şehitlerimiz

Mehmet Ali KARASU
Mart 1980

Malatya'da anti-faşist mücade-
nin ön saflarındaydı. Önemli so-
rumluluklar aldı. Malatya'da polis
tarafından gözüaltına alınarak işkencede katledildi.

Mevlüt ÇINAR
Mart 1980

1979'da müca-
deleye katılan Çi-
nar, mücadelesini
sürdürdüğü Kars'ta
bir evde ölü olarak
bulundu.

Hakkı KARAHAN
Ferda CİVELEK
Veysel BEYSÜREN
1 Nisan 1993

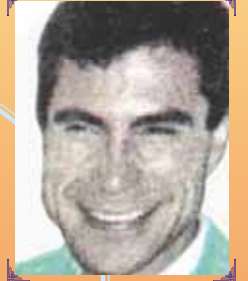
1 Nisan'da 30 Mart-17 Ni-
san Şehitlerini Anma Günleri
dolayısıyla düzenlenen faşist
bir polis timinin cezalandırıl-
ması eyleminde şehit düştü-
ler. SDB üyesiydiler.

Hakkı KARAHAN, 1989'da İ.Ü. Veterinerlik Fak. Öğ-
rencisi iken DEV-GENÇ saflarına katıldı. DEV-GENÇ'in

bölge sorumluluğunu, milis ko-
mutanlığını üstlendi. **Ferda CİVE-
LEK** de DEV-GENÇ'liydi. 1988'de
Sağlık Meslek Lisesi'nde devrimci
mücadeleye katıldı. DEV-GENÇ'in
Kadıköy bölge örgütlenmesinde
sorumluluklar üstlendi. **Veysel**
BEYSÜREN, 1991'de Liseli DEV-
GENÇ saflarında mücadeleye ka-
tıldı. Milislerde yeraldı.

Kadri GÜLDÜ
Mart 1980

Kuştepe'de jan-
darmalar tarafın-
dan katledildi. Lise-
li DEV-GENÇ'liydi.

Büyük direnişte ölümsüzleştiler

Meryem Altun
31 Mart 2002

5. Ölüm Orucu Ekibi Direnişçisi'ydi. Direnişin 90. şehi-
di olarak Sağmalcılar Devlet Hastanesi'nde şehit düştü.

Meryem, 18 Ağustos 1976'da İstanbul'un gecekondularından 1 Mayıs Mahallesi'nde doğdu. Ümraniye Lisesi'ndeyken gençliğin mücadelesi içinde yeraldı. Ağabeyi Kahraman Altun, emperyalizme karşı bir eylemde şehit düşmüştü. 1991 sonlarında İngiltere'ye götürüldü ve 7 yıl orada yaşadı. Yurtdışında da mücadeleden uzak kalmadı. **İngiltere'nin tecrit hücrelerinde** 6 ay kaldı. Meryem 1998'de Türkiye'ye döndü. Tutsak düştü. Yurtseverliğin adı olarak ölümsüzleşti.

Yusuf Aracı
26 Mart 2003

8. Ölüm Orucu Ekibinde yeralan Yusuf Aracı, 330 gün açlığa ve zul-
me karşı direnişini sürdürerek, kaldırıldığı Numune Hastanesinde, zor-
la müdahale işkencesi altında şehit düştü.

Yusuf, 16 Ekim 1971 İskenderun doğumluydu. Devrim yürüyüşüne 1995'te Dicle Üniversi-
tesi Fen Edebiyat Fakültesi öğrencisiyken başladı. Gözaltılar, işkenceler yaşadı. 1998'de illegal
alana geçti. Son olarak Akdeniz Silahlı Propaganda Birlikleri'nden birinin komutanıydı. 2000 yı-
lının Ağustosunda tutsak düştü ve Ceyhan Hapishanesi'ne konuldu.

Yoldaşlarıyla birlikte 19 Aralık operasyonunda katliamcılara karşı direndi. Hiçbir şey, onu di-
renişinden döndüremedi.

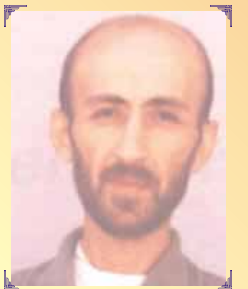

Ümit Günger
31 Mart 2004

Tekirdağ Devlet Hastanesi'nde 'mahkum koğuşu'nda, 29
Mart'ta bedenini tutuşturarak şehit düştü.

Günger, 13 Temmuz 1972'de Artvin'in Şavşat İlçesi Kayadibi Köyü'nde doğdu. 1989'da
Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Fizik Öğretmenliği'nde öğrenciyken DEV-
GENÇ saflarında yeraldı. 1992'de SDB savaşı oldu. 1993'te tutsak düştü. İşkencede diren-
di. Hapishane sürecinde de çeşitli sorumluluklar almaya devam etti.

9. Ölüm Orucu Ekibi içinde açlığa yatarak, aslolanın her koşulda düşman karşısında dik
durabilmek olduğunu göstererek ölümsüzleşti.

KAYBEDİLİP KATLEDİLDİLER
Neslihan USLU
Metin ANDAÇ
Mehmet Ali MANDAL
Hasan AYDOĞAN
31 Mart 1998

Ege Bölgesi'nde gözaltına alındılar. Gözaltına alındıkları ne polis, ne jandarma tarafından kabul edilmedi. Yaklaşık bir yıl sonra, itiraflarda bulunan kontrgerilla elemanı Turan Ünal, dört devrimcinin Foça'daki askeri birliklerde işkence yapıldıktan sonra, kolları, bacakları kırılmış olarak bir tekneye konulduklarını ve teknenin Seferihisar açıklarında bombayla batırıldığını açıkladı.

1968 Düzce/Çilimli doğumlu **Neslihan Uslu**, 1986'da İstanbul Hukuk Fakültesi'nde DEV-GENÇ'li oldu. 1989'dan sonra uzun süre Devrimci Gençlik Dergisi'nde çalıştı. İYÖ-DER'in kurucuları arasında yer aldı. Mütevazılığı, fedakarlığı, paylaşımcılığıyla onu tanıyan her insanın sevdiği biri oldu.

Bergama köylülerinin direnişinin önderlerinden **Metin Andaç**, 1952 Bergama Narlıca Köyü doğumluydu. 1980 TARIŞ direnişi sırasında direnişte yeralan devrimci bir işçi temsilcisiydi. 1995'te İşçi Hareketi Gazetesi İzmir Temsilcisi oldu. Gözaltında işkenceyi, tutsaklığı ve hapishane direnişlerini yaşadı.

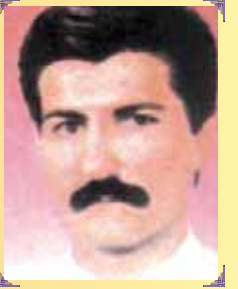
1958 İzmir/Menemen, Aliağa doğumlu **Mehmet Ali Mandal**, işçi ailesiyle yurtdışına çıktı. 1984'te Yunanistan'da örgütlü mücadele içinde yer almaya başladı. Üstlendiği bir görevi yerine getirmek için gittiği vatan topraklarında yoldaşlarıyla birlikte katledildi.

Hasan Aydoğan, 1974 Tokat/Almus, Akarçay doğumludur. Daha çocukken devrimcilere sempatisi vardı. 16 yaşında örgütlü mücadele içinde yer almaya başladı. Yine bir görev nedeniyle gittiği İzmir'de gözaltına alınarak katledildi.

Bülent ÜLKÜ
31 Mart 1992

Kontrgerilla tarafından gözaltına alındı, Bursa Uludağ yolunda işkence yapılmış ve başından vurulmuş olarak bulundu.

Ülkü, 1964 Ankara doğumluydu. Devrimci düşüncelerle lise yıllarında tanıştı. Körfeze Bakış Gazetesi'nin Yazışmaları Müdürlüğü'nü yaptı. Çeşitli görevler üstlendi.

Cephe gerillaları Hıdır, Erhan ve Haydar, Dersim'in Hozat İlçesi yakınlarında Kinzir Ormanları'nda, oligarşinin askeri güçleri tarafından katledildiler.

Hıdır DEMİR, 25 Kasım 1974 Dersim Çemişgezek Paşacık Köyü doğumludur. Daha ilkokul öğrencisiyken işkence gördü. Örgütlü mücadeleye 1993'te katıldı. Bir süre İstanbul'da Seher Şahin Silahlı Propaganda Birliği'nde yer aldı. 1995'te kır gerillasına katıldı. Ekip komutanıydı.

Haydar BOYRAZ, 18 Eylül 1972, Sivas Gürün Telin doğumludur. Gürün Lisesi'ni bitirdikten sonra İstanbul'da birçok işte çalıştı. 1994'te oligarşinin ordusunda askerlik yaptı. Aynı dönemde Mücadele Dergisi okumaya başladı ve bir süre sonra da devrimci hareketle ilişkiye geçti. Örgütlü bir devrimci olduktan sonra İstanbul İkitelli Bölgesi'nde çalıştı. 1997 Eylül'ünde gerilla birliğine katıldı.

Erhan KÖKDEMİR, Elazığ Sivrice doğumludur. 1994'te Gebze Liseli DEV-GENÇ içinde yer aldı. Daha sonra aynı alanda sorumluluk yaptı. Gözaltılar, tutsaklıklar yaşadı. Ağabeyi Sinan Kökdemir düşmana sığınan bir itirafçı olmasına rağmen, kararlılıkla mücadelesini sürdürdü. Bir süre İstanbul Armutlu bölgesinde görevlendirilen Erhan, Mayıs 1998'de gerillaya katıldı.

Hıdır DEMİR
Erhan KÖKDEMİR
Haydar BOYRAZ
28 Mart 2004

Dağlarda umudu büyüttüler!

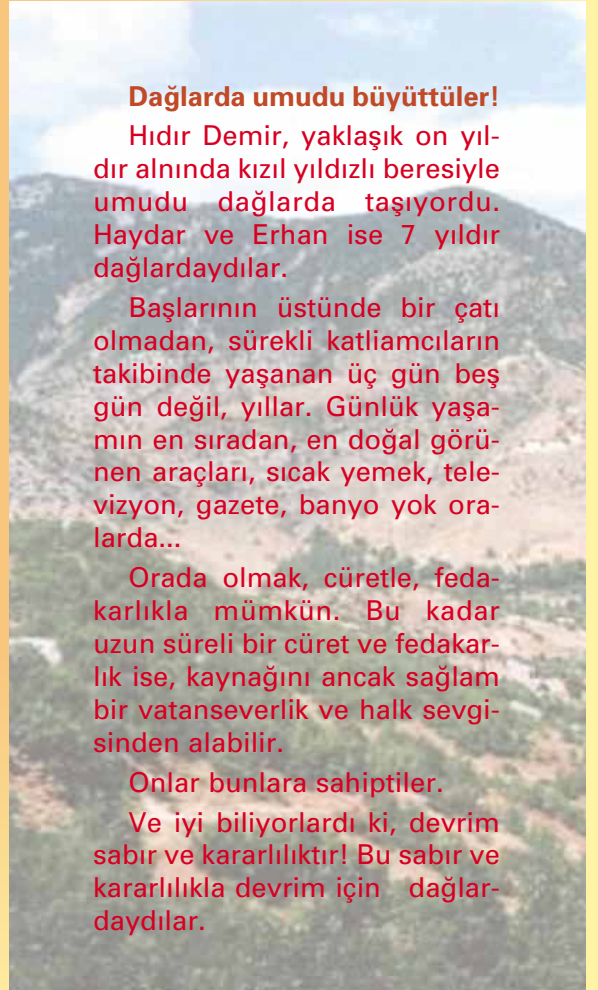
Hıdır Demir, yaklaşık on yıldır alnında kızıl yıldızlı beresiyle umudu dağlarda taşıyordu. Haydar ve Erhan ise 7 yıldır dağlardaydılar.

Başlarının üstünde bir çatı olmadan, sürekli katliamcılarının takibinde yaşanan üç gün beş gün değil, yıllar. Günlük yaşamın en sıradan, en doğal görünen araçları, sıcak yemek, televizyon, gazete, banyo yok oralarda...

Orada olmak, cüretle, fedakarlıkla mümkün. Bu kadar uzun süreli bir cüret ve fedakarlık ise, kaynağını ancak sağlam bir vatanseverlik ve halk sevgisinden alabilir.

Onlar bunlara sahiptiler.

Ve iyi biliyorlardı ki, devrim sabır ve kararlılıktır! Bu sabır ve kararlılıkla devrim için dağlardaydılar.

DEVGENÇ'lilerin Sıkılı Yumrukları Gökçe Şahin'in Öfkesidir

Üç kişiydiler, üç kardeş, üç can. Gökçe, Şengül ve Turan. Üç can üç kardeş. Bundan tam üç yıl önce, Ordu'nun Ünye ilçesi Yeşilkent Beldesi yakınlarında 20 Mart günü pusuya düşürüldüler. Halk kurtuluş savaşçıları, bağımsızlık, demokrasi sosyalizm için bastılar tetiğe, teslim olmak yoktu onların kitabında, "biz buraya dönmeye değil ölmeye geldik" diyenlerin soyundan üç şahandılar.

Gençliğin mücadelesinden dağlarda halk kurtuluş savaşçısı olmaya uzanan ve gururla dalgalandırdığı bayrağı arkasından gelen DEV-GENÇ'lilere devreden Gökçe Şahin, ölüm yıldönümünde, Ankara'daki mezarı başında anıldı. Anmaya annesi, babası ve kardeşi ile Gençlik Federasyonu üyeleri katıldı.

Ankara Cebeci Mezarlığı'ndaki anmada "Gökçe Şahin Ölümsüzdür" pankartı açılırken, Gökçe'nin resimleri ve federasyon flamaları taşındı. "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganıyla mezarı başına kadar yürüten kitle, burada saygı duruşunda bulundu.

İlk olarak, ailesi adına Bayram Şahin bir konuşma

yaptı. Gökçe Şahin'in dilinden, mücadelesini, kavgasını anlatan Bayram Şahin, "Bugün ailen ve arkadaşlarınla senin yanına geldik" diye konuştu. Ardından Gençlik Federasyonu adına bir konuşma yapıldı. Gökçe'nin gençliğin devrimci mücadelesinde başlayan ve dağlara uzanan yürüyüşünün özetlendiği konuşma, "bizim Gökçeler'imiz, Şengüller'imiz, Turanlarımız ve gelenekler yaratarak şehit düşen gerillalarımız oldukça, Mahirler'den, Sabolar'dan, Niyaziler'den, Sinanlar'dan aldığımız bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm bayrağı ellerimizden hiç düşmeyecektir. 20 Mart şehitlerimizin önünde saygıyla eğiliyor, devrime olan büyük inancımızla, tarihsel sorumluluklarımızla mücadeleyi daha da yükselteceğimize and içiyoruz." sözleriyle bitti. Kitle mezarlıktan sloganlarla ayrıldı.

Gençlik şehitlerini, yollarından yürüme kararlılığıyla anıyor. Sıkılı yumruklar, Gökçeler'in kavgasını sürdürme kararlılığının, içilen andlar bu kavganın devrime kadar süreceğinin ilanıdır. Gençliğin ön saflarında yer aldığı bir kavga zafere mahkumdur...

Sayı 151

50

27 Mart
2005

Cengiz Soydaş Anıldı

F tiplerindeki ilk ölüm orucu şehidi Cengiz Soydaş Newroz eylemleriyle anılırken, İstanbul Gençlik Derneği de 21 Mart günü İ.Ü. Hukuk Fakültesi'nde toplanıp Beyazıt kapısına yürüdüler.

"Cengiz Soydaş Ölümsüzdür" pankartı açan öğrenciler, "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Cengiz Soydaş Ölümsüzdür, Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluş Kadar Savaş" sloganlarını haykırarak, burada bir basın açıklaması yaptı.

Cengiz Soydaş, HÖC'lüler tarafından da 20 Mart günü Kavakpınar Mezarlığı'ndaki mezarı başında anıldı. Büyük Direniş şehidi Fırat Tavuk'un ailesinin de katıldığı anmada, "Cengiz Soydaş Ölümsüzdür" pankartıyla saygı duruşu yapıldı. Dövizler ve Cengiz Soydaş'ın fotoğraflarının taşındığı anmada mezar kırmızı karanfillerle süslendi. TAYAD'lı Feridun Osmanağaoğlu'nun okuduğu açıklamanın ardından sloganlarla Cengiz Soydaş selamlandı. Bize Ölüm Yok marşının söylenmesiyle anma tamamlandı.

Doğan Tokmak Anıldı

15 Mart 2002'de ölümsüzleşen, ölüm orucu şehidi Doğan Tokmak, 20 Mart günü Okmeydanı cemevinde ve mezarı başında anıldı.

15 Mart günü Cemevi'nde ailesi ve TAYAD'lılar tarafından bir yemek verildi. 150 kişi Doğan Tokmak'ı anmak için toplanırken, O'nun mücadelesi ve devrimci yaşamı anlatıldı.

Büyük Direnişin 118 şehidinden biri olan Doğan Tokmak için ikinci anma, aynı gün mezarı başında gerçekleştirildi. Gazi Mahallesi yakınındaki Cebeci Mezarlığı'nda bulunan mezarının başında toplanan ailesi ve TAYAD'lı Aileler, Doğan Tokmak'ı unutmayacaklarını ifade eden bir konuşma yaptılar. Mücadelesinin hücrelerde ve dışarıda sürdüğü vurgulanırken, sloganlarla öfke dile getirildi.

Doğan Tokmak, 3 Haziran 2001'de başladığı ölüm orucu direnişini tereddütsüz sürdürerek, zorla müdahale işkencesiyle direnişini kırmak için kaldırıldığı Şişli Etfal Hastanesi'nde, 15 Mart 2002'de şehit düşmüştü.

